

شهر شرف.

اصحاب کرام

(رضوان الله عليهم أجمعين)

اسلام گو به خوبیت. اینکه کان ایلک مشهور ایرلار و خاتونلارده
یسکرمی قدر صحابه زنک ترجمة احوال و عیاتلاری، دین و دنیا اشلوندنه
حرکتلری، اخلاق و معامله لری یازلمىشدر.

۳ نچی قسم.

اوچنچی طبع.

«معارف» مطبوعاسی فرانزده

КАЗАНЬ.

Электро - тип. „МААРИФЪ“

1918 г.

قواند، «معارف» مطبوعه‌سی.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُمْرَةَ الْحَمْرَةِ

طَلْحَةَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

اصحابنڭ الولغىرىنىن، هشىرە مېشەنڭ بىرى، اصحاب شورانڭ بىرى او لوب، حضرت ابوبىكرنڭ دلالىي ايلەنڭ ئالىك اسلام اىلە مشرف او لوچىلدۇر. نسبى طَلْحَةَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنَ هُمَّا يَهُ بْنَ كَعْبَ بْنَ مَعْدُونَ بْنَ ثَيْمَ بْنَ مَوْرَةَ هُوَ كَهُ، نَسْلُوْيَ، آلتىنجى باباسى او لان مرقدە رسول اکرم حضرتلىرى ايلە فوشىلدۇر. آنامىن صحىھى بىنت عبد الله الحضورىمە او لوب اسلام قبۇل ايدىكان قىرىش خاتونلىرىنىدىن دير.

اول وئىندە فى مکە مشرگۈزى، باشقا اسلامغا مىپلاوچىلۇنى مذاب ايندگۈزى كېنى، حضرت طَلْحَةَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، هىتاب ايدىكانلار ايدى. بىر قۇنداشى مسلمان بولغانان ايشتىكاج، اسلامدىن دونىركە، نماز او قودىن طېمىق ايجون، حضرت طَلْحَةَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بافلاب قويغان، هەندە مۇينىنە قوللارىنى بافلاب آلوب چىغۇب: «مەن، صاتاشقان كىشىنى كورگۈز» دىوب اوراملازىدە، بىزارلىرىدە، يورتىكان ايدى. فقط حضرت طَلْحَةَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ محبىنى بىك قۇزىلى بولغانلىقىدىن، دىن بولىنده كورگان آفرىقلار ايجون كوب ئواپلىر بولاچىنى اميد ايدىكىلدىن بىر جفالىر سېبىلى راھىنى گە آرتە ايدى. مەدبىنە گە هېرىت ايدى كىن سوڭىر، بىردىن باشقە ھە صوفىشىرددە رسول الله ايلە براابر بولوب، كوب خەدىت وەندا بىلەكار كورسەتىدى، بالڭىز احد صوفىشىڭ يېڭىنى قىدر يېرىدى مەرىدە بولغان ايدى. او شىبو اعد صوفىشىنى دە رسول الله حضور يە كېلوب، او لىگانچە اسلام ايجون مەرىمۇرغە بىيىت ايندى.

شول صوفشند، رسول اکرم حضرتلوی، اوستنده اولان تیر کبوملری ایله بر بیوک ناش اوستیننه منوب، باصوب فاراب نور رفه او بلادقه، حضرت ملحة آرفاسبنه باصدر و ب ناش اوستیننه منگوردی، دشمان طرفندن، رسول اکرم حضرتله ضرر ایشامونه دیب فولینی صورزدی، قالقان ایندی، رسول الله حضرتله ضرر ایشامونه دیب فولینی صورزدی، شوندن قولی چولاف بولوب قالدی، اوشبو فدا تیبلسلکلری ایچون رسول اکرم حضرتله ده: «ملحة جنت که مستحق بولدی» دیه بشارت (سوینچ) وبردی (۱). اوشبو سوزنی حضرت همراه ایشتند کده، آشغوب حضرت ملحة یانینه بار و ب، اوشبو موینچی خبر ایله تبریک اینسان ایدی (۲). حضرت ملحة فسخه رف بویلی، قزل رف نوملی، کور کام یوزلی، کیک کوکره کلی، آشغوب را فیر و چان، کیک خلقانی، آچقی یوزلی، طوفری فکر لی، سوزگه و هو تورلی ناطق و خطبه لر سوبلاگه ماهر ایدی، اصحابنک الوغ مودا گرلرندن، فوف العاده جومرد باپلرندن ایدی، اسلام مدل مکانی نک تورلی پرلرنده صانو ایندره، تورلی طونلره، او زی نک کروانی بور و ب توره، تورلی هرلرده زور بور طلری، الوغ سراپلری بار ایدی، کزویوک موداسی کبوم و کبوملرلر (قزل مال) ایله بولوب، زینتلی گوزه ل بور طلرده تورر، ماتور کبوملر کینور، یونیق و یاماولی کبوملر کیمه ز، قزل یافوت فاشلی یوزک کیوب بور ایدی، موداسی شول قدر فوئلی، تورلی اورنلرده بیلاری و باقمه لری شول قدر کوب ایدی، که بتون واردانی حسابلاند نده گویند، مک آلتون توهری کبله ایدی (۳). او زی سودا که اخلاقی بواوب، بتون خادملر بیک اوستوندن فاراب، تبکشور و ب توره، بیکه ب مرتبه بتون اطرافده بولغان ماللر بیک حسابینی فاری ایدی.

۱) سنن ترمذی ج ۲ ص ۳۰۲. ۲) نبوک و افعانه سنه خعب بن مالک لر حقنده آیت نازل بوغانی ایشتند کده، حضرت ملحة او زی ده آشغوب کعب یانینه بار و ب، قولینی توتو ب تبریک اینسان ایدی. صحیح بخاری ج ۳ ص ۵۶

۳) روح النہب للمسعودی ج ۱ ص ۳۰۱.

حضرت طلحه هر کمگه باردم ایتونی سویوچان هر باشی بایلرده
اولوب، اهل اسلام فائدہ مسینه و محتاجلره بیک کوب باردمار ایندیکنده
رسول ا کرم حضرت امار طرفنهن «طلاحة الجود، طلاحة الخبر، طلاحة الفیاض»
لقبه رله باد ایدلگان ایدی (۱).

حضرت طلحه انعام احسانده لذت آلغان، مالنی کوب جبوب کوب
تارانو غه طرشه، اوز بناک قبیل سنه نه قدر طل فقیر بولسه، شونلرن تربیه اینه،
ینیم لری فالسه، ایلرینی او سدیر و ب بر اش تابوب و پر، فزرینی
تربیه ایدوب، مناصب او رنلر بنه زابشوه ایدی (۲).

بونلودن باشقه اهل اسلام فائدہ مسینه بولغان باردماری ده بیک گوب
اولوب، بر مرتبه تو ناش میگز بوز مک درهم، بر مرتبه بدی بوز
مک درهم، بر مرتبه دورت بوز مک درهم، بر مرتبه بوز مک درهم
و پردیکی (۳)، و بر صوفشد، بیک کوب دوهلو بوغاز لاتوب اسلام
ھسکرینی تو بدر و ب تور دیغی منقولدر. هر بل حضرت هائشه گه
نلا گانپه، صرف ایدرسن دیوب اوچ مک (بر روابند اوون مک) درهم
پباروب توره ایدی، بر وقت آهزندن بالغش بر سوز چند فده، شو ٹا
کفارت بولماهی، دیوب اهل اسلام فائدہ مینه اوون بش مک درهم
بیرگان ایدی.

حضرت طلحه باردم صور اراهه کبلوچی ابله بخشی معامله قبل، خاطر نه
فالدر ماماهه طرشه، کوب وقت محتاجلنه، باردمگه تیوھلی ایکانده آنلا دنه
صور اهاننی ده ڪوتوب توره ای بیره ایدی. شوند ایسن و قناری بولا
ایدی، که گبومسز بالانه اچ آدملنی کورد کده، او ملنده بولغان کبومنی
صالوب بیره «ذقیرار آبدرا مامون بزلر آبدرا مامن» دیه ایدی.
بر وقت بر آدم کبلوپ: «قرندا هملک حقینه باردم ایتساڭ ایدی؟

(۱) اسد الغابه ج ۳ ص ۵۹

(۲) الریاض النضرة ج ۲ ص ۲۵۸

(۳) الریاض النضرة للمحب الطبری ج ۲ ص ۲۵۷

دید گده، حضرت ملاحته: «حاضر گه قرند آشناک عقی ایچون دوب صوراهاه
کشی بوق ایدی. فلاه اورنده باقجهم بار. تلاماش شول باقجهنی
تلاماش شوناڭ بواهون آل» دیب اینساكان ایدی.

بر وقت بر قاراق قیمتلى گیومن اوھرلاب گىندىكىنده خادملرى
تونوب حضور بىنه كېتىرگانلار. شول وقت حضرت ملاحته: «مېلم مالىيە
امېدىلۇب كىلىگان كېشىنى، مەروم اپتۇب قابنارلى مناسبت كۈرمىم.
شول كېومنى آل، الله مىڭايرىكت بىر سون» دىب كېومنى قاراق ئاتاپشەنان.
ئىقدايىن جزاھە دوچار بولورمۇن، دىب كىلىگان قاراق بۇنى كور دىكە.
اۋرلۇب توبه اینساكان. حضرت ملاحةنىڭ يخشىلىق ایتمىكى قاراق ئاتاڭ انصافىدا
كېبلۈپەنە سەبب بولغان ایدی.

بر وقت حضرت ملاحة بر نور چانقى دوهن دولاـ تورفان و قىنداـ،
بر آهم باردم سورا راھە كېلىگان. حضرت ملاحة بواڭ نه ایچون كېلىگان
آڭلاـ، خادمىنە، اوئى مڭ درەم آفچە، وېرگە بىورفان. مەتكور آدم:
«بر قورچانقى دوه ایچون بىر قىدر مشقت چىككىانگىزنى كورگاچ هېچ
نۇرە سورا ماماصە او بىلاغان ايدىم» دىد گە، حضرت ملاحة: «بىزلى آز مالنى،
آروانلىق نۇرسەنى دە ضایع اینتايدىز، كوب مالقەدە اپسەز كېنمائى» دېمىش در (۲).
ام آبايان اسىنەدە اولان خاتونىنى: «ئېيونن طلاحة گە باردىڭ؟» دىد كەرنە:
«مېن طلاحةنىڭ طېبىتلىو يېنى بىلەم: اولى ابوگە كوش كولوب كە، چىقسە
جلما بوب چە، سورا سام بىرە، سكوت اپتسىم باشلاـب سورا قوشە، بورا شى
اشرەسىم قىشكىر (۳). حضرت ملاحة هېرىندىن ۶۳۴ ایچى منىدە ۶۴ پاشندە،
جول واقعە منىدە شەھىد بولدى. حضرت ھىلى جنائزه اوتۇب دفن ايندى.
وفاتىنە اوئى اوھلى، دورت قىزى بار ايدى آنلىرفە مېرىاث اولارق بىك كوب مالى
قالدى. مىسلوانلار فائىدە سىنەدە بعض يورىللار يېنى وېبىك كـوب مال
وصىمت اینساكان ايدى (۴).

(۲) المحسن والمتساوی ج ۱ ص ۲۲۶

(۳) كۈزىمالىك ج ۶ ص ۴۱۴

(۴) خلاعة تذہیب التهذیب صاحبى ئاتا روابىتىنە، مطبعە خطاسى اولىما، حضرت
ملحەننىڭ وفاتىنە ایكى مىليون ایكى يوز مڭ آلتىن، اوتوز مىليون درەم كەوش میراث
ولەرقى قالغانى يازامى خلاعة ص ۱۸۹.

زبیر بن العوام (رضی اللہ عنہ)

اصحابِ نبیک الوفلاندیع، هشترہ مبشرۂ نبیک بری، اصحابِ هورانک بری، ایک ملک اپماننگہ کیلو چیلاردن بولوب، اوں بیش، اوں آلتی باشلنڈ وقندہ اسلام ایل مشرف بولغانی ایدی۔ نسبی (زبیر بن العوام بن خویاں) بن عبد العزیز بن قصی در گه نسبلاری دور تنجی باپا من بولغانی قصی دہ رسول اکرم حضرت نبی ابله قوشیل در۔ آنامی صفحہ بنت عبد المطلب بن هاشم در۔ آنامی عوام حضرت خدیجہ گبری نبیک بر تو غمہ فرنڈ اسپدر۔ حضرت ابو بکر نبیک امام (ذات النطافین) اسمندہ اولان فرزی حضرت زبیر نبیک خانوی در۔

حضرت زبیر نبیک آنامی هوام نگوجیاک ایل، او زی ایسہ اولنده فصاباق ایل کسب اینسان، صوٹرہ هام طرفنہ یوروب باشقہ تورلی کسبلار گه کر شکان ایدی۔

حضرت زبیر باہمن اوک غیرتلی، طوغری سوزلی ایدی۔ اسلام قبول اپنے کانن هیچ کمدن پاشرہ اپنے سویلہ بور دیکنڈن، مکہ کافر لری طرفندن بايتانی چینونلک لر گور مش ایدی۔ حتیٰ خبرت و هجاعندن اللہ ہولنده باشلاپ فلچ کوتار و چی ده حضرت زبیر بولغان ایدی۔ شویلہ گہ، بو کون مسکہ ده یور طنده و فئندہ: «محمد او لترلدى» دیوب بر تاووش اپشت دیکنڈن، او منبندہ کیما یانجه، فلچ کوتار و چی یوکروب چلغان؛ ہولنده رسول اللہ اور جراب و افعانی سویلہ دیکنڈہ «نه اشلیہ چک ایدک؟» دیوب صوراگان۔ «با رسول اللہ! او زم او لترلگانجه، کم او چرا سہ ھونی او لتوڑھک ابدم» دید کندہ، رسول اللہ، حضرت زبیر نبیک او شبو موزنڈن و فدائیل کنڈن منوی بولغان۔ رحمت او قوب دعا قبلغان ایدی (۱)۔

حضرت زبیر اوّلده جبس یربنہ، صوّکرہ مدبینہ گه هجرت آیتوپ، رسول الله ایله بارچہ صوفیشلوودہ برابر بولوب هر یردہ شجاعت کورستکان، احمد وحدیبیہ واقعه لرنده اسلام ایچون اویگانچه طرشورشہ عود اینکان، فلنج توتوغه و صوفیش علمینہ ماھر بولوب بهادرلگی، بوره کلی لگی ایله اهل اسلام فائندہ صینہ گوب خدمتلر قبلغان آیدی.

خندق واقعه مند، مسلمانلرده عجمون اینکان بر مشروگنی فلنج ایله بر مرتبہ صوفوده ایکی گه باروب تشورگان. «بنینا یعنی پخشی فلنج» دید کلنندہ «اش فلنج ده تو گل، بوره کدہ» دبب جواب و بیرگان آیدی. حضرت زبیرنک قلچی ده غایبت زینتی، گوزل بولوب، اوچ مکث درهم قبیللاتوره آیدی(۱). خندق واقعه مند وصول اکرم حضرتلری: «قايو گز دھمنلر حالندن خبر کینوره؟» دید کننده، حضرت زبیر «با رسول الله! بن کینور من» دبب دھمنلر آرامینہ باروب حاللر بنی تیکشروب گبلگان. رسول وقت رسول الله: «هر پیغمبرنک بر خالص پاردمچی دوستی بوله، بنم دوستم زبیر» دیمش آیدی(۲). ایکنچی و قنده «طلحة ایله زبیر، جنتندہ بنم گوره سبل مر» دبیش آیدی(۳).

رسول اکرم حضرتلرندن صوّکر، حضرت ابو بکر، حضرت هر زمانلرندہ ده، اهل اسلام فائندہ صینہ گوب خدمتلر آیدی. گوب صوفیشلوودہ حاضر بولوب، بابناف پر لرنک فتح اینولر بنہ عیب بولندی. فقط اوزی امیر و هاصل بولامق کبی در چهار گه التفات اینمز آیدی. شونلقدن حضرت همر طرفندن، مصر ولاپنی نک والی لگی تسلیف اینولد گکه: «مبین الله بولندہ صوفیشنه بارو من، اما والی اولمقدنی قبول ایتمد من» دیمشدیر.

حضرت زبیر اوزوون بوبی، صیروک صقالی، زنگار کوزلی، بدنه توکلی آیدی. صاف کوکلی، دیانتلی، اشلکلی، توفری وزلی بولوب،

(۱) صحیح بخاری ج ۲ ص ۴.

(۲) ابن ماجہ ج ۱ ص ۳۰ صحیح بخاری ج ۳ ص ۲۱.

(۳) مشکاة ج ۲ ص ۴۷۳.

اصحاب کرام اینچندنه ایلک مرحمتی بایلردن صانلا ایدی. مرحمتی شول فدر ایدی، که مدینه و اطرافنده بولغان مسلمانلارنى خصوصاً فقیرلارنى بیتمىزلى، اوز جهاعتلارى **کبىن قابغۇرنە**، مېن راحىدە تورۇپ دە اطرافىدە خپلر محتاج بولماشە بارار ایدی دىبو بورى، هر كم گە نىچۈك گنه بولسىدە، فائىدە اينىڭ كە طاشە، بىر آدم بىوش ايل كېلسە اوز خەدىمىلى **کبىن طاشوب اشلى ايدى**.

الوغ صحابىلار آراصلندە ایلک اشانچلى ذاتلاردىن صانالوب، عثمان بن عفان، عبد الرحمن بن ھوف، عبد الله بن مسعود حضرتلىرى وفات اينىڭ كلرنە بالالرى بىنە و ماللىرى بىنە و صى **بولەقنى**، حضرت زېپىرىن اوتنىگانلى ایدى. زېپىرى حضرتلىرى بار چەسى يىدى كىشى گە وصى لەقى قبول ايدلوب، آنلارنىڭ بالالرى بىنە اوز بالالرى **کبىن تربىيە ايدى**، باياناق و قىندە «پەتىم لىرگە اومىد كىلەندە مال ضرور اولىر» دىبوب آنلۇنىڭ حاجىتلار بىنە اوز مالنىدىن صرف اينە ایدى (۱). حضرت زېپىرىك اشانچلى بولغانلىقىن، گوب آدملىر **آڭا مامانە ئۇبوب تورۇغە دىبوب ماللىرىن كېتۈرەلر ايدى**. شول وقت آذارغا: «مېن اماڭت اپتوب آلمىم. ضايىع اولسە سىزگە ضرور اولىر. فرض اپتوب فالدىرساڭز، **كېرەك و قىندە آلور حىز**» دېدە ایدى (۲).

حضرت زېپىرى اصحاب کرام اینچندن ایلک زور بایلردىن، ماهر سودا گىرلاردىن ایدى. بور طلىرى، بولارى، جپوانلىرى، خادم و قللارى بىك گوب، بىدون اطرافى ايل اش بورتە، بىر قېچە شهراردا بور طلىرى بار ایدى. مدینە منورىدە اون بىر يىردى، بىصرەدە اىكى، كوفە، مصر، اىكىندر بە شهرلەرنە بىر بور طلى دزور بولرى بار ایدى (۳). بونلاردىن يالىڭز مدینەدە بولغان بىرى بىر مىلييون آلتى بوز مڭ درەم گە صانامىش در (۴).

حضرت زېپىرى تۈشلى اور ئىلەغە صرف اينىڭ اپچوپۇن مال آرتىرىغە

(۱) الاصابه ج ۳ من ۶

(۲، ۳، ۴) صحیح بخاری ج ۲ من ۱۲۰

طرشده، بخشش نیت ابله مال جیبیق ده هیچ ضرر کورمی ابدی. بر وقت
رسول اکرم حضرتی: «او شبو اورندن، بر آما چاپوی فدر بر،
ز بیرگه او لور» دید کنده، حضرت ز بیر آتابله جواب بر مدار گیند کدن
صو گره آمی توفنا هاج، و لنده اولان قام چیسنسی آخه تابا آتفان. بون رسول الله
کورد کده: «قام چیسی ابر شکان او رندن و بیر گز» دیب اینکان ابدی(۱).
«بیچوک با بد ای؟» دیبه صور او چیفه، حضرت ز بیر: «بیچ گمگ» خبانت
ایتمه دم. هیچ وقت ناهار نرسه تو نامادم. ناهار ناوارنی صاتوب ده آلامادم.
آز فائنه ابله بولسنه ده، کو بره که صاتو اینه رگه طرشدم، شولای اینتوب بایدم.
جواب هن نلا گان کشبلو بنه بر کرت و بره ایکان» دیب جواب بیر گان.
حضرت ز بیر گه اهل اسلام فائنه مینه یار دملری ده بیک حکوب در.
بر وقت بر بولی آلتی بوز مک درهم، بر وقت بوز سیکسان
مک درهم بیر گان ابدی، همه هر کون نور لی بیر لر گه نازار الوب خدمت
ایتوب، حضرت ز بیر گه آقنه نواب نروچی مک فلی و ار ابدی، هر کون شونلردن
جبولهان آفه دن بر در همنی ده او زینه آلمابنجه، تیوهشی او و نرجه صرف
ایدو ب توره ابدی (۲).

بونلردن باشقه و فاندنه بتون مال بیثک او جدن برینی اهل اسلام
فائدہ مینه و نور لی خبرات که وصیت اینکان ابدی. و فاندنه توفی ایر،
توفی فز بالاسی، همه ابلی میلیون ایکی بوز مک درهم لک میراثی
قالدیگی منقولدر (۳).

حضرت ز بیر هجرت دن ۳۶ نهی پلکه، جمل واقعه سنده، ۶۵ باشلرنده
شهید بولوب، جنازه می حضرت هلی طرفندن او قولمش ابدی.

(۱) ابو داود ج ۳ ص ۱۰۰، المعارف ص ۷۲ (۲) الریاض ج ۲ ص ۷۱

(۳) صحیح بخاری ج ۲ ص ۱۲۰ - ۱۲۱

عبدالرحمن بن عوف (رضي الله عنه)

اصحابیلک الولیون، هشتره مبشره داک بری، اصحاب دهورانلک بری، حضرت ابو بکر دلالتیل ایاک ملک اسلام ایل مشرف بولغانلرلک بر بدر. نسبی (عبدالرحمن بن عوف بن عبد العارث بن زهرة بن كلاب) در که دور نهی با باری بولغاک کلاب ده رسول الله ایل فوشیله در.

وصول اللہ عن اون باش کبجوو او لووب، جامیلیندہ اولان امی هبد همرو (باکد السکعہ) ایدی. اسلام خه کلندیکندن صوڭر رسول الله طرفندیچ اسماي عبد الرحمن فه آلبشیر لدی.

عبدالرحمن بن عوف حضرتلری سودا گه اغلاصلی بولوب، باش و قلنده باشلاپ سودا گه ڪشمکان، شام و یمن طرفلرینه يوروب فزل مال ایله ڪسب اینه ایدی.

ایندا حبس بربنده، صوڭر مدینه منوره گه هجرت ایندی. هجرتین صوڭر، همه صوپشلرده، رسول ایله براپر او اوب گوب خدمت وندائیلک ڪووصندی، فقط اعد و آنه سندی پکر می قدر بىرندن مجروح بولوب ایکی تشي صنوب توشكان، آباهنده بولغان جراحت آفساق بولوب فالغان ایدی. مکەدە ونندە حضرت هنمیان (رضي الله عنه) ایله، مدینه ده معد بن رېبع حضرتلر بله آخرنلک قرداش و خدای دومت فوهلغانلار ایدی.

عبدالرحمن بن عوف حضرتلری بیك همنلی، هالی جناب او لووب کسبسز تورونی، باشقەلر قولندن تاماق تو بىر ونی بیك تو بهنلک حسابلى ایدی. بتون ماللۇزىن آپرلوب، مدینه گه هجرت ايدوب گلندیکنده، انصارلک جومرد باپلرۇزىن بولغان معد بن رېبع حضرتلر آخرنلک قرداشىدە. «ای عبد الرحمن امین انصارلک ایك باپلرند نەمن، مالمنى بولبىت يارطىسون مىڭا دېرىم. ھم ایکى خاتونم بار، فارا، قابوسون بخشىر اف گورماڭ، ھونى طلاق ایدەيمدە، ھدى تولىقدە نىڭلا نورىن» دىگان. بونى عبد الرحمن بن عوف حضرتلری ايشىندىكىدە تىشكىر ايدوب: «الله تعالى رزقىڭىزدە ھم جماعتلۇ بىڭىزدە بىركەت و يرسون، بازارڭىز قايىدە؟ بىكا شۇنى كورىھە ئىسى ئىز ایدى» دىبوب ھېچ نىرىمسۇن آلمائى هالى جنابلىق ڪورىنىكىان: مىدە مدینەنىڭ بىر مارفندە بولغان بازارفە باروب، ڪسب اینار گه ڪۈھۈج،

تجارت عالمیه، مهارتی آرفامند، نیز و فنک یخشی زور صومانابقان ابدی (۱) بود. هر چند نهاد و قدرتی ایرانی داشته، عبدالرحمن بن عوف نی امام ایزوپ، صحابه ای نهاد او فورنه کوشکانلر. هر رحیعت او فوده ایزوند، رسول اکرم حضرتلری ده کیلوب ابرشکان. نهادن تمام ابد کلرنده رسول الله: «بیک یخشی اینسکانسز» دیب اورن گونما پنجه او فواره استحسان اینسکان ابدی (۲). رسول الله الدینه امام بولمه شرافتی، فقط حضرت ابو بکر ایلد عبد الرحمن بن هوف حضرتلرینه گنه نصیب بولغان. برو وقت رسول الله (صلی الله علیه وسلم) صحابه لر گه هدب ایلر بیروب عبد الرحمن بن هوف نی گنه قالدر دقد، بور اووند، ادیسز لک قیلدم آغرسی، دیب بیک قایغوروب، حضرت هم گه مویلا گان. بونی رسول الله ایشید کده: «خاطرم فالغای بـوق، آنـک ایمانینه اهـانـوب شـولـای قـیـلدـم» دیب اینسکان (۳). ایـکـنهـی وـقـتـهـ: «عبدـالـرحـمنـ مـسـلمـاـنـلـرـ اـنـکـ بـخـشـیـلـوـرـنـدـنـ، هـمـ آـنـکـ کـبـیـ بـوـلـغـانـ ذـانـلـرـ دـهـ مـسـلـمـاـنـلـرـ اـنـکـ بـخـشـیـلـرـنـدـنـ» دیب اینسکان ابدی (۴).

کیوم کیونه، شونلندن اولو ارامنه بی اپدیمی - موره
غایت تقوی، فیامنک هم الله حضور پنه بارون کوب ایسکه نیلوه،
نه دلور خدمتی مشقی کوب بولسده، عبادنلر پنه اصلا کیمه چبلک کیترمی،
جماعت نمازندن اصلاح اختلف قیامی، هر تور لی نفل عبادتار پنه ده اخلاصی:
پوشانی کوکلی، کوب وقتله ده بغلاب بغلاب عبادت فیله اپدی.

١٩٢ صفحه رخاری ج ٢ ص ٣٠ - ١٩٠ موطأ (٢) مسنداً حميد ج ١ ص ١٩٢

٣) الرياض النهرة ج ٢ ص ٢٨٤ (٤) عذز العمال ج ٦ ص ١٨٢

بر وانت الـدـیـلـه بـخـشـی طـعـام کـلـتـورـدـکـارـیـه: «مـصـعـبـبـنـهـبـرـتـولـتوـلـدـیـ. اـوـلـمـینـدنـ بـخـشـیـ اـبـدـیـ. وـفـانـنـدـهـ بـرـکـبـومـ اـبـلـدـفـنـ اـبـدـلـدـیـ. اـوـلـکـبـومـ اـبـلـ بـاـشـنـ فـاـبـلـاـسـاـكـ آـبـاـهـیـ، آـیـافـنـیـ قـاـبـلـاـ مـاـلـثـبـاـهـیـ آـجـقـ فـالـاـبـدـیـ. حـمـزـهـ تـولـنـوـ رـلـدـیـ. اـوـلـهـ مـینـدـنـ بـخـشـیـ اـبـدـیـ. آـنـلـارـدـنـ صـوـلـفـاـبـلـقـ بـیـكـ کـوـبـ آـرـنـوبـ اـبـرـکـلـلـاـکـ کـبـلـدـیـ. بـتـونـ لـذـتـلـرـنـیـ دـنـیـادـهـ، آـشـابـ کـبـدـوـ چـبـلـرـدـنـ بـوـلـامـاسـ بـارـارـ اـبـدـیـ» دـبـبـ بـغـلـاـوـهـ بـاـشـلـاـبـ، طـعـامـنـیـ آـشـامـایـ نـوـرـوـبـ کـبـنـکـانـ اـبـدـیـ(۱)ـ. حـسـبـ اـبـلـدـگـهـ اـوـزـ فـاـئـدـهـ مـنـدـنـ زـبـادـهـ، اـهـلـ اـسـلـامـ فـائـدـهـمـونـدـهـ حـکـوـزـهـنـهـ، بـاـشـقـهـ لـرـ نـاـثـدـهـ بـایـ بـوـلـوـرـیـنـهـ طـرـشـهـ، حـاـصـلـ اـبـنـکـانـ مـالـبـنـکـ کـوـبـرـهـ کـوـبـرـهـ کـوـبـرـهـ مـسـلـمـانـلـوـ اـبـجـوـنـ فـائـدـهـلـیـ بـوـلـانـ اوـرـنـلـرـهـ تـونـهـ: «مـالـ نـهـقـدـرـ گـوـزـلـ نـرـسـهـدـرـ، آـنـثـاـلـ اـیـلـ آـبـرـ وـبـمـنـیـ صـاقـلـیـمـ صـدـاـهـ بـیـرـوـبـ، جـنـابـ حقـهـ بـقـبـلـقـ حـاـصـلـ اـیـتـمـ» دـبـهـ اـبـدـیـ.

اـهـلـ اـسـلـامـ فـائـدـهـ مـیـنـهـ، فـقـبـرـ وـمـعـنـاجـلـرـهـ اـوـلـانـ یـارـدـمـلـرـیـ فـاـیـتـ کـوـبـدـرـ. حـضـرـتـ هـمـانـدـنـ فـالـاـ مـالـ اـیـلـ اـیـلـ کـرـبـ یـارـدـمـ اـبـدـوـ چـبـلـرـدـنـدـرـ. بـوـنـهـ بـعـضـ بـارـدـمـلـرـ بـنـیـ گـهـ، مـعـتـبـرـ کـتـابـلـرـدـنـ کـوـھـرـوـبـ باـزاـمـزـ: اللـهـذـکـ رـضـاـمـیـ اـبـجـوـنـ اـنـعـامـ اـحـسـانـ اـبـدـوـ چـبـلـرـگـهـ زـوـرـ اـجـرـ وـنـوـابـ بـوـلـچـفـیـ حـقـنـدـهـ، آـیـتـ نـازـلـ بـوـلـغـاجـ، رـسـوـلـ اللـهـ کـوـبـ مـالـ کـبـنـکـانـ وـبـ: «بـارـسـوـلـ اللـهـ! بـاـنـوـنـ مـالـمـنـکـ یـارـبـیـسـوـنـ کـاـنـوـرـدـمـ. بـارـطـبـیـسـوـنـ اـوـزـبـهـ وـجـمـاهـتـلـرـ بـهـ آـلـوـبـ فـالـدـمـ» دـبـبـ اـبـنـکـانـ، بـوـاـشـنـدـنـ رـسـوـلـ اللـهـ مـمـدـوـنـ بـوـلـوـبـ: «الـلـهـتعـالـیـ بـیـرـگـانـ مـالـلـرـ بـیـکـهـ هـمـ اوـزـکـدـهـ فـالـغـانـلـرـ بـنـهـ بـرـکـتـ بـیـرـمـوـنـ» دـبـبـ «هـافـلـغـانـ»(۲). رـسـوـلـ اللـهـ وـقـنـدـهـ، اـهـلـ اـسـلـامـ حـاجـتـلـرـ بـنـهـ صـرـفـ اـبـنـهـرـگـهـ، بـرـ مـرـتبـهـ دورـتـ مـلـکـ درـهـمـ، بـرـ مـرـتبـهـ فـرقـ مـلـکـ درـهـمـ، بـرـ مـرـتبـهـ فـرقـ مـلـکـ آـلـنـوـنـ وـبـرـ گـانـ هـمـدـهـ بشـ بـوـزـ آـطـ، مـلـکـ بشـ بـوـزـ دـوـ بـیـرـگـانـ اـبـدـیـ(۳)ـ. بـرـ مـرـتبـهـ بـغـدـایـ، اوـنـ وـتـورـلـیـ طـعـامـلـرـ آـلـوـبـ فـایـقـانـ بـدـیـ بـوـزـ دـوـ بـوـگـیـ کـرـ وـاـنـیـ نـاـثـ هـمـهـ مـبـنـیـ بـوـکـلـرـیـ اـیـلـ اللـهـبـلـیـنـهـ صـدـفـ اـبـنـکـانـ اـبـدـیـ(۴)ـ.

(۱) مـعـبـعـ بـخـارـیـ جـ ۱ـ صـ ۱۴۱ـ، جـ ۳ـ صـ ۱۴ـ.

(۲) الرـیـاضـ النـرـةـ جـ ۲ـ صـ ۲۸۲ـ.

(۳) حـنـزـ العـمـالـ جـ ۶ـ صـ ۴۲۰ـ، خـلـامـةـ تـذـهـيـبـ التـهـذـيـبـ صـ ۲۳۳ـ.

(۴) اـسـدـالـغـابـهـ جـ ۳ـ صـ ۳۱۵ـ؛ حـنـزـ العـمـالـ جـ ۶ـ صـ ۴۲۰ـ.

بر وقت بر بین فرق مک آلتونغه صانوب، آنچه مبنی قبیله مند
واطرافنده اولان فقیر لر گه بولیت بیر گان ایدی.
بر وقت آور و بولدقده، اوزنده صوکره مالینک اوچد هر ینی اهل
اسلام فائنه مبنیه صرف اینارگه وصیت اینکان. شول آور و دن سلام ملاند که،
الله اک اوشبو نعمتینه، سلام تلانونینه، تشکر اینوب، شول فدر مالنی اوز
فوکی ایله نار اتفاھ ایدی.

بونلردن باشقة وفاتی وفتنده، اهل اسلام فائنه مبنیه ایلی مک آلتون
صرف اینارگه، مک آط بیر گه، از واج مطهورات غه، قیمیلی زور با پقه مون
بیر گه، بدرده حاضر بولغان صحابه لرنک هر بر ینه دور تار بوز آلتون بیر گه
وصیت اینکان ایدی (۱). اول وفته، بدرده حاضر بولغان صحابه لر بوز
حشی اولوب، ایچاره ده حضرت عثمان ده بار ایدی.
وفاته بکر مبدی زیاده ایر وفر بالاری فالدی، کوب بیرونی،
گوزل با پقه لری، زور سراپلری، مک دوه، اوج مک توی، مک آط،
بیک کوب آلتون که موش میراث فالوب، فقط بر خاتونی غنه سپکسان
دورت مک درم میراث آلغان ایدی (۲). بتون مالی نک مقداری اوج
مبلیبون دن آرتوفراق بولغان.

خلاصه: جنت ایله بشارت بیر لگان اوشبو عبد الرحمن بن هوف
حضرتلری مالنی بخشی اور نلردن تاوب، بخشی اور نلره توتفاق ایدی.
آبروی و درجه مینی صافلامق، اهل اسلام ایچوره بارده که بولاق دینک شلری نک
راحت و فائد لر ینه طرشق کبی بخشی نبت لر ایله کسب ایتمک، مال

جبق ده شریعت اسلامیه طرفندن بر مانع ده گرومن ایدی.
عبدالرحمن بن هوف (رضی الله عنہ) ۳۲ نیچی سنده ۷۵ باشنده وفات
بولدی. وصیتی بو بونجه، جنازه مبنی حضرت همان (رضی الله عنہ) او قودی،
اوزینه رسول الله صلی الله عليه وسلام طرفندن هدیه اینولگان کیم ایله
دفن اینولدی.

(۱) الاصحاب ج ۳ من ۱۷۸، وفیة الاصالف للمرجعی.

(۲) تاریخ المسعودی ج ۱ من ۳۰۲، الاستیعاب ج ۲ من ۴۰۳.

سعد بن ابی و قاص (رضی الله عنه)

اصحابنک الوفلندين، عشره مبشره نک بری، اصحاب شورانک بری او لووب، ایک ٹلک اسلام ایله مشرف بولغانانر نک بریدر. اسلامگه کبلد کده ۱۹ باسلر ندہ ابدی نسبی (سعد بن ابی و قاص) (مالك) بن وہب بن عبد مناف بن زهرة بن کلاب در، که نسبلری کلاب ده رسول الله ایله فوھبیل در. حضرت سعد جاھلیت وقتندین پیر لی هر تور لی هنر و صناعتلر که اخلاقی، کو بروک اوچ باصاب کسب اینه، خرمہ آفاجلری آشی (بالغی)، باقھلر تربیه اینه، عمارت اشلر بندہ بیک ماھر ابدی.

حضرت سعد، رسول اللہ نک دھوتبیں و فرآنی ایشلک دن صوکرہ، اسلام نک حقیقتون آ کلاب، ترددہز ایمانه، کبلوچبلر نک بری در.

بعضلر آنک اسلام ده او شبو رو بایرون نقل اینه لر: سعد بن ابی و قاص تو شنده، بر قارآنفو اورنده بولغان. صوکرہ بر طرفه آئی باقتبسی کوروب، شول طرفه کبند بکنده، حضرت ابو بکر، علی، زید بن حارثه نی کوروب: «موند فایچان کبلد کز» دیب صور امتحان. آنارده «حاضر گه» دیب چواب بپر گانلر. ابرنه نوروب، آنر نک بانلر بدے کبتو بحال لرن، و اسلام دینی نک حقیقتن صور اشووب مسلمان بولغان.

سعد نک آنامی حمنه بنت مفیان، مشرکلار دینینه بیک اخلاقی فارنچق بولغانلغندن، او غلی سعد نک مسلمان بولو بینه فایت فایغور فاچ. اول لگنی دینینه قابداماه، سعد که سوز فوشما سقه، او زی ده هیچ بر لقمه طعام، بر یو طوم صو ایچمامکه بین اینکان. سعد بن ابی و قاص (رضی الله عنه) بونی ایشلک ده: «آنام بو یله بین اینها که تبوش ابدی. آنام نک بر جان تو گل، ملک جانی چقسہ ده، او شبو اسلام دین ناشلا یه حق تو گلمن» دیب اینکان. حمنه اوج کون آج نوروب، آجلقدن هوشی کبتو ب تول باهلاغاچ، عمارت اسملی او غلی کو جلہب آشانقان ابدی.

سعده بن ابی و فاصل هضرت نبی او شیخ وانعه دن صو کرده باین تاق چینه لک لرگه او چرا صدیده، هر وقت رسول الله ناک خدمتند بولدی اهل اسلام فائنه صدیده کوب خدمت و اجتهاد صرف ابتدی هجرت دن صو کرده رسول الله ابله بار چه واقعه لرنده برابر بولوب فوق العاده مجاهدت و فدائیلک کور سنتدی آزاره، هاهر بولوب، الله بولند بآشلاپ اوف آنوجی ذات حضرت سعد بولغان ابدی. بر اهد صوغشند گفته، اسلام ابجهون اول گانه طرشوره بیعت بیرووب، مک دانه اوف آنفان، شول وقت رسول الله اوزینه صاوتنده بولغان او قلنی بیرووب: «ای سعد، آت! ای باطری بکت،

آت، مثا آنام آنام فدا بولسوون» دیه خطاب اینکان ابدی (۱).

رسول الله بیک اخلاصی بولوب، آن بیک قایغور نه، آنک کوئن

قاباره بیک طرشا ابدی. مدینه گه هجرت اینوب کلد کله بر کبچه ده

رسول الله ناک یوفوسی فاچوب: «اصحابین بیک یخشی آدم، بنی صافلاده

ابدی» دیگان. شول وقت فوراللری ایله سعد بن ابی و فاصل هضرت لری

حبلوب گر گان. «بچون، کلد ایش؟» دیه صور دقده: «با رسول الله اوزن

خصوصه کوئلیمه قورفو تو شدی سزی صافلاره کلدم» دیوب جواب

بیرون اوشبو اشنده رسول الله مسون او لوب، رحمت او قوب دهان بیلغان ابدی (۲).

سعد بن ابی و فاصل هضرت بیانکه بوندن باشنه اورنلرده، اسلام فه

بیوک خدمتلری، دین تارانو بولند زور فدائیلکلری، رسول الله بولند

اوزین فربان اینه درجه ده اطاعت و خلوصلری زور بولغان. اوزی ده

رسول الله ناک مخصوص الدفانلرینی کور گان، خبر دهالرینی آلغان،

چنت ایله بشارت بیرون لگان ابدی. چنت ایله موینج ویرلد کده او شبو

و افعه هی منقولدر:

عبد الله بن همرو، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ناک چنت ایله

(۱) صحیح بخاری ج ۳ من ۱۵، ترمذی ج ۲ من ۳۰۴ ۲) صحیح بخاری

ج ۴ من ۱۵۴، صحیح مسلم ج ۲ من

بشارت و پرد کینه ایشند کده، حضرت محدثنگ آبوینه فو نافعه گلوب، اوج کوننگه قدر بارجه هملار بدنی صداب بور گان. حضرت محدثنگ توں بوونچه بوقلاپ، ایرته نماز ینه فنه نور دینه، کوندلر لرده فرض نماز لرن فنه او فودی غنی مکور ووب، عبادت سلرینی آزمینه نوب: «رسول الله مزنگه جنده جنده دینوب شهادت و پردازی، او شبو درجه گه ایر شوراک نیندابن عبادت نلر قبله مز ایکان، دبو او بیلاپ شون کوروگه کبلگان ایدم» دیگان. سعد بن ابی وفاص حضرت اسرای بوی ایشند کده: «عبادت نرم شول فنه، فقط هیچ کمگه یهان نیمت، کینه صافلامیم. هیچ کم حلقه، یهان سوزلر سویلامیم، هر کمگه بخشیان ایرگه طرشم» دیدی. بوکا فارشی هبند الله بن همر و (رض اللعنه): «هزف او درجه گه ایر شوراکان نومه شول اش ایکان، مه، مین اول اهانی بولدر آلبم» دیدمشدر (۱). سعد بن ابی وفاص حضرت اسرای، هجرت دن اونچی صنده اولان حجه الوداع ده، فان حبفسز بولانی، ر-ر-ل الله عبادت اینه نوب، ما ڈلایلن وکو کرا گندن تو نوب: «آشام الله سلامتله نور من، ہبنده بوراک آوروی بار، ثقیف قبله می نلث طبیبی حارث بن کلده گه بار ووب هو الانور فه کبر وک» دیدی (۲). هدوکره سعد بن ابی وفاص حضرت اسرای سوزگه کر ووب: «بار رسول الله کیفسز لکم او شبو درجه گه ایر شدری. بر فرمدن باشه وار ثم بوق (۳) مین اوزم بای، مالی کشی، مالمدث اوج دن ایکی الوہبی تصدق ایده بدمی؟» دبو موال ایند کده، رسول الله «بوق» دیدی. «بار طی مالمی تصدق ایده بدمی؟» دید کده بنه «بیوف» دیدی. «اوج دن بر پلی تصدق ایده بدمی؟» دید کده «اوج دن بزینی و پر صالح بار ار. اوج دن بر، اوزی ده آز مال تو گل. وار ثاری بای ایده بوب فالترمی،

۱) کنز العمال ج ۷ ص ۴۳، احیاج ۳ ص ۱۴۸.

۲) بو وقتنه طبیب حارث بن کلده سلامان تو گلایدی. (۳) او شبو قزی هاشم سمنه بولوب، آنسان دن اوقور فه پازار غه او کر ایگان ایدی، بو والعدهن سو شکر، حضرت سعد بن اث بلالی کو بایمشدر.

فقبو محتاج ایتوب فالدر مقدن خبرلودر. اللهذك رضا مینی ایستاد تو نفان
صارفلو ذات همه مینه ثوابلی بولاقق سن. هنئی جماعتلار يكه آمانقان
ایچون ده ثواب بولور» ديدى. صوکره او شبو وزارنى ايندى: «الله دن
اميد اپنه من، كه سن سلامتلانور سن. هندن مسلمانلار حوب فائده
كورلار، اسلام دهمانلارى كوب ضرر گورلر» (۱).

حضرت مهد اوپهبو و آنچه دین صوڭرى فرق بىش حىنه سلامت بولوب،
حضرت عمر و قىزىدە اسلامغا بىوك خدمتلار اېتدى. ایران طوفىنە آنىڭ
قۇمانلارنىڭ، يېك كوب هىسکىرلار پىبارلىدى ایران هىسکىرى اېلە مسلمانلار
آراىندە تىكارا صوھشلىر بولدى. حضرت مەدەنڭىز صوھش ئامېنە
مهارتىن كورگام تىبىرى سايىھەننىڭ مسلمانلار غالب بولوب اېڭىلوج
دولتلىرىن اولان ایران مەلسەنلىنى فتح اېدىلىدى؛ حضرت مەدەنڭىز اېنھادى
سايىھەننى، ایران مەلسەنلىنى ترتىب گە توپلوب، اصلام حكىملارى يۈز نېيل
باشلادى. اوشبو لوج خدمەنلى بىرىنە يېتكور دىكىن صوڭىر؛ يۇرۇپ
حىنه شول طرفىدە والى بولوب، ترتىب لرنى قاراب توردى. گۇۋە شەھرىنى
اومىزى قاراب بنا بايتىرلوب، شول طرفلىرىنىڭ مەركىز اېتدى، طوفىر بىلەنلىكى و گورگام
تىبىرى اېلە بىتون اطرافنى اوز نەن مەمنۇن اېتدى.

فقط دنبانث هر یرنده عدالتی ده سویمای تورخان نیسکه ری خلق لر
 بولادر، کوفه طرفنده اولان بوزوف کو گللمی بعض ذاتلر، حضرت همر گه:
 «معل نمازنی ده پخشی او فومای، بوند باشنه، یتوشمگان برلری ده کوب»
 دبه هـ کایت ایندیلار. حضرت همر اوزینث والی لوینی نیکش رو ب
 تور دیغندن، کوفه گه مخصوص مفترش بیار و ب تیکش ورتندی. هر یرد
 معل نث پخشی خل همت، کور کام تک بیرون لدن ممنون بولاق لرینی سویل دیلار.
 فقط ابو معله اصلی بر کشی: «معل، عسکر ابله برابر بورمن، فنیم
 ماللرینی تیگز تقسیم اینمی، هـ دالت ابله حکم اینمی» دیوب، حضرت

١) ابو هاود ج ٤ ص ١٢، صحيح بخاری ج ١ ص ١٤٣

محل گه اوچ نوری نویسه افترابو چنان قبیلکی، معد خضرتاری بونه ایشقد کن
غایت کیفی بوز ولوب، همیرنکه گبلوب: «الله! اگر بودا نیک موزلری
بالغان، افترا بولوب، ریا نهورت ایچون گنه سوبله گان بولسه، او زون
هه و بیروب، نوری فندهار گه دوچار ایست» دیپ دها ایندی، صوکره دن
مدکور آدم غایت نارنایوب، فقیرلک گه وباشقه، فندهار گه دوچار بولوب
هر اینمش، محلنکه هه این تولدی، دیه نوری نورهان بولمشدر (۱).
او همبو واقعه دن صوکره، حضرت هه، با گینه والی اینمه گه ناص
ایتنه ده، حضرن محل، بیرونلر، قبول اینمه دی. حضرت هه و فاننده
اصحاب شورادن ابدوب «اگر معد خلیفه بولسه، بیک بخشی بولور.
خلیفه بولاصه، بندن موکن خلیفه آنکه دلمنلر دن فائده لدور گه طرشسون،
زیرا آنی هزل ایندکم، انسنرلک یا گه خیانتن دن توگل ایدی» دیمشدر.
حضرت همان وتننده بعض بزرده، والی بولوب، کوب خدمتلر
ایندی. فقط حضرت همان و فانندن صوکره، جماعت خدمتلر دن نوقنالوب،
هزات و عبادت ایله هه کچور دی، هلق آراسنده بولغان اخلاقانلر گه فولاق
صالحادی، بر وقت او زینی خلیفه لک گه تسلیف اینسه لرده قبول اینمه دی.
معد بن ابی وفا صدرناری فسقاره بولی، بخدای نویلی،
زور باشی، بیک اونکون کوزلی، ابی موباکلی ایدی.
مولیکت هم عسکر ندبیرلر بنه ماهر، همیرلی، اشلکلی قول آمند ارلا
بنون اهلرن تیکشوروب یتوشدر ووب نوره، رسول الله نک منتلر بنه
بیک رهایه اینه، دیانتلی، مجاح الدھر، فوق العاده طوفری بر محترم
ذات ایدی، حتی حضرت همرد طوفر یلغینه مسلم بولوب: «بر حدیثنی معد
سویلاصه، باشنه کشیدن صورا ره حاجت بوق» دیه ایدی، رسول الله دن
حدیث شریف روایت ایندکه غایت اهیاطلی، اصلسز حدپثار
نارالمالدن قور فوجان اوایدین، مهاجرین ایچوند ایک صوکره وفات
ایندبکی حاله، فقط ایکی بوز یامش قدر حدیث روایت ایله شدر.

حضرت معد اخیر همینکه، مدینه گه باقین اولان حقیق نام او رنده بی رسانوب آلوب، ماتور قبه‌ی، بیک احاطه‌ی، گوزل بور طلز بنا ایندر گان ایدی. اطرافند باقچه و بهشلکلری بولوب شونلری فواراب تربیه ایندره، اوزی ده شوند معیشت ایته ایدی. بایلغی ده بخشی بولوب بر مرتبه هول وقتنه مدینه‌ده والی بولغان مروان بن حکم گه بش مک درهم زکات مالی بیارگان، وفاتنده‌ده ایکی بوز ایلی مک درهم میراثی فالغان ایدی.

هر چند ۵۵ نهی بلک ۸۳ باعند عقیق ده وفات بولوب، جنازه سینی مدینه گه کلنوروب دفن ایندیلر. هشتره مبشره همه مهاجر لر نک ایک صوک وفات اولانبدی، وفاتنک بر ایسکی بوز جد، سینی کلتور توب: «بونک بله تکفین ایدنک. زیرا پدر صوفشنده مشرکلرگه بونک ایله ملاقات اینمش ایدم. حاضر گچه شونک ایچون صافلام» دیمشدر.

حکمکلی سوزلری: «کور کام خلق غه، بخشی کوکل گه مالک بولغان ذاتنر، انسانلی درجه سینه ایزه مگان بوله ار». «بر آدم اوستینه لازم بولغان نرسه لرنی بخشی اشلاف، باشقه لرنک حق لر بندی تعذی اینماسه، اول آدم راحت قلبی هم مسعود بولوو». «بایلقنی فناهت ایله بر ایزمار گه تیوش. فناهتسز کشی مال ایله گنده بای بولماس».

بر وقت خالد بن الولید ایله آرالری بوز ولدنده، بر آدم معد بن ابی وفاص فه گبلوب، خالد گه قل اوزانور فه باشلافان، هول وقت معد: «توقفه ایزه آرامزده بولغان اش، بر بریز نک غبینن سوپلار لک، دینه طعن اینه لک درجه گه ایرشکانی بوق» ده، اسکات اینمشدر. حضرت معد (رضی الله عنه) بو سوزی ایله، خلق لرنک آراسنده اولان الفت، محبت، انفاقنی بتوره تورهان ایک ضرر لی خلق لرنک برسی، باشقه لرنک هیلر بندی تیکشوره لک، هبیت مو بلامک ایکانینی آگلاندش در.

سعید بن زید (رضی الله عنه).

اصحاب کرام ناٹ الوفارندین، عشره مبشره ناٹ بری اولوب، ایک
ملک اسلام فیبول اپدروچلردندر، نسبتی: (سعید بن زید بن همرو بن
نفیل) در که بابائی همرو ایله حضرت همروناث آنایی خطاب بر طوفان
اپدیلر، حضرت همروناث فرز طوفانی فاطمه، سعید بن زیدناث خاتونی
اولوب، سعیدناث فرز طوفانی هاتکه حضرت همروناث خاتونی ابدی.

فاتمه او زیدناث طوفانی اولان حضرت همرو کبی عقلی، فیبولی بسر
خاتون بولوب، ایله ایله بر ابر مسلمان بولدی. صوکره قریش
خاتونلرینی ایمانه دعوت ایدوب، کوب خاتونلرندنک ایمان ایله مشرف
بولمقلوینه صدی بولدی. حتی حضرت همرو (رضی الله عنه) ناٹ اسلامگه
کبلوی ده آنلرندنک ایولر نده و حضورلرندنک بو لاغان ابدی.

سعید بن زید حضرتلری مسلمان بولدیغله، فرنداشلری طرفندین
بیک کوب هذاب کوردی، او زینی، او زافی وقتلر بوها ولاب توتیدیلر،
صوکره حبیش پیرینه آنلن مدبنه گه مجرت ایتوب، رسول الله ایله، بدرون
با شقة، همه فزو ولر نده بر ابر بولدی، بدر وانعه خی وقتنه دشمنان
احوالینی تغلیق ایچزون، طلحه بن عبد الله ایله بر ابر شام طرفینه بیار لگانلر
واوزلرینه بدر صوفشنده آنلغا هنینیت لردن اولوش ببر لگان ابدی،
صوفشنلرده، هر وقت، رسول الله ناٹ آلدینه، نیازلرده آنک آرننده تورر ایدی.
رسول الله مار فندن سعید بن زید ایله ایه این گعب حضرتلری
خدایی دوست و آخر تلك فرندهش قوشلغا نلر ابدی(۱).

(۱) رسول اکرم حضرتلری، اهل اسلام آراسنده الفت، محبت واتفاقی آرندروم
او چونن صاحبیلر فی برینه فرندهش و خدایی دوست قیلا ایدی، بوناٹ او چون رسول
الله، دوست قوشلماچق آمدلری چاقرووب: «سزلر، بر بربیگزگه دنیا آخرت فرندهش
اولورسز» دیوب، بر بربینه سلام و بربیت کورشورگه بیورو، صاحب لرد، بر بربیلہ
کورشوپ دوستلار ایدی، الریاض النفر، ج ۱ ص ۱۵.

سعید بن زید حضرتاری صاف فلیلی، کورکام خلقی، طوفری سوزلی، عابد، زاهد، خلق فاشنده مختار، مجتب الدعوة بر ذات ابدی، دنبی درجه لرینه اللئات ایتمی، ازام و نفعه لرنی هم یمه، کشی حقلدن بیک صافلانه، قولنیه کیلگان قدر راشهاره باردم ایدرگه طرشه، چن یخشی کوکلی کشی ایمسه.

حضرت «عبدالله کوفه طرفانده مده مده پانده بیرلری بولوب، هونده مجیشت ایتمکده و شوناردن فائدہ لمنکده ایدی، پر حقنده اوشهبو واقعه می منقولدر: پر وفت اروی ادمی خانون، حاکم حضور ینه باروب: «عبدل پرمی الدي» دی، شکایت ایدی، حاکم چافروب صور اشدقد، نصیبی بن زید حضرتاری: «مین رسول اللادن - پر گممه برا فارش قدر پر فصب اینسه (کوجلب آلسه) فیامت کونلده، مویننه وبال بولوب تاھلیبور - دیوب ایشندم، شونی ایشندکلن صوکره، مین باشند لرنک بیرلر ینی فصب ایدرمن هم؟ دیوب گدیندی، حاکم، حضرت «عبدل که» بیمین ایدرگه بیوردنه، بیمین نی آهرمینوب، پونی خاتونغه قالمردی، فقط پر نیجه و تندیه صوکره خاز-ونغه آفت ایروشوب، کوزی صورایوب بورطنه بولغان قیوهه بولوب وفات بولدی.

حضرت سعید هجرتین ۱۵ نجی پالدی یتمش باشندن ازووب، مدینه پانده اولان بونده وفات اینمش، مدینه گه کلنور لوب، سعید ای وفاصل، هدالله بن هبر عضرتاری طرفاندن تکفین و تجهیز اینده مشهور.

* * *

حضرت «عبدالله آنامی زید بن همو و هفللی، دیانلی، طالب حق . برا ذات بولوب، جاهلیت زمانده بتوی مکه خلقی پوتارهه عبادت ایده کان زید پوتارهه عبادت اینمکلن، پوتار اسمینه چالنیش قریان لرنی آشامدن صافلانه ایدی، اوزی توحید بولنای توقاو، پیغمبر لک کیلادون

۱) الاستیعاب ج ۲ من ۴۵۵، صحیح البخاری ج ۲ من ۱۲۹.

ئىك رسول اكرم خپر تلربە ئورشكان، «ابراهيم (عليه السلام) دېنى ايله هەل قىلوجى، بالغز مىن من» دې مويلى ايدى. بىر وقت شام طرفىنە كېتىوب، يەود، نصارى علماسى ايله صحبت اينتوب، دېنلىرىنى تېكشىروب يورسەدە، لىكن دېنلىرنىڭ خشنود بولماغان و انتقادلىرىنى قبول اينماگان ايدى. اوزى نبۇندىن بش يىل مقدم، شامدىن قايتودە، خىرسىيانلىر طرفندىن قتل ايدىلگان. بونىڭ حىنلىك رسول الله (صلى الله عليه وسلم) : «زېسى بالغزى، بىر آمت اوھىرف قوبار بىلەجەدر» دې خبر وېرمشىر(۱). زېسىنىڭ بايناق شعرلىرى بولوب، كوبىڭى توحيد، جاھلىت ھادتلىرىنى انتقاد، مناجات و انتفافاردى عبارتدر.

ابو عبیدة بن الجراح (رضي الله عنه)

ایلک ٹلک ایمانغه کبلو چیلار دن، عشرہ مبشرہ ڈلک بری اولان اوشبو محترم ذات ڈلک نسبی (عامر بن عبد الله بن الجراح بن هلال بن وهب بن ضبة بن العارث بن فور) در که نسبتی فهرد رسول الله ایله فوشیلہ در.

کنیہ سی ہم بابا مینہ نسبت ایلہ ابو عبیدة بن الجراح دیہ معروفدر۔ ابو عبیدة (رضي الله عنه) جاہلیت زمانہ، اہل کلی جماعت خاصہ ملنندن صانسلا، خلق آراسنہ: «فریش ڈلک داعی لری (فوق العادہ او تکون اپلکلی لری) ابوبکر ایلہ ابو عبیدة» دیہ سو بیلیل ایبدی (۱). طوفری فکرلی، حقنی بیک تیز آٹلار جان اولدی بغندیخ، رسول الله عن قرآن واسلام دینی حفظہ اولان معلومانی بر مرتبہ ایشتو ب وہول وقت حبیقتی آٹلاب ایمانغه کبلگان ایبدی.

ابو عبیدة حضرتاری اولاحبش بروینہ: صوکڑہ مدنیہ گہہ مجرت ایلو ب، رسول اگرم حضرتاریلہ بار چہ صوفیلرده حاضر بواوب، صوفیش علمانہ مهارتی، و فہرمان لفی ایلہ، اهل اسلام غیر بیک گوب خدمت و فائذہ لر ایبدی، احد صوفیشنہ صبر و ثبات کو متعددی، مددہ رسول اگرم حضرتاریلک مبارک یوزینہ بانقاں تیمور کیروم آغا لرینی (حلقة لرینی) با گہہ اوفنی نسلری برا ل چغار دیغندہ ایکی تشن صنوب تو شکان ایبدی.

ابو عبیدة حضرتاری بیرون و هو دی، بتون فکری اہل اسلام خدمتینہ و بیرون ب، مر وقت اهل اسلام مصلحتی ایچوون طرشد بغندیخ، رسول الله: «هر امنیک پر امینی (طوغری و آنابلی گشبس) بول، بو امنیک امینی ابو عبیدہ در» دیہش ایبدی (۲)، ھونلقدن اصحاب آر اساد، «امین الامم» لقبی ایلہ معروف ایبدی.

رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) وفات بولوب، خلیفہ صابلا و حفظہ اختلاف چیند قده، ابو عبیدہ حضرتاریلک گوچہ خدمتی بولدی، حضرت

(۱) اشور مشاہیر الاسلام ج ۳ ص ۵۰۴. (۲) صحیح بخاری ج ۳ ص ۵۱

ابو بکر، عمر ایل، ابو عبیده حضرتler بنی کوسترووب: «اویشہ ایکی ذاندھ بر بذن خلبفه بولم قبیله راضی من. نلامہ گز فایپو صبینه بیعث ویر گز» (۱) دیوب خلیفہ لک گے لاپی ابد کبی اکلانقان ابدی.

ابو عبیده حضرتler بنیک ایک بیوک خدمتی، حضرت ابو بکر و حضرت عمر زمانلرنده بولدی. بعض وقت بتون اهل اسلام مسکر بذن باشداده تور رووب، بعض وقت خالد بن الولید حضرتler بله هراپر بولوب، بتون شام اطرافلار بنی فنج ابدوب، اسلام مملکتینه قوشدبلر.

ابو عبیده حضرتاری، خول طرفلرده بش سنہ قدر، ندیبر و ترتیب ایل مشغول بولدی. کچھ کوندر اجهاد ابدوب، مملکتی اصلاح ابندگ، خلف ایجوون فائدی نظاملر چیغار و ره، طرحدی. بتون شام خلقی، آنک تدبیرندن، حدالت و مرحمتندن غایت منون و راضی بولدبلر. حتی اوزلر بذن اولنہ گی پادشاہلری و دیند، شاری بولغان هر قل، یا ٹبندن اوزینہ نایم بولور ره دعوت ابند کدہ، شام خلقی قبول ایندبلر، اهل اسلام فولنڈہ فالمقتنی اخبار ابتدیلو.

ابو عبیده حضرتler بذن اجنہاد و مرحمتندن باشہ یافتائی خلق لر ره ده الوش چندی. بو وقت مدینہ نوئلی آچلی بولدند، شام طرفندن دورت ملک بوك اشراق جیوب مدینہ گه بیار دی (۲).

شامدہ امیر بولوب تور دیند، هر تور لی فنبیت، جز یہ (تولاو) و باشہ اور نلردن کیلگانی ماللر، اوزینہ جیبولوب نور سد، آشاو ایجو، ٹبیوم صالحوم ده تسلیفسز گنه معیشت ابندہ ابدی. حتی بخشبر اف معیشت اینوں اوتند کلر نان ده، یخشی کیونور گه نوگل، بلکہ یخشی اصلور گه طرشور ره کبرہ ک ابد کبی اکلانووب: «رسول لله و فتنہ اولان معیشتمنی اوزگر تور گه راضی د گامن» دیه جواب ویر کان ابدی

(۱) الاستیعاب ج ۲ ص ۴۶۰.

(۲) ابو الفداج ۱ ص ۱۶۳، ابن الاثیر ج ۲ ص ۲۱۵.

حضرت عمر (رضی اللہ عنہ) خلبندو قنڈ شام طرف پر، بار دیغند، ابو عبیدہ (رضی اللہ عنہ) نکل ایوب پر، اصحاب وجہاز لو بنا کی بیک تسلیمان سر ایڈ کینی کور گان، آھار ہدہ فارقان ایسکے ارگنہ کینی گانلو۔ ٹول وفت: «ای ابو عبیدہ! صندن باہمہ مز نی، دنبیا او زگارندی» دیب ایتکان اپدی، ابو عبیدہ حضرتلوی بدون هم ربی مسلمانلری کیت مملکتلر بنی آرندرو، دین تارانو، اهل اسلام، خدمت اپدو گھر صرف اپتمشدر، کوب ذانلر نک ماللی بوا مقلر پنه، راحت پا شا امقلر بندھب او امش ایسہدہ، او زی مال جیوفہ قریقا مشدر، او زی پنه بیت المالین وظیفہ اپدو ب آلمش، پاکہ باہمہ بول ایل حاصل اپتمش مالار پنی دھ حاجت قدر او زی پنه الو ب، فالغانبی اهل اسلام فائیڈہ صینہ، فقیر و محنا جلو فہ نارانہ اپدی.

بر وفت هم الفاروق حضرتلوی «او زی کا حاجت اور نارو فہ تو نار من» دیوب دورت بوز آلتون بیار گان، ابو عبیدہ حضرتلوی آلتون لرنی آلفا ہدہ، شول صافت تارا نوب بتوور گان، صوکرہ معاذ بون جبل حضرتلو پنہ ده شول قدر بیار گان، اولہ، خاتونی صوراب آلغان ایکی آلتون دن باہمہ صینی، تارا نوب بتوور گان، بونی حضرت هم اپشنک کدہ: «الا مدد لله، مسلمانلر فہ، از ہبیولر کبی بخشیل ف سو یو چ، با شفہلر فائیڈہ صینی طر شوچی ذانلر ویر دی» دیہ اللہ فہ نشکر اپنکا یہ اپدی (۱).

حضرت هم ابو عبیدہ حضوتلو قلن ممنون بولدی غلن: «اگر ابو عبیدہ ملامت بولسمہ، او زمین صوکرہ خلبہ لکنی، آٹا و صبت اپدر اپدم» دیمشدر (۲). ایکنچی وقت، بانندہ اولاً و ذانلر فہ فاراب: «مزلر، نر مہ نلار اپد کز؟» دیوب صورا گان، آزادی بروی: «او شبو ایو طلووسی آلتونم بولوبدہ، شونی اللہ بولینہ تو تسمم اپدی» دیدی، ایکنچسی: «مینم دہ او شبو ایو طلووسی جو هر وا پنجولر م بولوب، اللہ بولینہ تو تسمم.

(۱) کنز العمال ج ۶ ص ۲۹۰.

(۲) کنز العمال ج ۶ ص ۱۸۴.

محتاج اجره و پر سلام ایسی» دیدی. شول وقت حضرت همرو موزگه کریم: «مین او شبو آیو ملووس، ابو عبیده بن الجراح گهی کشبلو بولونی ایسله ایدم» دیدی (۱).

ابو عبیده حضرت‌تری اوزن‌بیلی، آریق گهوده‌ک «فالی»، با گافاری اینسز ایدی. آریق بوزانی، کورکام خلقانی، طوفروی سوزلی، تبره فکرلی، هایله، زاهد، ملایم، موربانانی، هملکت تدبیرینه، صوفش هملرینه ماهر، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ناچ «وزلر بیا» همل ایدرگه، اول مویگان خلقانه خلقانوره خایت اخلاصی، هر جهندن رسول اکرم حضرت‌تاری منون بواورلی رهشده بولورغه طرشه ایدی. بر وقت رسول اکرم حضرت‌تری ده: «اصحاب‌منک هر گایو منکه، مؤاخذه اینه‌لک خلق بار، مگر ابو عبیده» دیمشدر (۲).

بر صوفشده، عمر و بن العاص همسکری ایله ابو عبیده حضرت‌ترینه همسکری برگه، قوشلک‌نده، بعض تدبیرلر خصوصنده اغلاف چیقدی. ابو عبیده زور اش بولماهانده، نراع و اختلاف اینه‌کنی مناسب کورمای: «رسول الله اتفاق ایله حرکت اید گز، اختلاف ایدشما گز، دیوار ایندی. شونلقدنین مین اطاعت اینه‌الله، مین اطاعت اینه‌من. اش، سز نله گانجه بولسوی» دیوب تدبیرنی همرو و بن العاص‌هه طابشردی (۳).

ابو عبیده حضرت‌تاری، اخیر همینه قد شام همسکرینک رویس و فوماندانی بولوب، هجرندن ۱۸ نجی منهده و با ایله وفات بولبدی. وفات‌نده ۵۸ بانه‌نده ایدی. بالالری ونسی فالادی. او غمبو و با وطاھوی، عمواس اهمانی فریده باشلاندی یغلدن «طاھون عمواس» دیه مشهور در.

۱) الرياض النضرة ج ۱ ص ۱۱، ۳) ۲) الاصابة ج ۴ ص ۱۲.

۳) بو واقعه‌دن صوثره رفیق بک عظم حضرت‌تاری، او شبو سوزلرنی یازا: «ابو عبیده حضرت‌تاری اسلام دینینه و سلامانه‌رخ خدمت ایدرگه، ثوابی بولورغه اخلاصی بولوب، امیرلک که دنیا در جهان‌ینه ایسی کیتیانی ایدی. عمر و بن العاص همسکری ایسی، امیرلک که دنیا در جهان‌ینه اخلاصی بولوب زور اشلار اشلاب آدم‌لر قاشنکاده، زور بولورغه، دنیا و آخرت در جهان‌ینی تاجه هریص ایدی». اشهر مشاهیر‌الاسلام ج ۳ ص ۵۱۶.

ابو هبیده حضرتلوی ناک آور وی باشلاندله، مسلمانلرنی جیوب، اوشبو موزلرنی موپلا دی: «مین سز گه بعض نرسه لرنی و صبیت اینده شوناک ابله، همل اپتسه ئىز خبودى (طوفرى بولىنى) آپرلماز سز، نازلز ئىزنى يتوشىپر وب او قوڭز، ز كاتلار ئىرنى و بىر ئىز، رمضانىدە روزه توتوڭز، نفل صدقەلرده وېرىڭز، حج قىلىڭز، بىر يېڭىنى يخشىپلىق فە دېملاشىڭز، بىر بىر يېڭىگە هەمدە الوغلىرىڭ فە، خېر خواه بولوڭز، خيانىت دىن صافلاڭىز، دىنبا ابله گىنه يوانوب ئالماڭز، زىرا بىر آدم دىنبادە مىڭ بىل باشامىدە، بىر كون مېنم اوشبو حالمە كېلچىك، الله تعاى، آدم بالا لرىدە گۇلۇم تقدىر اپلىدى، آنلار ھەممى ئولەچكلار، آنلارنىڭ ئېڭىقلىسى، الله فە اطاعت ابدوب، قيامت اوچون ھۇبىرلەك ھەمل اپتىكانى در، حلاملىك دە هەمدە الله ناڭ رەحمىندا بولاسىز» دېرى صوڭره وفات بولىدى (۱).

ابو هبیده حضرتلوی وفات بولىقده، آنڭ آور نىنداه امير بىواب فالغان معاذ بن جبل حضرتلىرى توروب اوشبو خطبەنى «موپلا دی: «ای جەمات! گەناھلىرىڭ دىن، كېچىلەكلىرىڭ دىن، چىن اخلاقىن ابلەللە توبە اپتۇڭز؛ زىرا اخلاقىن ابلە توبە اپتىكان، خطالرىدە اوكتىغان ذانلىرىن جناب حق ھفو و مغفترت اپتەر، بىر يېڭىدە حقىڭز، بورچىڭز بولسى، شونلۇنى و بىر ئىز، زىرا بىندەلەر، كىشى حقى ابلە، تۈزۈن بولاجقلار، اگر بىر يېڭىز ابلە بوزلۇشقا ئاهلاشكىان بواسىه ئىز، كورشوب كېلىۋەڭز، مسلمان قىنىشى اوج كوندىن آرتق ئاشلاپ تۈرمى تېوش توگل.

ای جەمات! الوغ: ولغان اسلام دىنى ابلە، يەمین اپتەم: مزلر، لېپو هبیده بن الجراح حضرتلىرى بىنلىك وفاتى ابلە زور مصىبتىلى «ولىپىڭز، مېن ھەرمەدە، بۇنىڭ قدر يخشى كۆڭلى، كېڭى خىلفلى، هەنورلى بوزقانلىرىن صافلاڭوچان، الله حضورىدە و قيامت كە بار و دىن قورفوچان كىشى گۈرمىدەم، هەمە خلقنى بىن قدر سوبوچان، خلق فائىدە مىينه بىن قدر طرددەچان، بىن قدر خېر خواه بولغان دىنلىك دە كورگانم بىق اپدى، اوشبو مەنزم ذاتى دەما قىلىڭز، الله تعاى ناڭ رەحمىندا بولسۇن» دېرى، صوڭره جنائزه اوقوب، تىكىپن نجهىز اپتىرى (رضى الله عنهم).

حَمْزَهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

مشهور صحابه لردين بوغان حمزه بن عبدالمطلب بن هاشم حضرتاري، رسول الله زاد آناسی ايله بر طوفه فرنداشيد. باشي رسول الله زاده الوع بولوب، ايکيسى ده ئوييه اسملى كينزه كدن ايدي كلرندن، رسول الله زاده سوت فرنداشى ده بولادر.

حضرت حمزه غيرتى، آرسلان بوره كلى، توغرى موزلى ايدى. قريش ايچنده ايڭ الوع نهرمانلارдин و عمرتلۇ ذاتلاردىن صانالا ايدى. جاهلييت وقتىدىن اوچ آوغه يوزرگە اخلاقلى بولوب، بوش وقتلرندە جبوالىر فوشرلار آلامق ايله مشغول بولا، آودن قابىدىيەنلىك، هر وقت كعبه شر يېھى طواف ايىدوب، ايپىنه قابىته ايدى. بروقت آودن قابىتوب كىلدىكىن، ابو جهل ناك رسول اللهنى مسخره ايندكىنى ايشىدوب، تولىدەھى اوچ بايدىسى ايله ابو جهل ناك باشنى صوفوب بارغان و هوول و آنهەدىن صوڭره، پىغمېرىشكىن اوچونھى يلدە، ايماقىھ كېلىگان ايدى. حضرت هزرە (رضي الله عنه) ايماقىھ كىل كدىن صوڭره، رېپول الله زاده، مسلمانلارده الوع شادلىق وزور تابانچ بولدى. هېچ كەدىن فورقماي، هر يerde اسلامنى آچق سوپلاپ بوردى. رسول اگرم حضرتىلار يەڭى مىلسىلى يىنە ملازمت ايىدوب، مشركىلارنىڭ ضررلىرىدىن صانلاوه طوشىدى. بونچى مەۋزىدە مشرىخلىرى كەنگەن فارشو توروب، هېرت گۈرسە تۈچى اوشبو ذات بولدى.

حضرت حمزه زاده غيرتى، «دا اىبلەكى قۇول قدر ايدى كە برو وقت حضرت عمۇزىڭ رسول الله حضور يىنە كىلدىكىنى كوردىكىن، بىتون صحابەلر: «ھەر فېرىزلى كىشى، ھەمەمىزلى ھلاك ايىدە» دىه فورقوب توردقلىرىدە حضرت حمزه «ھەر زاده فەسىنلىن فورقەمىز». اگرده بېخشىلىق ايچون كېلىسە بېك

یخشی، رحیم ابتسون، یوفسنه، اول فاج کوتارگانچی، بن آنک باهنی او زوب پرگه نوشورمن» دیمیش ابدی (۱).

مدینه گه هجرتدن صوکره بر نجی عسکر، ارزیبی سریه، حضرت حمزه
 (رضی الله عنہ) قوماند مسنه سفر ایتدی. بدرا صوکشندہ، ارزیبی هر تبدی
 مسلمانانلارنڭ ئالىب باولارى حضرت، علی و حضرت حمزه ارنڭ ۋەرمانلىقى
 سایه مسنه بولدى، بدرا صوکشندە قولىنە ابکى قىچ توپ، كوكىر گىنده
 دوه قوشى فاناتىپ قويوب، صوکشندە حاضر بولغان ايدى.

هجر تدن اوچونچى بلده بولغان اهد صوھشند، زور غبرت
وفد ائبلك ايل صوهشوب، بالىزى اوتوزدى آرتق مشركى اولنورگان
ايدى. فقط صوڭر دىن وحشى امىلى بىر قىل پوصودۇ چېخوب اوزىنى
سونىگو ابلەمەيد ايندى (۲). شول وقت دىمىنلار طوفانلى حضرت حمزە ئاك
بورۇن وقولاclarى كېسىولىگان، اىپچى بارىلوب، پورەكى آلبىنوب پارە
پارە اينولىگان ايدى. ابو صفيان خاتونى هىن، بو اشىن شادلانوب، اوھىنەن
بولغان بدون جهازى ويانىندا بولغان مالنى، وحشى گە هىدەيە ايتىوب
بىرىدى. مكە گە فايىن قىدە بىنە دىن شول قىدر پېررگە وعدە ايندى.

لکن بنوی اهل اسلام، حضرت همراه کبی غبرتی، اشاعلکی اولان
پر ذاتی خایم ایدکلاری ایچون خایت قایغور دبار. رسول الله (صلی
الله علیه وسلم) حضرت همراهی اعضا ری کیسولگان، آبانج حالت کورد گده،
بیک اثر لنوب مبارک کوزلار ندی باش آغاز و ب: «ای فرزانه هم! صنایع، آنکه
رحمت اینسوون. من فرندا هم لرن راهیه ایدوچی، هم بیک گوب اید گولکلار
قیلوچی ایدک. الله ابله یمین اینهم؛ اگر ده الله تعالی نصرت

۱) الرياض النصره ۱ ص ۲۰۹۱) اوشبو وھشى بن حرب صوڭرە ئيمارغا كېلىدى، پېغىيەلەك دەعوي اىتە كان، مىسەلەدە كەذابنى شول سۇنگوسى اىلەل تۈرىپتە: «ايەنەنگە كېلىگانچى اىڭ يەخشى كىشىنى اول تۈرگان ايدم، ايندى آنڭ بىراپىنە، اىڭ يەمان كىشىنى اول تۈردم» دىيە شىلىرى.

وپرسە، سەنگ ایچون آنلۇڭ يىنمىش كىشىمۇن شولاي ايدىمەن» دىدى. فقط اوشىبو وانعىدىچى خوڭرى، خورە نەھل اخېرىنىدە بولغان (فان ھاقىقىتىم فعاقيبوا يەئىل مَا ھوبىتىم يە ولەن صېرىتم لەو خېر لەصاپىرىن) آبة كىرىمەسى نازل بولدى. شول، وقت رەمول الله (صلى الله عليه وسلم): «بىز لە صېرى ايدىمەن» دىدى، يەندىنى ایچون كفار توردى. آبة كىرىمەنىڭ مفهومى: «اگر دەشمەنلەرە جزا وپرسەڭىز، اوزىڭىز گە قىلىغا ئالىرى قىدرلى گىنە جزا وپرسەڭىز. اكىرە صېرى اينسەڭىز، چىدام كىشىلارنىڭ صېرى ايدىلەرى بخشىپ راف دىمەكىر (۱).

رسول الله (صلى الله عليه وسلم) حضور عەزىزىي امىدالله، صېرىدالمشهداء لقبلىلە ياد اپتە ايدى.

حضرت حەمە شەۋىپ بولغاننى ايشىلدىكە، بىتون مەدىنە خاتۇنلارى: «اوز قىرنىدا خەلەپەزىزىن تىڭى عەزىزەنىڭ وفات بولۇپنى ما نام توتەمەن. آنڭى ایچون قاپغۇرەمەن» دېبوب قېھرەوب يەلاغانلار ايدى.

عباس (رضی اللہ عنہ)

رسول اکرم عضرتار بذک آناسی ایل بر طو خده فرنداشی عباس بن عبدالمطلب بن هاشم حضرتاری، رسول اللہ دن ایسکی باگہ اوچ باش فدر الوع ایدی.

حضرت عباس بالا و قندہ بولو الوب، شول و بت آناسی: «اگرده او فلم تابلسه، کعبہ شریفہ فیفاک ایل فابلار ابدم» دیہ ندر اینکان، اوھلی تابلدقہ بیفاک ایلہ فابلاغان ایدی، کعبہ فی بریچی مرتبہ بیفاک ایل فابلاؤچی حضرت عباسنک آناسی بولدی (۱).

حضرت عباس فریشناٹ طو خری فکر لی، منانالی (ایلی) خلق فائیدہ سینہ طرشو چی کشبلوندن بولوب، خلق آرا مندہ «ذوالر ای» لقبی ایل معروف ایدی، فکر لی، هقلی دیہ مکدر.

جاھلیت و قلنده حضرت عباس هم ابو صفیانلرناٹ باشلاوی ایل جیبر و ظلاملر فی بدور مک، مظلوم ملر گه باردم اینک اوچون مکہ شهرنده «حلف الفضول» اعملی بو جمعیت ده پاصلالغا ایدی، رسول اللہ اوھبو جمعیتندہ حاضر بولوب، صو گردد بوزنک حقنده: «عبدالله بن جد هان خانه حننہ مشاورہ ایتوب، فرار بیول گان «حلف الفضول» جمعیتندہ حاضر بولدم شول جمعیتندہ منونمن. اگرده ہوندا ہن جمعیت نامیس ابدو جیلو بولسہ، بو کوننادہ حاضر بولور ابدم» دیہ موبل گان ایدی (۲).

حضرت عباس فریش نک الوھلرندن بولوب، اطرافہ بولغا فیبل لر و پادشاھ لر فہ فریش طرفندن ایلچی بولوب بار مق، مسجد حرامی همارت و نظارت اینک، مکہ گہ کبلاو چبلو گہ زمزم ایچرمک آنک تصرفندہ ایدی، اوڑی مکہ نک زور ھودا گرلرندن اووب صاتو ایلہ یمن طرفلو بندہ یوری، ھر تور لی ھبیوم حکیوم ملکلر و ھر تور لی خوشبریلر ایل صاتو ابته،

(۱) الاصابہ ج ۴ ص ۳۰۔ (۲) الاحکام السلطانیہ من ۶۶

اطرافدنه کبلگان مودا گولو آندن تاور آللر ایدی. طائق هم زوره زور بزیر و باقیه سی بولوب، آنده یتوشکان پمشلرنی مکه گه کلتوره ایدی (۱).

حضرت عباس ایمانغه کبلمامد، مکده وقتله، ابو مالبدن صوڭره، رسول الله ایك زیاده رعایه و حرمت ایدوچیلردن ایدی.

پدر صوفشینه مشر کلر ابل، برابر حاضر بولوب، صوفشک مسلمانلر قولینه اصیر توشكان ایدی، پدرده اصیر توشكىلکله، باشقه اصیرلر کبى حضرت عباسنى ده بوھا ولاپ قويىلىر، شول كېچە رسول الله ناڭ طنچسۈلانوب، يوقلامابىنچە ياندىيغىنى بىر صحابە ئورىد كىدە: «با رسول الله نە بولدى، نېچون بوقلامىسىز؟» دىدى، رسول الله جوابىنده: « Abbas نىڭ، فانى بىغاولاڭ يىدىن آخىرىمىنى، شىكايىت ايدوى، مىنمنى يوقۇمنى قاچىرىدی» دىكىنە، بىر صحابە حضرت عباس يانىنە باروب، بوھاوبىنى بوهاقاتقان، بىر آز وقت اوئىد كىدە، رسول الله: « Abbas نىڭ تاوهى ايشىلدىماي باشلادى، نە بولدى؟» دىبو صوراھان، وانغانى خېر وېردىكلىنىدە: « باشقە اصىرلرنىڭ بوھاولرى بىنى ده شولاي بومشاڭز» دىب ايدى-كان ایدی (۲).

اوھبو اصىرلەكىن اوزى وياقۇن قىنداشى هقىل ابچون آفچە تولاب آزاد بولدى. وشول وانغانى دەن صوڭره ایمانغه كېلىدى. اسلامغە كېلوپىنى ايشىلدىكىدە، رسول الله شادلانوب، ابى رافع اسىلى بىر قول ازاه اپنەكان ایدى. فقط ایمانغه كېلىدكىن صوڭره، باشقە صحابەلر کبى مدېنە گەھجرت ايتىمەدى. ایمانغه كبلگانلىقى مشر تىلدە باھر ووب، بىر نېچە بىل هەرپىنى مکەدە اوئىكاردى. مشر کلر قولىنى توتفق بولغان مسلمانلارە بارادم ايدوب ھەدە قىرىشلىنەڭ بعض ھەتكەلىنى، رسول اکرم عضۇنلر بىنە خېر وېر ووب توردى.

۱) فتوح البلدان من ۶۳

۲) الاستيعاب ج ۲ ص ۴۹۸

فتح مکه هفری وقتند، مدینه گه هجرت اپنوب چه غافان ایدی، بولند
رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) حضرت نبیه او چرادی، وایک سو گفی مهاجر
بولوب حسابلاندی. او شبو وقتند رسول الله ابله برابر مکه که ڈاینوب،
مکه ناک صوفشنسز مشقنسز مسلمانلر فولینه کروینه زور یاردم ایدی.
رسول اکرم حضرت ناری، حضرت عباسی سو، آنام اور ننده
فالغان قرنداشم دیوب رهابه و حرمت ایته، بعض وقت او زینه هلبه لر
و پره ایدی، بر وقت هنکز مک درهم لک بو بولک پیر گان ایدی (۱).
حقنده بر نیچه حدیث شریف ده منقولدر:

بر وقت رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) حضرت نبی شام طرفندن، تورلی
فوری پمشنر کلندیکنده، حضرت عباس (رضی الله عنہ) گبلوب کر گان، شول
وقت رسول الله: «بو نعمتلر ن آهارفه، ایک سویکلی قرنداشم کبلسے ایدی،
دیوب اللهدن صوواغان ایدم. سز گبلدیکن» دیبت آینکان ایدی (۲).
مسلمانلر طائف شهر بنی محاصره ایند کلرنده، قلعه دن بر دیمان
چیغوب، بر صحابه نی گوتاروب گیتسکان ایدی، شول وقت رسول الله
او شبو صحابه نی گوتاره فان کشی، جنلک «دیبت خبر پیردی، شول وقت
زور گهوده لی، بیک تازه بولغان حضرت عباس بو کروب باروب، هر
ایکیسنسی گوتاروب رسول الله حضور بنه کپتو گان ایدی (۳).

باشدہ الون و آهاسی بولسدده، رسول الله بنه بیک اطاهالی، هر وقت
آن رهابه ایده، آذک توغر و متده ادب ابله گنه سویلی ایدی، بر وقت
حضرت عباسدن: «زمی با که رسول الله می الونه اف؟» دیبه صورا هفلرنده:
«رسول الله الوفراف، مین آلد انراف توفان دیوب جواب پیر گان ایدی (۴).
بر وقت رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) حضور بنه گبلوب: «پار رسول الله
مین آنالاک ابله بر طوفان قرنداشت. ایندی فارتایدم، اولوم وقتی
بان فلاشدی، بکا فائده و پر لک نوسه لرنی او گرانساش ایدی» دید کده،
رسول الله: «ای آنام ابله بر طوفان قرنداشم! دنبی و آخرت بلا رندن
سلامت بولمنی، هفو ایدامکنی، الله تعالیٰ حضرت نزدن صورا، الله حضور نلا،

(۱) الاصابه ج ۶ ص ۷۹. (۲) حنز العمال ج ۷ ص ۲۷۷.

(۳) حنز العمال ج ۷ ص ۶۷. (۴) مسند احمد ج ۱ ص ۶۹.

بىڭا قىزداش يولىق فەن، فائىدە پېرماس، اوزڭىچى كۈپۈرلەك اوزڭىچى كۈپۈرلەك» دىه جواب وېرىمەش آيدى (۱).
 رسولالله كىرمۇ خضرتلىرى وفانىدىرىن سوڭىرە، حضرت هباس(رضى الله عنہ)
 صحابىلار آراسىندە اىڭىچى حىرتلىق كېلىپىدىن صانالا، هر وقت رەھايە و خرمەت
 اينەلر، زور اشلۇدە آڭىچى مشاۋىرە اينەلر، بىر روانىخە بولسىه آنڭىچى فىرىتىنى
 صور پىار آيدى، رسولالله، لامىت و فەلتە، اوزڭىچى طرفىنە حضرت ابوبکر(رضى الله
 عنہ) اوللىق، حضرت هباس كېلىپ كىرسە اوز آورنىنى آڭىچى و بىر آيدى.
 خلبەقە و قىتلۇنۇق حضرتەمۇر، حضرتەمەن باولىدە حضرت هباس فە اوچرا سەلەلەر،
 بنگان حبىوانلىرىنى توشوب، رەھابىه اىلە اوزانوب بىيارەلر آيدى. حضرت
 ھېر صحابىلار گە وظىفە تىعىن اينىكىدە، رسولالله ئانڭىچى باقىئىن فىزىدەلىنى بولغان
 حضرت هباس فە، ھەر يىل يېرىمىش مەڭ درەم تىعىن اينىكىان آيدى (۲).
 آچىق يىلدە حضرتەمەر امىتسقافە (اللهەدىن يەغۇر تىلەر گە) چېغۇرۇچى:
 «أىي هباسا يىز اۆزىلە، رسولالله اىلە دە و نوھىل اىلە اىدك، اينىدە
 سېدەڭ اىلە دە و نوھىل اىتەمەز» دىه بىر قىسقە فەنە خطبە سۈپەلەپ، اللەھە
 يالواروب دە دە باشلىرىنى آخزىوب دە دە و نىزەر ئانىكىان، و شۇل وفت كۆكە
 بىلە طار ئازىز ئازىز بولوب يەغۇر ياخىدەقە باشلاغاڭ آيدى (۳).
 حضرت هباس مەھابت، بىك اوزۇن بوبىلى، ماتور توھىلى، فالىن
 تاوشىلى، اوزى بىك قۇقۇلى و تازە آيدى. اوزۇنلۇنىن آط اومنۇنە
 و قىنارە آباھى يېرىگە اپىرەتە بازا آيدى.

قىزداشلىز بىن بىر رەھابىه ايندۇجان، بىك جومىرە، كېڭىچەلىقى، طوھەرى
 ذەخىرىلى، فەراھىلىق انصاصلىقى، وقارلىقى، نىنندائىن زور واقعەلر بولسىدە
 آبدرامى، قاوشامى آيدى. ھەرنىڭ، ھېچ بىر مرتبە بېمەن اينەدېكى، مەحتاج
 آدملىرىنى ھېچ وفت قايتاروب بىتارەمىتىكى مەنقولىدر (۴). بايلىقى دە بېخشى
 بولدىغىدىن اهل اسلام فائىدە سىنە گوب باردەم لار اينىكىان، بىك گوب قىللەر

(۱) مسنن اھىد ج ۱ ص ۰۲۰-۰۲۶ (۲) ابن الأثیر ج ۲ ص ۱۹۵. اوشىپ وظىفە ئانڭىچى قۇرۇلى روايتار بولسىدە، تۇرلىق و قىتلۇدە تۈولىچە، قېرىلەرىكىدىن در.

(۳) صحىح بخارى ج ۲ ص ۱۸۸. ابن الأثیر ج ۲ ص ۰۲۱۵

(۴) المحسن والممساوى ج ۲ ص ۰۶۴.

آزاد اینکان، بر مرتبه ایکی بلطف زکانی آلدن دیر و ب قویغان ابدی.
 حضرت هباس باشقة لرغه مال طارازونی، مسلمانان ره باردهم ابدونی
 سوپدیکی کبی، مال جبمقنی ده سوه ابدیه بر وقت رسول الله (صلی الله
 علیه وسلم) گه بر طرفدن بیک گوب مال کیلد کد، حضرت عباس کبلوب،
 بدر صوفشی و فتلرند کوب مال صرف ایند کبینی سوپلوب، آهانه سورادی.
 شول وقت رسول الله، آلدنده بولغان مالدن آلورفه رخصت ایلد کنک، حضرت
 هباس کبومینه بیک کوب مال تولنوروب، اورنندن تو روک گینه ره باهملا دی.
 لکن آغبر بولان یغندن نور رفه کوچی یتمادی، صوکره بر آزینی بو شانوب،
 کوتاره باشلا دقده، ینه کوتاره آلمای یاننده بولغانلاردن کوتاره گه باردهم
 سورادی، باردم او لمد قده دخی بو شانوب، فالغانی بی آرقا سینه کوتاروب
 کیلدی، هولی وقت رسول اگرم حضرت لری ده، مال گه بوقدر اخلاقینه تعجب
 ایدوب، حضرت عباس نک آرتندن کوزدن بوها الفانچی فاراب فالغان ابدی (۱).
 حضرت هباس نک انصافی، طوفر پاقنی اوستون ابدر گه طرشوی حقنده
 او شبو واقعه می منقولدر: مدینه ده مسجد یاننده حضرت هباس نک یورطی
 بولوب، حضرت همر، شول بورطنی مسجد که هده ابدر گه، یاکه صاتوب
 آلورفه سورادی، اگرده بونلرنی قبول اینماهه، بورطنی واند بیروب،
 اینچی بیردن اورن و بره چکنی سوپلوب، او شبو خصوصله آرالرنده نزاع
 بولوب، هر ایسکیسی این بن کعب نک حکمینه راضی بولو ره سوز و بردبار.
 اول ایسه حضرت هباس فائمه مینه حکم ایدوب، اش تمام بولدی. شول
 وقت حضرت عباس: «ایندی بورطمی مسجد فاولد سینه هده اینه، طوفر بلقندی
 اثبات ایچون گنه حکم که بارهان ایدم» دیدی، حضرت عمره او شبو اشنون منوون
 بولوب، آئام ینه نک ایکچی طرفندن زور اورن هدیه ایدوب ویردی (۲).
 حضرت هباس نک (رضی اللہ عنہ) اون ایر ویر نیجه فز بالاسی بولوب،
 مجرتدی ۳۲ نچی بلده ۸۸ه یا همند مدینه ده وفات بولدی، حضرت هشمان جنازه صبینی
 او قودی، اغبر همندہ مبارک کوزلری ضعیف لنگان و صوفرا باغان ایدی.
 اوزندن صوکره بالاسی نک بالالری خلیفه بولمیلار، آنلر حضرت
 عباس فه نسبت ایله «خلفاً عباسیه» دیه معروفه در.

(۱) صحیح یا خبری ج ۱ ص ۵۴ - (۲) کنز العمال ج ۷ ص ۶۵ - ۶۶

حسن (رضی اللہ عنہ)

رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) ناٹ اہل بیتلنگن، حضرت علی وحضرت فاطمہ (رضی اللہ عنہما) ناٹ الونغ اوغلی، خلفاء راہمدین ناٹ بیشنچبیسی در هجرتین او جونجی سنہ ۵۵ھ، وضان اون بشندہ وجہ کے کیلو بوج، رسول اللہ طرفاندن حسن دیوب احمد ویرلڈی.

رسول اکرم حضرتاری، حضرت حسن فی وبرادری حضرت عسین فی بیک ھو، گوب وقتلرده مبارک فو چافینه، بعض وقتلرده ایک باشینہ آرفاسینہ کوتارہ، رسول اللہ صفردین قاینگ پختنہ، کبوتو بوب فارشو چبغہ لر، آنلنی آلدینہ اولتو رو توب قابیت، بعض وقت رسول اللہ حضور نہ بربولہ او بینبلو، کورہ شہلر ابدی.

حضرت حسن (رضی اللہ عنہ) (وس جھلنکن ده، رسول اللہ غہ بیک او خشی ابدی، خفندہ برو نیچہ حدیث شو یف رو ایت اپد امشدر : برو مرتبہ رسول اللہ، حضرت حسن فی فو چافینه الوب : «باراب این بونی سو من، سن ده بونی و بونی «ویگانارنی سو گل» دیدی (۱) ایکنچی وقتلہ، حضرت حسن گہ قاراب : «بو او غلام سیددر، امیک ایلرم، کہ جناب حق حضرتاری، آنک میبلی، مسلمانلردن ایکی زور فرنہ ناٹ آراصبنی اصلاح اپدر» دیدی (۲)، ایکیسی حقنکا : «حسن، ایله حسین جنمت پکتلر بناٹ سیدی» دیدی (۳)، کوب وقتلرده، رسول اللہ حجرہ سنندہ بولدقلنگن، آنلنی مخصوص تربیہ والتفات اینہ، شبهہ لی نعمتلر فی آہاودن صافی ابدی، برو وقت حضرت حسن، برو حدیث خرمہ صینی آلوب، آفرز بندہ قابقدہ، رسول اکرم حضرتاری، بارماھی ایل آخزنگن خرمانی آلوب : «محمد جماعتار بندہ حدیث دن آمارفا باراماڑ» دیگان ابدی.

رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) وفات بولدقدہ، مکزنجی باشندہ

(۱) صحیح بخاری ج ۴ ص ۲۴۔ (۲) صحیح بخاری ج ۲ ص ۷۱۔ ترمذی

(۳) مشکاة ج ۲ ص ۴۷۸

ج ۲ ص ۳۰۶

قالوب، آئین صوکرو آناسی حضور نده تو بید لشگان، حضرت ابو بکر و حضرت هر زماننده، آنلوقاڭ النفات و حرمەنلىقى بىنى كورگان، حضرت عثمان محصور اولىقدە، بىرادرى حضرت حسین ايله بوارى، حضرت عثمان خدمەنندە بولغانلىقى بىدى.

حضرت على شوپىك اينولدكىن صوڭر، هېرىندىن ۴۰ نېھىي يالدە ۳۷ باھىنە و قاتلاخ حضرت حسن خلیفە بولدى. آلتى آى قدر خلیفەلك ايندكىن صوڭر، اوز اغتىارى ايله بىتون اهل اسلامغا خلیفە بولۇنى حضرت معاویيە گە تابىشىرىدى. مسلمانلار آراسىندا بولغان اخلاقلىقى بىتۈركى، مسلمانلار ناڭ قانىلار بىنى آغزەمدىن صافلاڭمىق اىچۈن، اوز بىنڭ حقى بولغان خلیفە لىكى فربان اىلدى. هەدە: «دەنباادە پادشاھلىق اىچۈن، شۇل قدر هسکەر لىرنى، بىر بىلە صوچىشىپ بىر دىبەك ايتەرگە محتاج نوگىلەن، اللە حضور نده بولغان درجه لارنى اخبار اىتەم. اگر خلیفە لىكى بىنم حەق بولسىدە، اللە رضاىي اىچۈن معاویيە گە تابىشر ھەم» دىبەك اعلان اىلدى. اوزى طرفان بولغان ھەم گشىلارنى ھفو اىتەمك، اوزىندىن صوڭر، خلیفە لىكى تابىشر دەقىن صوڭر، وصىبت اىتەمەمك كىي بعض شەر طلەر ئۆيدى. خلیفە لىكى تابىشر دەقىن صوڭر، مەنبر گە چىغۇوب غایت اثرلى، فصىبىچ بىر خطبە سوپلاپ، اثرلى سورلىقى ايله شونادە حاضر بولغان بىتون كىشىلارنى بىغانلىنى.

حضرت حسن (رضى الله عنه) اوشبو ھالى جىتابىشى، اهل احلاام مصلحتى اىچۈن اوشبو قدر فدائىلەگى ايل، رسول اللە ناڭ: «اوشبو اوغلىم سىددەر، اميد اپدرم، كە جناب حق آنڭ سېبىلى، مسلمانلار دىن اىكى زور فرقە آراسىنى اصلاح اىدر» مفهومىدە اولان حدیث شەرپىنى تصديق اىلدى. حضرت حسن ناڭ خلافتى تابىشر مەقى، ئىچە پىللە دىن بىرلى مسلمانلار آراسىندا دوايم اينىكان فتنە، اخلاق ناڭ بىتوپىدە سېمت بولدىغەنلىقى، اوشبو اشىق بىتون اهل اسلام مەمنون بولۇوب حضرت حسن گە وعەت اوقدىپلار. شۇل يالنى «عام الجماعة» دىبەك آزادىبار، خلیفە لىكى تابىشر دەقىقە

صوکره هر بیل حضرت معاویه طرف فتنی بر میلیون درهم آفه ویر و ب
تولادی (۱). حضرت حسن اوشهبو وقتلی صوکره مدینه ده تور و ب،
هر تدن ۴۶ نجی بلده ۳۶ پاشنه وفات بولادی.

شمانی: از نهجه بوبی، آف گوزه لیوزلی، ایری حوبی کلی،
کلی کوکره کلی، فاره کوزلی، بودره صاجلی، زور سقالی، سقالانی فاراوه
بوباب بور ایدی. هالم، سورگه ماهر، دیاننی، قواصلی، تدبرلی،
کورکام خلفی، چدام طبعتی، جومود، فقیر مستکین لوگه بدک مهر بازلی
ایدی. «مین بیت الله‌خه بایاو اول رف بارمای، الله‌خه بولقوه او بالامن»
دبوب بایاو اول رف مدینه دن مکه گه بار و ب حج ایکان ایدی.

جو ماردلی فوق العاده بولوب، همنه ده ایکی مرتبه قولنک بولغان
بنون مالنی الله بولینه صدقه ایلدیکی، اوج مرتبه بنون مالینک، حتی
بور طرسه لر بیانکه بار طیسنی الله بولینه ویر دیکی منقولدر (۲). بر وقت
فانقان ایکمک آشاب اولنر و چی فقیر آدمکه بانندی او تدیکنک، حضرت
حسن فی آمارفه چافر هانلار. آتلن دن تو شوب، آنلار ایل برابر آهاد دن
صوکره، شول فقیر لرن اوز خانه بینه چافر و ب، تورلی نعمتلر ایله
صلاغان و همه سینه هدیه اول رف کیو ملر ویر و ب او زانوب: «بو آدمکه،
فوللار نده بولغان بنون نعمتلر بینی بیانک آل دیه زنده کل تورگانلر ایدی. بز
ایسه فولمزده بولغان نعمتلر نک بینک آز بینی هنده او نلر هه ویر دک» دیمشدر.
بر وقت مدینه ده قیمه دی بورت صاتوب آلغان، بر نیجه وقتلر دن

صوکره، بور ط صاتو جبار ناث معنا جلق خه فالغانلار کور دکده: «بگا
بور طلربنی صاتولری خبر لی بولغان ایمهش» دی و ب، بور طلربنی
اور لار بینه فایتار و ب، هدیه ایدوب بیر گان ایدی، بونلر ده باشد فقیر لر
و اهل اسلام فائمه سینه بور مرتبه اون مک آلتون، بر مرتبه ایلی مک
درهم، بر مرتبه بوز مک درهم، بر مرتبه مک قوی، مک آلتون، بر
مرتبه بیش بوز آلتون ویر دیکی معتبر همیر و تاریخ کتابلر نهادن کورد.

حضرت حسن فابقا سینه و آلدینه کبیلگانه مائیلنى اصلا بوش قایبا روب بیمارمی: «الله تعالیٰ حضر تلری، بگا و پر، تورخان نعمتلر بىن توفقاتمى. اللادن بىر فرمه صورا دقىدە، بوش فابلونى تله بىم، شونقلدىن او زېمە کبیلگانه کشبلۇنى دە، بوش بیمار و گە تله بىم». دىه ايدى.

لەن حضرت حسن او زى شول قاسىر جومرد بولسىدە، صاتو آللو اھىنەك بېك دېتلى، بىر درەم آفعەلى دە آرتق و بىر مز ايدى. بىر وقت بىر آدم: «سازار مختاجلىرى بېك كوب ماللىرى آيامېچە، صرف اېلەھىز، اما صاتو آلودە بېك نېچەلىسىز، بونڭ حكمىتى نەدر؟» دىه صورا دقىاحضرت حسین (رضى الله عنه): «آدملىرى گە ياردىم اېتكەن، تىيوپلى اور ئىلر خەمال تارانەق كەمالاندىن در، صاتو آلودە اللفانى سۈراق، آلدانو، ھېلت و احمد قىلىدىن در» دىه جواب ويرمىش ايدى.

حکمەتلى سوزلۇرى: «ەقلاستركىشى دە ادەپ، دېنسىز كىشى دە انصاف او لمز». «كشىلەك، او زىڭنى اصلاح اېدىر ؟ طەرىشىق ايل او لور». «انسان زىڭھقلى باشقا لار اىلە يېخشى معادىلىسىدىن، سوز باشلاۋىندىن، بەوش صورا ونىدىن معلوم بولۇر». «شاران كىشى زىڭ مالى، آبروبىندىن ئىرىلىرىك او لور». «كشىنڭ در جەسى، يېغشىلەقلەرنى فائىدەلى اھلارنى تانوب، شۇنلار خەقىدا افدام اېبو، يماڭلارنى تانوب، هۇنلار دىن طبولا آلوبىندىن معلوم او لور». «علم سىز آدملى، علم شەرفتىدىن و عام مەجىنتىدىن بىتونلىقى محرۇم او لاما سۇنلار اېجۇن، ابۇلۇندا يېخشى سوزلۇ بازىلغان كاڭىلارنى بولسىدە صاقلاڭار خەقىدا تىوش». «چىن استقامىتلى آدملى، يماڭلار خەددە يېغشىلەق ايل معاملە اېدىرلار».

اول و تىك اولان مسلمانلارنىڭ ھەر جەتىدىن باشقا ملئار دىن او سۇن، باى بولۇر بىنى بىر يەودى كور روب، حضرت حسن گە: «بو دنبا مسلمانلار خەزىندان دېورسز، اما حاضر دە بىر دىن بىار اھلىرى دە مەن ئىلەنلىدەر» دېك كە، حضرت حسن: «يېخشى مسلمانلار خەقى اللادن ئىچىلەدە و بىر جوك نعمتلر بىنە، در جەلار بىنە قارا غاندە، بوندە اولان او زىندا ئەفەن كېپىدر» دىه جواب ويرمىشدر.

حسین (رضی اللہ عنہ)

رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) ناٹ اهل بیتندن، حضرت علی وعضرت فاطمہ (رضی اللہ عنہما) ناٹ ایکاچی اوغلی در هجرتدن دور تھیں صدھے معبانی آپنے طوہری آنامی طرفندن حرث دیو آنالمش ایسہ ده، رسول اکرم حضرتلری اول امنی بارانمای، حسین گھے آلاماشرخان ایدی۔
حضرت حسین، برادری کبی رسول اللہ ھے سوبکی بولوب، کوب اعضاوی رسول اللہ، اوغشی ایدی۔ رسول اللہ وفاتنہ پدنچی باشندہ بولوب، بر نیجہ حدیث شریف روایت ایتمشدر۔

پسر وقت رسول اللہ: «حسین میلم، حسین علی ناٹ در» دیمش ایدی(۱) و انعا حضرت حسین باش و قلندر اوف رسول اللہ کبی ملایم، صبر لی، صلح سو بوجاہ بولوب، حضرت حسین ایسہ آنامی کبی ھبتوتلی، شدتی، مستقل فکر لی، بیک طوہری ایتو جاہ ایدی، بر وقت حضرت ھم خلیفہ و قلندر، منبر گھے منوب، خطبه او قورغہ باہلا دیغند، باش بالا بولفان حضرت حسین منبر بانینہ باروب، بوفاری منوب: «بنم آنام ناٹ منبرنڈ نوش، اوز آنالٹ منبر بنہ کبتا» دیمش حضرت ھم: «آنام ناٹ منبری بوق شول» دیبوچ حضرت حسین فی بانینہ اول تو رنمش ایدی(۲)۔
حضرت حسین رسول اللہ صو گڑہ، آنامی حضور نہ تربیہ لندی۔
حضرت عثمان و قلندرہ بابائق خدمتلر اپنی، صو گڑہ حضرت علی ایلہ برابر، بارچہ صوغشلرنہ حاضر بولوب، آنامی گبی فیرتی، آرسلان بور گلی بولدیغندن بیک گوب خدمتلر ایتمش ایدی۔

(۱) ابو داود ج ۴ ص ۵۷

(۲) الاماۃ ج ۲ ص ۱۵

حضرت علی‌نک و فاندن صوْغَر، بر ادری حضرت حسن ابله‌برابر؛
کوفه دن مدینه گه قایتوب ۶۰ نجی هنگه قدر شونده تور دی، ۶۰ نجی
پله، حضرت معاویه وفات بولوب، اور نبینه بزید اور نلاهه‌قدکه، بر نه
قدر الوغ صحابه‌لر ابله‌برابر، حضرت حسین ده بزید گه بیعت ایته‌دی،
مدینه دن مسکه گه کوچلی. مسکه خلقی ایسه، اول و قتل‌هی مسلمانلر نک
ایش قدوابسی، رسول اگرم نک بالاسی بولغان حضرت حسین نک
گیلوینه هایت درجه‌ده هادلانوب، تعظیم ابله فارهه و آلوب حرمت
ایندیلار، نمازارینی آذک آرتند، اوقدیلار.

شول وقت کوفه خلقی نکار ابله‌بلار و مکنوبلار بیاروب، حضرت
حسین نی خلبه‌لک گه دهوت ایندیلار، بزید کبی بر فاسق نک اهل
اصلامه خلبه بولوینه مسلمانلر نک راضی اولمه‌چقارینی سویله‌دیلار.
حضرت حسین طرفند کوفه گه بارگان کشی گه، پک من ملک قدر گشی،
بیعت ایندیلار، صوْغَر حضرت حسین (رضی الله عنہ) اهل اسلامه برو
خدمت ایندک نبیت غیر به‌می ابل، کوفه گه کوچه‌رگه فرار و برب ۷۲ کشی
ایله مکه دن کوفه گه صفر ایندی. شول طوفنه بولغان خلقان نک تله‌وی سبیلی
خلبه لکنی قبول ایندکچی بولدی. بزید بوجبرنی ایشند کده عبد الله
امعلی بر طالم کشینی کوفه گه والی اپنوب، تبزندن حضرت حسین گه
قاره‌شی هسکر بیار دی. اوشبیو عبد الله کوفه گه باروب، حضرت حسین گه
بیعت ایندک جیلار نی نوتوب اولنور رگه، عذاب فیلوره باشладه‌قدکه، کوفه
خلقی اتفاقارینی بوز دیلار، بیعتلرینی قابناروب آلوب حضرت حسین نی
بالغز قالدز دیلار، و فاصله لق ایندیلار، کوفه‌ده اشنی تمام ایستکاج،
بزید هسکری حضرت حسین گه فاوش چخوب آنلرنی محاصره ایندیلار،
او زینه هم بولد اهار بنه بیک کوب اذا و جفا ایندیلار، بولده صوه معناج
بولوب نائل قلور نده، بر ایچار لک صو ویرمه دیلار، بر نبینه تو ری موزلر
موبله سده، قبول ایندک دیلار. حضرت حسین (رضی الله عنہ) بزید هسکرینک

بو انصافسازانه، آه فدر بخشی موذلر» و یله مده اللئات ایند کلار بنه
کور دگد، آتلر فه فارشی تور وله، حق بولنده جاننی فربان اینکانجه
فیزت گومنز رگه فرار و بیردی، بول اسلری ده: «بزار حضرت حسین دن
صوکره دنباده تور ره نلامیدز، رسول الله و حضرت حسین عره تبند او زمزنه
فربان ایندز» دبوب بر کشیلری فالغانچه، حضرت حستین نی حمایه
ایدوب، بزید هسکر بنه فارشی تور دیلر، بزید هسکری پیغمبر مر
بالاسینه انصافسز، ظالم دلمن کبی معامله ایندیلر، آنک بانده بولغان
ایك فدر لی کشبلونی او لتور دیلار، حضرت حسین نک او زینی بیک گوب
بر لرندن جرا حلاب، صوکره مبارک باشینی کیمسدیلر، حضرت حسین
(رضی الله عنه) کونه پاقبنده «کر بلا» اصلی اورنده ۶۱ نجی بـل
آنچی محمرد، ۵۶ پا بنده) غایت آیانع صورتده شهید بولدی.

حضرت حسین زاده مبارک باشون عبید الله آلمدینه گلتورد کلنده، قولنده تاباھی ایله، آنکه مبارک ابرنلرینه نورنور گه باشلاغان. رسول مجلسیه حاضر بولغان صحابه لردن زید بن ارقم، خیرتکه حبلوب، اوکسوب - اوکسوب بغلاب: «اوشببو مبارک ابرنلرینی رسول الله اویکانن تکرار ڪوردم. انصاف اثری بولغان ڪشی بو فدر فباحث اشکه باطر چیلق اینیار» دیمیش ایدی.

اوشهبو تاھفلی واقعه بذون اهل اسلام ناك بوره کلرنه جراحتلادى، اوزانى و قتلر حضرت حسپن اچوون مامىم توتدىلر. يېرىدىن ھەدە وەدەلوينه و فاسىز بولغان كوفه خلقىندىن نفترت اپتىدىلر. بىك كوب تقوى، ديانلى آدملىر: «رسول الله (صلى الله عليه وسلم) بالامى اولنورلىگان شهر ده نۇرمايىز» دىبوب كوفه ناشلاپ كېتىدىلر. بايتانق و قىقە قدر آنلىرىخ نفترت اپله يقارادىلر. بىر وفت كوفه طرفىندىن بىر آدم حچ گە كبلوب عبد الله بن عمر (رضي الله عنهما) دن: «اھرامىدە بولغان كشى چىن اولنورمه فرسە لازم بولا» دىبە صورىداڭى: «هر اق خلقى چىن قانىندىن مۇال وتقىش اپتەلر، خالبۇگە اوزلرى رسمول الله (صلى الله عليه وسلم) قىزىنىڭ

اوغلبى اولتوردپار. رسول اکرم حضرتلىرى حسن ايله حسپىن
حقىدە: - آفلر، دنيادە بىم خوش ايسلى ماجەكلام - دېوبىت سوبىلى
ايدى(۱)» دېو جواب ويزمش ايدى.

حضرت حسپىن ديانلى، عالم، فرآن اوغۇرە، فرض نىفل
اولاد روزە ونمازلارغە وەر تۈرلى يەشىبلەقلەرە بىك اخملاصلى،
فېرىتلى، آرملان بورەكلى: فورفونى بىلەز، ئۆلمەن قورقۇز، ئايت
طوفىرى سوزلى: «اوزم بلگاندىن بېرىلى، ھېچ وقت بالغان سوبىلە گانمنى
بلىمبىن» دىه ايدى. هەنلى، شەفتلى بولوبى، باشقەلرگە بازىم ايتىكىنى
سوھ: «باشقەلرگە پىاردەم ايتىك، بىم حضور مە، بىن نىفەل مىدادلىرىنىڭ
سوبىكلىبۇك» دىه سوبىلى ايدى.

بر وقت بىر سوبىكلى بالامى، وفات اپتىككە، حضرت حسپىن
قايغۇ ائرى كورسەتمە گائى. شۇول وقت سەبىنى صور دەقلى ئىدە: «بىزلىر
رسول اللهنىڭ اهل بىلەنلىكىن مەز. جناب خىدىن بىر شى صور دېغەمىز دە
بىزلىگە وېرەدر، ايدى بىزلى دە اللهنىڭ تقدىرى بىنە راضى بىلورە،
آرنىق قايغۇر ماسقە تىبوشلى مەز» دېمەش ايدى،

حدیجه (رضی الله عنها)

رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) حضرتار بناک ایش کلک آلغان خانوی، همه ایش کلک آیه‌ان کیتو و چی بولوب «حدیجه‌الکبری» دیه معروفدر، نسبی (حدیجه بنت خوبیل بن آحمد بن عبد العزی بن قصی) در که نسبلری، رسول الله ایله، قصی ده قوشبله در. آنامی عامر بن اؤی بالآلرندن فاطمه بنت زائده در.

حضرت حدیجه، جاھلیت خانویلری آرآمنده نسب، عقل، ادب، جمال ایله معروف بولوب «طاھر» لقبی ایله باد اینو له ایدی، بایلق و تجارت ایله ده باشقة لسردن ممتاز، ابو هاله اممنده او لان اولگی ایبری وفات بولدیغندن صوڭرە، شام ویدن طرفلر بنه کروان بورنوب صانو ایندرە، وهمه اهلرینی اوزی کوزه توبه حسابلر بني فاراب توره ایدی. بروقت رسول اکرم حضرتار بناک کورکام خلقی، طوھری موزلی، اشانچی ایدکینی ایشلەكده، او زیناک مالی ایله شامگە باروب صانو اینوبنی او تندگان ایدی. ھول وقت رسول الله قبول ایدوب، حدیجه ناک مبسوء اسملی قلى ایله شام طرفینه باروب کوب فائده ایدوب فایتمشلر ایدی، حضرت حدیجه، رسول اکرم حضرتار بناک هقلینه، خلقینه اغلاص و محبت قوبوب، او شبو وانعدهن بونبچە وقتلر، صوڭرە، اگر ده قبول اینسە آڭا خانوں بولور فە نلا دکینی خبر ایدلی. فرنداشلری ایله ڪیڭاشد کەن صوڭرە قبول ایدلی. فريش ذاك الوغلاری حضور ندھ طوبلاری و نکاحلاری اجرا ايدلاری. اول وقتده رسول اکرم حضرتاری بىکرمى بېش، حضرت حدیجه، فرق باشندە ایدی.

حضرت حدیجه هقللى، فرامەنلى، ابزگى بىخاتون بولوب، رسول اکرم حضرتار بنه نکاحدىن صوڭرە، مالى بوجبات باھلائىن بېغنى سبز گان، آنڭ هر بىر حرڪىندىن زور معادت اميد ایدوب، آڭا خدمەندىن جانى راجئلەنوب، روحانى بىر لىلت آلغان ایدی. ھونلۇدىن

بنون اشترن ندبیرنی، مال و دولتار بینی رهول اکرم اخبار پنه تابشیدی.
بنون مقصودی آنک رضالغنى نابوب، گوگلپیشی خوشند ایدرگه طرشمقدن
عبارت بولاندی.

رسول الله، پیغمبر لکدن ٹلک، حرا طاھبندہ باروب هبادت ابله
اوئکار دیکنده، حضرت خدیجه ده کوب وقت اویزی، بعض وقتلرده
بالالر بینی بنا کلاب باروب، رسول الله صحبتلد بوله، بعض وقتلرده آنک باند
اویزی ده هبادت ابله مشغول بولا ابدی.

رسول اکرم حضرتلر بند، حضرت جبر اقبل آقبیلی، بر نجی مرتبه
و حی کبلوب، تذروب، قورووب، حضرت خدیجه، بانینه قایندقده: «ای
قرندهم! هیچ فورمه. الله تعالیٰ سکا ضر کلتور ماس، سن، مسافر لرنی
حرمت؛ بتیملرنی، هر بیلرنی، قرنک اشترنی رهایه اینه من. طوهری
سویلی سن بلا فضاهه اوچر افانلر ده باردم اینه من. او زکنن راضی
ایدرگه طرمه من، شاید سکا شیطان ایر کلی بولماس» دبه فیرت بیرونگان ابدی.
رسول الله، او زینه پیغمبر لک کلد گهی ده بر نجی مرتبه اوله رق حضرت
خدیجه گه سویله مش، حضرت خدیجه بر نجی مرتبه اوله رق پیغمبر لکبینی
تصدیق ایدوب، ایمان ابله مشوف بولمش ابدی.

رسول الله (صای الله علیه وسلم) نی و دین اسلامنی بر نجی مرتبه
تصدیق ایدوچی بولدیگنده، او شبو حضرت خدیجه (رضی الله عنه) نک
بنون مسلمانلر قاشنده در جهه می و شرافتی زور، متنی الوغ، وبارچه
خانوئنلر ده بیوک فخر در.

حضرت خدیجه بیک عتلی، ندبیر لی، رسول الله فوی العاده اطاھنلی
ورهایه لی ابدی. رسول اکرم حضرتلری، فریش کافر لرنن هر تور لی
اذا جفالر کوروب، آچی صوزلر ایشدوب، گوگلی توھوب، حسر تله نوب
قایندقده، حضرت خدیجه، فاره و آلوب، خاطر هر یفلر بینی صوراب، جان
راحتلندروچک، وزلر سویله، نسلیه و فیرت و بیر، قایغولر بینی تارا توره،
کوگلپینی کونار رگه، همنی آرندر ره طرشور ابدی. مالی وجانی ابله
حیا به و باردم ایدوب، ایک آفر حسر تلی و فتلار نده یوانوب، فپرت

دیر و ب تروچی او شبو خانوندگی، رسول اکرم حضرتlerی هه کامل راض و مهدی، ایدی، آنکه حفظده: «خاتون نثار ناگخبر لپسی خدیجه در» دیمیش و جنت مرا این ایل بشارت («و بنج ویرمش، همان الله تعالی طرفند و حضرت جبرایلین ائمہ سلام ایشترمیش ایدی) (۱).

حضرت خدیجه، رسول الله ایله برابر ۲۵ سنه قدر معیشت ابتدی. هجرت دن اوج بل ۶۵ باشندگه، مکده وفات بولوب، رسول اکرم طوفندن دفن ایدلی، وفاتندگه رسول اکرم حضرتlerی، فایت در چهده حسر نزل نوب، ابوطالب ده وفات اولان او شبو بدنی هام الحزن (حضرت پلی) دیوب آناهان ایدی.

وفاتندگن صوکر، هر وقت ایسکه نو هور و ب صافنوب «و پلی»، بر حیوان بو غار لادفده، بعض اهالی رینی کیسوب، حضرت خدیجه، آنکه دوستلرینه بیهاره، آنکه دوستلری او ز «ضورینه کبلد کده مخصوص التفانلر کور ماهه ایدلی، بر وقت بر فارچه‌نی حرمت ایدوب، حالن صور اشوب او ز اندقدن صوکر»: «اول خاتون بز که خدیجه و قنده کبله ایدی. دوستلرنی بخشی رعایه فیلمق ایمان علامتی در» دیمیش ایدی (۲).

هر وقت حضرت خدیجه، رسول الله طرفندن مدح ایدلکده، حضرت هائشه: «خدیجه تسلیم نوشکان بر فارچه ایدی الله تعالی سر گه آندیه خبو لیسون دیر دی» دیمیش بو گا جواب اول مرغ رسول الله: «یو، آندن خبر لیسون ویر مددی. زیرا بدون خلق، بدن بالغانه دید کلر نده اول تصدیق ایدلی، ایمان گلشور دی بتوی خلق بکا اذا و چفا ایدلکلر نده، اول بکا پار بولدی، حمایه ایدلی، بدم ایجهون بدون مالن، الله بولنک، صرف ابتدی. همه جناب حق، بکا، آندن بالا ار احسان ایدلی» دیمیش ایدی (۳). رسول الله (صلی الله علیه وسلم) آنکه فرز لری، و ایشمن باشقة او هملری، او شبو ام المؤمنین خدیجه السکبری (رضی الله عنها) حضرتler ندان دنباهه کبله مسله در.

(۱) صحیح بخاری ج ۲ ص ۱۹۴. (۲) کنز العمال ج ۷ ص ۱۱۵

(۳) الاستیعاب ج ۲ ص ۳۴۱، کنز العمال ج ۶ ص ۰۲۴

فاطمه (رضی الله عنہا)

رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) نک اپٹ کچوک، و اپٹ مو بلکی فزی بولوب، آنسی خدیجۃ السکری حضرت تلریدر. رسول اکرم حضرت لری او تو ز پیش باشند و فنڈ دنباخہ کلمش، تو می فوق العادہ آفونوری بولدی گندن (زهرا) دیہ لقب ویر لمش ابدی. حضرت فاطمہ مدینہ گہ هجر تدین صوکرہ، ابکنچی بل صفر آپندہ دورت یوز در هم (سکسان صوم قدر) مهر ایله حضرت علی گہ نکاح ابدل دی. رسول اکرم حضرت لری لالوغ صحابہ لرن جیوب طوی با صافان، گیرک نرسه لرینی اوزی آلوب حاضر لہ گان، خوش ایسلی ما بیلارا الدر تفان ابدی. حضرت فاطمہ کیلوون بولوب تو شد بگندہ، حضرت علی نک آنسی فاطمہ بنت احمد بن هاشم ده سلامت ابدی. یور طلر نده با شقہ خدہ مت چیلری یوچ، بتون خدمتلرینی او زلری اشلیلو، و بو کشی نک یور طنده آفچہ توله ب نور لر ابدی. حضرت علی نک کیٹاھی ایله کیلوون و فائی آنا، یور ط خدمتلرینی بولشکانلر. آنسی یمو شقہ بارا، طشنده هی اشلر لرنی فاری ابدی. حضرت فاطمہ آش صو حاضر لی، قول تگرمانی ایله اون تارتہ، ایولرنی جبو هدر ابدی. او شبو رو مده بر برندی راضی بولوب، فایمت طنج پا شیلار ابدی.

حضرت فاطمہ کیلوون بولوب، بر نه قدر نور فاچ، یور طده خدمت کو بل گندن قول لری فا باره با شلا فان. کونار و ب صو تاشودن اپٹ باشلری آفر تفان، ایولر صبر و ب گیوملری تو ز انلانغان ابدی. بر وقت شولا رونی او پلاب، بر خدمته صورا مفہی یوا و ب رسول الله حضور ینه بار غان لسکن ابوده او چر اماد بگندن یمو شقہ حضرت هائشہ گہ سو بلہ ب فایتو ب کیتکان. یونی رسول الله بیلک کد، کبیع ایله ایول رینه بار و ب، اذن صورا ب کر گان. توها کلر ینه یانقان، کیا او ایله فزی نک آرالر ینه اول نور و ب، یوه شلرینی

صور اشید قدرن هوگر، اش اهل ب هبادت فیلانزک، اشمز عبادت فیلوفه
فارا خانده نواب لیراف بو او بینی آگلانقان. ایلک صوگرده: «ای فاطمه!
الله دن صافلا نوب اش قبله، فر پلرگنی وقتنه اونه، یورط خدمتلرگنی
اهل، آغولقاوهه صبر ایت، خانو نلنرناڭ خېرىلوسى جەاعتىل يىدە كوبىرك فائىن
كېلىنۈرگان در. كېچىج ياند قىدە، اللەنى ياد ايتوب يۇنلا، يانقاندە ۳۳ سېھان
اھى ۳۳ العەدەللە ۳۳ مرتىبە الله اكىر دىبوب يوقلاساڭ، خادم آلوب خدمت
ابىندر مىكىن خېرىرك «پولور» دېپىش ايدى (۱).

حضرت علی و حضرت فاطمه نک حسن، حسین هم محسن اسمانه اوچ اوغلی؛ زينب، ام گلثوم اسمانه ايکي فزی بولوب، بوناردن محسن صبي و قندنه وفات او لمش ايدي. رسول الله نک باشهه فزارى نک بالالرى ياش و قتلارنده وفات بولارندن، مبارك نسللىرى، فقط حضرت فاطمه دن فاما شلمى.

بر وفت رسول الله: حضرت علی، حضرت فاطمه، حسن، حسین فی او ملننده گی مدراک ڪبوملوی (عبدالری) ایل صاروب، آنلرنی: «اهل بیت، اهل عبا» دیوب آناهان ایبدی. حضرت فاطمه حقنل: «فاطمه، جنت خاتونلار یڻاک ڪندڻا ڪدر» دیهش ایبدی (۲).

حضرت فاطمه بوروش، طورش، معامله چهتلرندن، رسول احکام
حضرتله بنه بیک اوخشی ایدی. غایت گوزل خلقانی، یخشی معامله‌لی،
فقربرگه مسکین لرگه مرعمنلی، هیچ وقت الوفلانوب نورمی، هجلسینه
کیلاوچبلونی اوزندهن راضی ابتوپ بیدرگه طرشه، غایت طوفری
موزلی ایدی. هنی حضرت هائشه: «فاطمه، دن ده طوغری کشبانی
کورگانم بوق» دیمشد.

عقل و ذکارتی، دیانت و تقویتی فوئنی، عبادتکه اذلاصلی
بواوب، همندیه بر مرتبه ده نهاری فاهم ادیفی هنقولیه تسلفسز

١) صحیح بخاری ج ٤ ص ٦٣، ابو داود ج ٣ ص ٧١.

۲) صحیح بخاری ج ۱ ص ۸۸

کیوم صالحه، بیزه‌نوب پورگه هم دنبای مالیه ایسی کیمه‌ی، فناختی، پاکلک گه بیک رعایله‌ی، هم پورط خدمتلرینی اوزی اشی، بالالرینی اوزی تربیه اینه، کیومارینی اوزی تگه ایدی.

حضرت فاطمه صاف قلبی، حوزگه ماهر، و هظاری بیک اثری بولوب، هر وقت مدینه خانوئلری آنکه بانینه جیوله‌لر؛ و هظارندن مجلس‌لرندن فائدہ‌انه‌لر؛ پامگان مسئله‌لرینی آندن سوریلر ایدی. آنکه اثری رهظاری ایل مدینه خانوئلری نک دین گه هجبلری آرقوب اخلاق‌لری توژه‌لگان؛ دیانتلی، قربیله‌ی، اهل اسلام فائیل‌بینه اجتهادی، بالالر تو بیه‌هیمه اهیت بیروچان بیک کوب قزار و خانوئلرینو شکان ایدی. حضرت فاطمه بعض صوفشان‌رخه‌ده بارخان، امد صوفشنه مجر و حلرنی تربیه و دوا اینگان ایدی. احده رهیول اکرم حضرت‌واری مجر و حرج بولخاچ حضرت فاطمه جراحتلرینی باهلافلان ایدی.

رسول الله‌نک، آنکه شفقت و هجبلت کامل بولوب، هر وقت آن رعایه اینه، مفرگه چقدقده، ایک صوکره‌دن آنکه ایله کور وشه، صفردن قایندقده ایک ئانک آنکا بولوقه، آنی زیارت اینه ایدی^(۱)). حضرت فاطمه کیلوب کرمه، رسول الله اورندن تور و بیه، حضرت فاطمه نک قول‌لدن تونوب او بیه و بانینه او لتوهه، رسول الله کرگاندہ حضرت فاطمه‌ده اورندن تور و بیه، رسول الله نک قول‌لدن تونوب او بیه و بانینه او لتوهه ایدی^(۲)).

رسول اکرم حضرت‌لری حضرت فاطمه‌نی نه قدر سویسنه‌ده لکن اورنسز رعایه قیامی ایدی. حتی هر وقت: «ای فاطمه! اگر مال کبره‌ک بولسه، مینم مالمین نلاگانجه صورا. اما قیامت کونندہ، پیغمبر فزی بوله‌ق‌هند فاگدہ و بیه ماس. اوزکه ابجهوچ اوزکه اجتهاد قیل» دیمش ایدی^(۳).

ایکنچی هر وقتنه: «بر ونگی امتلر، درجه‌لی زور کشیلوی جناهت و بوز ولق اینسسه آنکه جزا و بیومیلار، ضعیف آدمی جنایت اینسسه آنکه جزا

(۱) ابو‌داؤد ج ۶ ص ۷۲ (مشکاه ج ۲ ص ۲۲۲)، الاستیعاب ج ۲ ص ۷۷۲

(۲) صحیح بخاری ج ۳ ص ۱۰۷

ویره لر ایدی، او شبو اشتری ایله آنار هلاک بولدیلر. اما بزم اسلام دینه زده، هر کمی گه بر تورلی «کم بورتبله. محمد قزی فاطمه جنایت قیلسه، البته آناده تیوشلی جزاسی و پر لچک، اور لاصه فولی کیسوله چک» دیمش ایدی (۱). رسول الله نک اخیر هرنزده، بر وقت حضرت فاطمه کیلووب کرد که: «مر جدا (خوش کیلدک) قزم!» دیو یانینه او تور تقان. صوکره فولاھینه باشون گنه بر موز «وبله دکنده، حضرت فاطمه بغلان، ینه بو موز» مولده دیکنده کوالگان ایدی. بونی کوروب حضرت عائشه مبنی صورا شدن حضرت فاطمه: «رسول الله نک «وبنی هیچ کمگه ذاش اینتمم» دیو موبله مگان ایدی. ارزاق تو رمای، رسول الله وفات ایند کده حضرت هاشمه بند دین صورا شقان. شول ونت حضرت فاطمه موز گه باشلات: «رسول الله بر نجی موت بستنکه اجلی بساقین بولفانی، اهل بیتندن ایک ٹلک آناره بنم تو تاشه چهمنی سو بله دی. شونلقدن بغلادم. صوکره، جنت خاتونلر یذک صیده فی فاطمه در، دیدی بوکه شادلانوب کولدم» دیمشدر (۲).

حضرت فاطمه رسول اکرمدن صوکره الی آی ندر گند صلامت بواوبت توردی. شونلقدن آنک واسطه میل فقط اون مکن حدیث شریف روابت ایدامشد. رسول الله فیحه محبت و اخلاصی کامل بولوب، آنک وفاتندن صوکره غایت در جهه قایغوروب، بر نیجه تورلی موتبه لر سو بله گان، و آنلن صوکره اصلاح کولمه گان ایدی.

حضرت فاطمه هجرتندن اون بر نجی بل او جونچی رمه اند ۲۹ یاشنده وفات بولدی. حضرت علی همه حضرت ابو بکر خانونی اسهام بنت همیس طرفندی بولوب، حضرت هباس جنازه هینی او قوب دفع ایندیلر، وفاتنده حضرت هلی، فوق العاده قایغوروب، مرثیه او سو بله گان، خاطری قسلیه ایامک فصلی ایله، بر نیجه و قتلره ذعر، هر کوئ قبر ینه باروب زیارت ایدوب یورو گان ایدی.

حضرت فاطمه وفاتنده، جنازه هینک او سبینه چادر قوروب بارقه وصیت اینکان ایدی خاتونلر جنازه هینکه ادار قورمق هادی حضرت فاطمه دن دالمشد.

(۱) صحیح بخاری ج ۳ ص ۴۱، ج ۴ ص ۱۰۷

(۲) صحیح بخاری ج ۲ ص ۱۷۴

عائشة (رضی الله عنها)

رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) نک از واج مطہر انندن بولوب، حضرت ابو بکر ناٹ فزیدر، صدیقه، حمیراء لقبیو بله معروف ایدی، آناسی ام رومان بنت عامر السکنابه در.

حضرت عائشہ نبیوندین بشنچی یاده دنیاғه کیبلدی. حضرت خدیجه، ناٹ وفاتندین اوچ منه صوڭره، رسول الله، دورت يوز درم (مکسان صوم قدر) مهر ایله هقد ایدلدی. مدینه گه هجر تندی صوڭره، بونچی بىل ناٹ شوال آیندە زفافلری اوامش ایدی (۱). ازدواجالرندن ئىلك حضوت جبرائیل، حضور عائشہ ناٹ صورتن، رسول الله، كورسەنگان، تزوچلرینه اشارت اینسکان ایدی (۲).

رسول اللاغه کالدېكىنک، حضرت عائشہ ناٹ اوينچانلری وزور چانلری ده بالندە ایدی. كوب وقتىدە ايدىش فزارى ايله جبولوب، شول قورچانلار ايله او بىلەر ایدی، حتى بر وقت رسول اگرم حضرتلىرى، بر سفردىن قاپتوپ، حضرت عائشہ يانىنه گرد كلونىدە، قورچانلار ينى كوروب: «بو، نىزە؟» دبوب صورغاڭ. «فزارم» دېد كىنده، آرالىندە بولغان بر آطىنى كورىمە ذوب: «بو نىزە، دىنبااده فاناتلى اطده بولامى؟» دېگان. بۇڭا

(۱) بو وقتىدە حضرت عائشہ بىك ياش ایدی. آدملىڭ بالغ بولولىنى، تربىيەنلە، اقليم وهوئانڭ، تأثيرى بولادر، قزو يېرلەر، حاضرددە، ۸ ياشىندە گى قىزلىر، ۹ ياشىندە گى ايرلەرن بالغ بولو چىلارنى يازالىر (دوقۇر ابوجبرة فى كتاب حياتنا التناسلية من ۲۵ - ۲۷)، روسىيە زاكونلارنىدە، قىزلىغە عموما ۱۶ ياش شرط ايدىكىي حالد، فاققار قىزلىنى ۱۳ دە، ناكاحلۇرۇغە رخصت ايتولەدر.

حضرت عائشہ، رسول اللاغه نىڭاھى سېبىلى، غايت كوب علم حاصل ايتىدى، اسلام خاتونلارى ناٹ اياڭ زور عالمەسى بولوب، دىن گە بىك كوب خدمت اينتى، حدیث كتابلارنىد، اياڭ كوب اسى ذىك ايتولىگان خاتون اوشبو حضرت عائشەدە، بلکە حضرت جبرائیل ناٹ اشارەسى ده بۇ كېيى حكمتلىر اىچۇن بولغان در.

(۲) صحیح بخاری ج ۳ م ۱۴۸، ج ۴ م ۱۳۱، بر روايەت، اوشبو كورىمە تۈنلە رۇپىاده بولدىيە منقوللىرى.

فارسی حضرت هائشہ: «سلیمان پیغمبر مزنث فاناتی آتلری بولغانن ایشو کانگز
یوفه؟» دیوب جواب دیر گان. بونی ایشنند کده، رسول اکرم
حضرت اوری فقط جامایوب کولگان، باشقة موز آیده گان ایدی (۱).
حضرت هائشہ فوق العاده جمال، هقل، تدبیر، گوزل خلی، دبانست
صاحبہ سی بولدیندن، رسول اکرم حضرت ایشان اوز بنه، محبت و رعایت سی
بیک فوئنلی ایدی، حتی مرض موندنه، حضرت هائشہ خانه سند بولوب،
مبارک باشلری حضرت هائشہ اینا گذه و فنده، جان نسلیم قبلی (۲)
و حضرت هائشہ زک خانه سند دفن اینولدی. حقده بر نیجه حدیث شریف ده
روایت اینو امشدر، رسول اکرم حضرت ایشان فز کوینه آلغان خانوی
قطط حضرت هائشہ بولوب، باشقة لری همه سی طل ایدی، حضرت
هائشہ زک بالامی بولمادی.

حضرت هائشہ از واج مطهرات، بلکه بنون اسلام خانو نلار بذک
ایش عالمه لردن، قرآن حدیث هایمنه ایش کوب خدمت اینو چبلدندر.
عقل و ذکاروی ذوقنلی، فکری خاینده طوفری، هر ذرمه نی بیلو رگه اخلاصی
ایدی. رسول اکرم حضرت ایله موفقیز بل بر ابر نور دفلر نده،
آنین بیک کوب نرسه لار ایشلکان، ایکی مک ایکی بوز اوی حدیث
شریف روایت اینکان.

رسول الله زک خصوصی محبشی، خانو نلار حانده غی حابنلر زک
کوبه گی، حضرت هائشہ طرفندن روایت اینولدان. حضرت عمر و آنها
باشقة اصحاب و نابعون دن بیک کوب ذاتلر، حضرت هائشہ دن حدیث
شریف روایت اینکانلر. بعض هالملر: «شریعت حکملر بذک دورندن
بری، حضرت هائشہ ولسطه میله» روایت اینولدی دبور لر (۳) الوغ
صحابی ارد، مشکل مسئله لر ده، آنکه مراجعت اینه لر ایدی. ابو موسی
الاشعری حضرت ایله: «بو مشکل مسئله گه او چراساف هائشہ گه باو امز،
مشکلمز ف اول حل اینه (چیشه)» دیدمشدر.

(۱) ابو داود ج ۴ ص ۲۲۱ (۲) صحیح بخاری ج ۳ ص ۵۸ (۳) نسط لان ج ۶
ص ۱۴۲، نفع الباری ج ۷ ص ۸۳

حضرت هائشه فر آن او قوره، اخلاصی بولوب، او ز بده مخصوص
مصحف شریف باز در غان، کوپره ک شول مصحفین او قور ایدی. همه
حافظه بولوب، رسول اکرمین صوکوه، بتون فر آنی حفظ اینمش ایدی.
حضرت هائشه ناچونلودن باشة: شعر علماند، عربلرن ایش اخبار
دنوار بخمار نده، همه اول وقتنه معروف بولغان طب علماند ده معلوماتی
نؤنلی ایدی. حتی تابعویه ناچ الوفار ندين «فقهاء ببع» دیب معرفه
ایدی هالم ناچ بری بولغان هروه بن الزیر اینکان: «مین فر آنی،
حلال حرامی، شعرنی، طبندی، عربلرن ایش نسب و تاریخلارن، هائشه
قدر بلوجینی کور گانم یوق. حتی بر وقت هائشه ناچ او ز بندده:
ای آنام سینا ناچ عقلی، قدر لی بولو ویکه هجب لئيم. رسول الله ناچ خاتونی
ابو بکر ناچ فرزی دیب من. هر بلرن ایش ناریخلارن، شعرلارن، بلوبیگه
عجب لئيم؛ آناس ابو بکر، بو خصوصه ایش معلومانلى ذات ایدی،
شوندین ایشونگاندر، دیب حکم اینهم. لکن طب علماند بوقدر معلومانلى
بولوبیگه هجب لئيم» دید کده، حضرت هائشه سورگه کر شوب: «رسول
اکرم حضرتی، اخیر هر نده، کوب وقتلر ده کیفسوز بولا ایدی.
اطرافدین بیک کوب ایچیلر کیلومجده، رسول الله نده، هر تورلی دوالرف
وبایبلر، مین ده شوناری ایشوت، ایدم. بعضلاری ایله رسول الله نی دوا
فیلا ایدم. شونار دن بیک کوب نرسه او گراندم» دیمشد.

حضرت ملجه ناچ هائشه اصلی فرزی، ادیبلو مجلسسنه بر صون
منامبئی ایله، کوکده بولغان بولازلر نده کوچوب بایتاق نرمه لرسونله گان؛
هر بر کورنگان بولذلر ناچ اصلرینی بیان ایند کده آرادن بری
عجب لئوب: «بو قدر بولذلر اصلرینی فایدین بیلدی؟» دید کلر نده:

«هائشه صدقه دن او گراندم» دیه جواب ویرمش ایدی(۱).

حضرت هائشه پاش وقتلر نده او بونلار نده، او بون تاوشنلر بندده
اخلاصی ایدی. بر وقت هبد کونلاده، ایکی کنیزه ک، حضرت هائشه ناچ

خانه سده انصاریک بر بریل ماقنادهوب سوبله گان شعر لرینی او قوب، او بون اویناها انلار، شول وقت حضرت ابو بکر کیاوب گروب: «رسول الله حضور زده، نیندابن هیطان ناوهاری» دیوب حضرت عائشه‌نی آچیغلا نوره باشلاغان. کیومی ابله او رکه نوب، بر طرفه باقانه رهول اکرم حضرتلری، بون ایشتند کده. کیومن آجوب: «ای ابو بکرا فوی، هر خلق نک بر مبدی بار، بو کون بزناک هیدمز» دیگان ابدی شول هید کونند، رسول الله نک ایشوگی آلدیده حبس یکنلری کیاوب سونگو و فالقاتلر ابله اویناها انلار، حضرت هائشه، رسول الله نک آرتینه صبونوب، آنلر نک او بوناریانی فاراب نورخان ابدی (۱).

حضرت هائشه فیرنلی، نفوذی، موزنی بیک او بلاب دلبل ابله سوبلی، سوزلری بیک اثرلی و مصیبچ ابدی، تابعون نک الوهله ندن بولغان احفف بن قبس: «ابو بکر، عمر، عثمان، علی لرناک خطبه لرن ایشتند، لکن هائشه قدر فصاحتی، اثرلی سوز سوبل و چی ذاتنی همراهه گورمه دم» دیمشدر.

حضرت هائشه بیک دیانتلی، تاوی، بخشی کو گللى، بیک کوب نفل روزنلر توته، نفل نماز لری او قی، هبادتارینه بیک مقید، بعض وقت مدینه حازونلار چیوب، آنلره او زی امام بولوب نماز او قونه (۲)، مدینه خازونلرینی جوب کوب و عظملر سوبلی، فائدەلی کیگنالار و بیره، بور ط وبالا فر بیهه لرینی او گرهه ابدی.

بور ط خدمتلرینی او زی ده اهلی خادم اوینه پاردم ایده، کولاما کلار یندی او زی تىگه، کوبه رک و قند، کولاما کلری و کیبو ملری تسلکفسز گنه بولا ابدی. بعض وقتلرده آلتون یوز کلر، بفالک و بوندن توفلغان کیبو ملر کېیه، خسبنده لر کیوب ده بوری ابدی. اهد صوفشنده، صوص افان صحابی لرگه صو تاشوب بور گان همده رسول الله نک مکه گه ببار امکده اولان فر بانانی دوهاری ایچون بیبلار ایشوب بیبر گان ابدی.

(۱) صحیح بخاری ج ۱ ص ۱۸۰، صحیح سلم و شریح ج ۲ ص ۱۹۷

(۲) اعلام الله و تعین ج ۲ ص ۴۳۰

حضرت هائشہ فولندن کیلگان ندر هر کمگه بار دم ایدر گطرمه،
خصوصاً فقیر لرگ، طلله ره، محتاجلره، هابت شفتلی و مهربانی ایدی.
اوزینه، پای صحابه لرد، نبوشی اور نفره، تارانوره، دبه بیک کوب
مالر کبل، اطرافدن بیک کوب هدیه لر جیوله، حضرت هر خلیفه و نزد
بیتالمالدین هر بل اوی ایسکی مک در هم بیروت توره ایدی.

لکن حضرت هائشہ دنیا مالرینه و فتنسز بولوچ، فولینه نه ندر مال
گرسنه، همین نارانوب توره، آلدینه کیلگان کشیگه و برماینچه بیمار و نی
آفریننده، بعض وقتلرده آتفق کبسا کینی و بیره ایدی. بر کون بر طرفدن
هدیه اوله رف بوز مک در هم آپه کبلد کده، همینی فقیر و محتاج آدم لرگه
نارانوب بتور گان، او زلرید، بو در هم ده آلوب فالماغان ایدی. شولوات
خادمه سر: «بر در هم گنه بواسده آلوب فالساڭ، افطاره ایت آلور
ایدک» هبد گنده، حضرت هائشہ: «نارانوب بتور گانچی ایسکه تو شرمهڭ،
آلوب فالغان بولور ایدم» دیه جواب و بیر گان ایدی (۱).

بر وقت، خشی فنه بر آدم کبلوب، محتاجلوق فه فالدیغىن صوبلا دىن
حضرت هائشہ: «حاضر ده قولمه هېچ نوسه یوق؛ اگر ده اوی مک
در هم آچىم بولسى، هېچ آيام اینچه، همینی مىڭا و بیر ایدم» دېمىش.
بر آز وقتلن صوڭر، بر طرفدن اوی مک در هم هدیه کبلد کده، حضرت
هائشہ، حولله گان سوزىنى خاطر نده توفیق، هم آچىنى مەنكۈر
كشى گە بىھر تىكان ایدی (۲).

حضرت هائشہ مجرىدن ۵۸ نېھىي بىلدە ۱۷ نېھىي رەضاىدە ۶۶ ياشىندە
مدبنىدە وفات بولدى. ابوه بىرە طرفدن جنازىسى او تو لوپ، وصبىنى
اوزىزه بقىع ده دفن اینولدى.

(۱) الاصابع ۷ ص ۱۴۱.

(۲) سراج الملوك ص ۱۹۴.

عبدالله بن مسعود (رضي الله عنه)

اصحاب کرام رث فقیه و مجتبه لرندن بولوب، ایمانه کیلوچلر رث آلمانیپس ایدی. باش بست و قتنده، قرده قوی کونوب بور گاند، رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) حضرتler بنه اوچراپ، آڭا چجیت ایدوب ایمان ایله مشرف بولغان ایدی.

صوڭره رسول اکرم حضرتler بنه مجاسر بنه و خدمت لر بنه ملازمهت اینساڭان، رسول الله آغزىندن بتمش «وره دى آرق فرآن او گرانساڭان، و بېك حکوب حدیت شریف ایشونساڭان ایدی. هەمە اینساڭان» سوره لرنى ایڭى ئىلەن حفظ اینسکان ایدی تفسیرە اینې بېك ماھر بولوب: «اصحاب بناڭ ایڭى يېخشىسى بولما سەمدە، قىآندا اولان مەھ سورە و آپىنلر رث قابىدە و نۇرسە حتنىدە نازل بولغاننى بىلەم. اگر دە فرآن كىيىدى خى آرتۇھاراق بلوچى بولغاننى بىلەم، بىلەن آنڭ حضور بىنه باروب او گر انور ايدم» دىه موبلى ایدی (۱)

مکە مشرکلری آر امىنە چېغوب ایڭ ئىلەن قېقىروپ فرآن او قۇرىكىشى این مسعود حضرتلىرى بولغان ایدی بونڭ ایچۈن كافىلر طرفىندان باياناق مذاپ و فانېلىق لر كورسەدە او قودن توتنامادى. فرآن كىرىم رث فصیح و حكملى بولغا ئىتلەرنى، همان آئىلرە ايشىدر ووب توردى. نە قىدر آفرىقلار كورسەدە طوغۇ يالقدن و طوغۇ يالقانى سوبىلودن آپىلما دادى. صوڭره رسول الله رخصتىل خېش بىر يە، آندىن صوڭره مدېنە گە هجرت ایدوب، رسول اکرم حضرتلىرى ایله بىر اپرەمە واقعە لىدە حاضر بولادى. بىر صوغىشىدە اسلامنىڭ ایڭ زور دە منى اولان ابوجهل زانڭ باش وئىن كېسىدې بىكىدىن، رسول الله طرفىدىن ابوجهل زانڭ قلچى اوز بىنه هىبە اینولگان ایدی.

رسول الله و قتنىدە بېك كوب خدمت و فدا بېك لر كور سەفتۇر، بېك كوب آفرىقلارە چىتاب ثبات ایندى. خلق ارا مىنە، بېك كوب اسلام دىنى نار آندى. كوب ئىشلىرى اسلام ایله مشرف بولما قىلر بىنه عېب بولدى. اسلامىڭ كوب خدمتلىرى بىر يە دە رسول الله طرفىدىن جىلت ابلە

بشارت (سوینچ) ویرلش ابدی، بعضلر، عشره مبشر و دن بولغان ابو عبیده بن الجراح اور نینه ابن مسعود حضرتلىرىنى ذكر ايندلار (۱).
حقىقىه بىر نېچە حديث شريف رايت ايدىلەشىر: «فَرَآنِي نازل بِوْلَانِيْچَه اُوْلُورَهَه تَلَهْ كَانْ كَشَى، اِبْنَ اَمْ هِبْدَهْ فَرَأَنِي اِيلَهْ اُوْفَوْمُونْ» (۲). «امنم حفقله، اِبْنَ اَمْ هِبْدَهْ فَرَصَهْ كَهْ رَاضِي بُولَسَهْ، مِبْنَ دَهْ شَوْنَهْ رَاضِي مِنْ» (۳). دېمىشىر (ابن مسعود ناتك آناسى ام هبىد اسەندىه بولوب، حديث ده آشى نسبت ايله «ابن ام هبىد» كىنېسى ايله وارد اويمىشىر).
بر وقت رسول الله، اِبْنَ مسعود حضرتلىرىنى فرآن اُوْلُورَهَه ببوروب، اوزى طىڭلاپ اوْلنۇرغان، اِبْنَ مسعود حضرتلىرى اپتە: «صَوْرَةُ نَسَائِهِ اَوْ لَوْدَمْ (فَسَكِيفَ اِذَا جَئْنَا مِنْ كُلَّ اُمَّةٍ بَشَهِيدَ وَجَئْنَا بَكَ عَلَى هُؤُلَاءِ شَهِيدَآ) آية كىرىمە منى اوْفو دېغىلە «بِلَوْبَ تُورَر» دېدى. شول وقت گوززوم كوتار و ب قاراسام، رسول الله ناتك مبارك كورلارنى باش آخا ابدى (۴). مكەدە وقتىه زىپر بن العوام ايله، مەبنە كە كۈچ كەن سوڭرە انس بن مالك ايله، آغىزىلەنلىك فرنداش قوشلغانلىر ابدى.
رسول الله دىن سوڭرە، بر وقت شام مارفەن، اولان بىر فرقە هىسلىرىڭ باشىدا توردى.

حضرت ده، فرآن اوْگراڭىك، دين حكملىرن، رسول الله مەنلارنى بىلدۈرمەك اېچۈن كوفه شهرىنى معلم ابنتوب يېھر كان ابدى. سوڭرە كىرفەناتك فاضىسى و بىست المآل ناظرى بولدى.

كۆفەدە وقىننە بىك كوب علم او گراڭىدى. اوزىناتك عالمى، كوركام تىپىرى، گوزول خلقى، اهللىكلى اسکى ايله، بىزون اطرافىدا اولا مارىنى راضى ايندى. حتى حضرت مەنمان مارفەن مەبنە كە چاپىلدۇق، كوفه خلقى آذىك كېتىۋىدۇر اصى بولماينچە: «سَبِينْ (وَنَدَنْ كَبِيْتَمْ)، سَلَّمَاهْ (عَلَيْهِ الْكَرَمُونْ)، هـ تورلى آھىلقاردىن منى صافلارفە حاضر مز» دېدىلار. اِبْنَ مسعود آھىلرە، جوابىنده: «او شبو سوزلىرى يېڭى اېچۈن سازلىرى كە رەھىت، تىشكىر ايندەم.

(۱) الاستيعاب ج ۲ ص ۴۶۰ . (۲) اِبْنِ مَاجَهِ، ج ۱ ص ۳۲ .

(۳) كەنلەعماىل . (۴) صحيح بخارى ج ۳ ص ۱۴۶ .

لکن خلیفه گه اطاعت ایندک اوستوزگه بورچدر. فلهه بشگن آچوچی
بولور فه ایسنه میم» دبوب مالینه گه ناینوب کیلندی.
این مسعود حضرت تاری ملوه‌تری موزلی، عقللی، توتو نغان امنه
ثباتلی، بخشی کوئلی، پئل مجلسلی، ملایم طبیعتلی ایدی. کوندز لارده غلق
صلح‌خانه‌ینی، او صلیمه لازم بولغان اشلونی قاری، کیچه اورده گوب و انلار بذی
هدادت ایله او نکاره ایدی. بدی ضعیف بولدیغله‌دن فرض دن باشهه روزه‌لرنی
توقماز، لکن نافله نهارلرنی کوب او فور ایدی. نهار او قومقی بیک سوه
ایدی. هنی بور کیچه حضرت هر دهوت ایندک‌گده: «نهار هنی بور ما بینجه
باره آلماز من» دیمشدر.

این مسعود حضرت تاری نیک بویی فسهه، آرق ایدی. او زی
مانور کیومار کیبه، خوشبوی سور توب بوری ایدی. جنه‌سی کچکنه،
علمه زور بولدیغله‌دن حضرت هر: «علم کوشبلی» دیه تعییر اینه ایدی.
این مسعود حضرت تاری صاف قبلی بواوب، هر کم گه بخشیلیق اینونی
سوه، او زنده گشی حقی فال‌مقدن بیک فوره، باشهه‌لرنی مسخره‌ایتونی،
کشی دن کولونی «ویمی: «آننی مسخره اینسنه، او زمذکدهات بواهه‌دن
فوره‌نم» دیه ایدی.

بر وقت بازاره چیغوب کبیره لک نرسه لر بینی آلغان و لنده آپه‌مون
اور لاغانلر. شول وقت یانند، او لانلر، آپه‌نی آچیغه لعنت او فوره،
الله‌نیک نهاری تو مسون دبوب بدده‌بابلور فه توتو نغانلر، شول وقت این
مسعود حضرت تاری ده دعا فبلور فه باشلاپ، «بار ب ا بور آدم مختاج‌لدن،
آبدراها ندی آلغان بولسه آلغان مالینه بور کم بیر، کشی حقدن، گناه‌دن فوره-
نهای آلغان بولسه، آفقی گذاه‌سی قیل، او زینه انصاف بیر» دیمشدر.
بر وقت بازاره چیغوب بر آدمدن نرسه آلو ب کرگان. آپه بیرو رگه
دبب چفاج صاتو چینی نا، ماها، صو گنرو کشی حقی فال‌ودن فوره، صاتو چیغه
بیر و گهنيو میلی آپه‌نی صدقه بیرو ب: «بار ب ا گردد، مال‌صاحبی راضی بولسه،
او هب و صدقه شوله‌الذک حقی بولور. یو فسهه ثواب اوز بیهه بولور» دیمشدر.

ابن مسعود زنگ خانوی زینب ایله «عبدالله بریو دن فاینسه، ایو گه طوهری گیلوب گرمی. اوّل خبر ویره، ناماق قره، صوڭرە آفرنالاپ ایشونى آجا ایدی. بىر كون ایود، بىر ايمچى فارچق بار ایدی. عبدالله زنگ تاوشى ايشتلەك كە، فارچقنى مە كى آستېنە فاچىر دم، ایو گە ھىروپ، موينەلەھى بىنلى كىز دىكە: «بۇنىنىڭ این بېت» دېب صورا دى. «آور وېم ایچۈن بىر فارچىدىن ايمەندىم» دېلگەدە، خېرىت ایله موينەلەھى بىنلى كېسوب تاشلا دى دە: «بۇ آور وۇڭ شفامۇن فارچىلەن، اېچىبار دن توگل، بلەكە الله تعالى دن دعا قىلوب صووارە تېوش» دېرى.

ابن مسعود حضر قارى اوّلده فېيرلەك ایله ھەر ایندى عنى بىر وفت اوزى وبالارى، خانوی زنگ قولەنلىرى ايلەمەعيشىت اپتوپ توردىلار. صوڭرە مالى بىك كوبايگان ایدى. وفاتىندا بور ط، يې جىوانلىرىنى باشە توقسائى مەڭ آلتۇن مىرىاثى فالدى (۱). اوزىنىڭ شول قدر بابلغى بولسىدە، مالغە ايسى كېتەي، تىوھلى اورنارغا هېچ آيامىچە صرف اېتە، آنچەنى جىوبىخەنە تورونى سوبىي ایدى اخېر ھەرنىڭ اېكى يەلقى وظېفە بىنلى بېتالمالدىن حضرتەنمان وېرگەنلەمەدە قبول اینما گان. وفانىدا ابن مسعود حضر تىلر بىنڭ وار ئىلر بىنە تابىشرغان ایدى. بۇ وظېفە زانڭ مقدارى اوش مىش مەڭ درەم اوامشىدە (۲).

ابن مسعود حضر تارى زنگ، رسول الله فەاغلاصى بىك كاڭلۇل اوپ، آنڭ مباركە امەن باد ایندىگىدە گوز لەرنىن باش آها باشلى ایدى (۳). اوزى اوتكۈن، جىقطى بىك قۇنلى بولوب، حدېث شىپە راپىت اپىودە بىك اخىباتلى، رسول الله زانگ آفرىزىنىڭ چەغان رەۋىشىدە راپىت اپىدر گەطەرە، شا گور دار يېنەدە شول رەۋىشە راپىت اپىدر گەبۇرە اىدى. حدېث راپىتىندا بىك دەقلى بولۇغىندىن، رسول الله زانگ مجلسلەر بىنە عمرى بىونچە ملازمىت اپىمەش ايسىدە، فقط ۸۴۸ حدېث راپىت اپىمەشىدە. دورت امام زانگ بىر اولان أبوحنىفە حضر تىلى كوبىرە كەھلىمنى اوش بۇ

(۱) الرياض المستطابة.

(۲) فتوح البلدان ص ۴۶۶ (۳) نذر كره العفاظ ج ۱ من ۱۴

آین مسعود حضرت‌لر ينڭىشەما گىردىرىنىن وشا گىردار ينڭىشەما گىردىرىنىن آمىشىر. حدبىت كىتابلىرىندا عبد الله لافظى بالغز ذكر ايدىسىه اوشبو ابن مسعود حضرت‌لر ئى مراد بولەدر. مشهور صحابىلەردىن بولغانىن عبد الله بن مسعود، عبد الله بن عمر، عبد الله بن عباس، عبد الله بن عمر و بن العاص، فقه و حدبىت كىتابلىرىندا (هبايىلە) اصمىيل ياد اولنورلار. عبد الله لر دېمكىر. بعضلىرى عبد الله بن مسعود او زىنەتىه عبد الله بن الزبيرنى ذكر ايندەر. اپىن مسعود حضرت‌لر ئى مجرىتىن ۳۲ نۇچى يىلىن آلمىش ياشارنىنىن او توب مىدىنە دەوفات بولدى. حكىمتلى سوزارى: «يخشى سوزلىرى سوپلا و چىدىق، يخشى اشلىرىنى املا و چى قىربىرە كىدر». «عقللى آدم او زىنڭىشە باىگانىنىه فارابىنە توگل، بلسکە آلدۇن خېلىنىڭ فىكتۈرۈنە و آئىلاولىرىنىدە فارابى سوز سوپلار». «ھەممى فرucht بولىقىدە او گۈرانورگە نىوش. كېرىشكە و ئەندە فەنە فرucht تاپلاماز». «بىر مىنندە اولان الوغ آدمىلار خالق آراصىنە ھەلم زارانورەھە طوھىسىلەر، اول مىلت ئىڭىشە مستقىلى اميدلى در. الوغ لىرىنى فىكتۈر بولماشە، آنلۇنىڭ او بىانقى، علم بولىنى كىرمىكى او زاققى و ئەنچە محتاجىدر». «آدملىنىڭ بىنۇلایدىن باھە و بىرلوب كىنۇلارى دە، ھەنم تۇنلایى عبادت گە و بىرلوب، كىنۇلورى دە يخشى توگل». «گناھ قىلىمۇق ھەلم ئىڭىشە بىرگەن و بىران اينە، آدمگە اونۇ تەھافىق كېلىۋوھە». «اپىشىش كان نۇصەلر ينڭىشە ھەممىسىنى احقىقىشىلىرى گە سوپلار». «ھېچ كىشىنى تېرىدە اينامى ماقتارەھە ھەم بىمالارەھە بىاراماس». «يخشى بولادىچىون عبادت اينوگەنە بىنمائى، يخشى قىلبى، هەن تورلى بوز و قىلغانى مىگەر و كور و چان بواورەھە كېرىشكە». «بىر مىنندە اشانچلى كىشىلەر آزايسە، دىن صانوب دىنبىا جبارەھە طردو چىلار كوبەيسە، اول مىنندە فەنە كوب بولەدر». «يخشى طېيەنلى كىشى گە مجالس ئىڭىشە بۇنار و مەنلە اولنورەنلىق اېلە، توبەنندە اولنورەنلىق آراسىنە آېرمە بولاماس».

خالد بن ولید (رضی الله عنه)

اصحاب کرام زاد ایش مشهور هسکر باشقلرندن بولوب، نسبی خالد بن ولید بن مغيرة بن عبد الله بن همر و بن مخزوم در. صیف الله لقبی ایل معروف ایدی.

آنسی لبایه بنت حارث الہالیة بولوب، از واج مطهورات دن حضرة میهونه ذاٹ هم حضرة هباس زاد خانوی ام الفضل زاد بر طوفه قارنداشیدر. خالد بن ولید حضرتلوی جاملینه تقر بش ذکالوغ کشبلرندن و جماهت خادملرنده ایدی. هسکر کپره کلری چیبو ایچوون قورولاغان چادرلر فه نظارت اینه ک، آطلی هسکرلو گه نظارت و رئیس او لهق اشکانا بشر لغاه ایدی. ثابت بهادر، صوهش هاملر ینه ماهر، خلق فاشنده محترم، قطعی تکبیر لی، فانی طبیعتی ایدی. بایتاق و قتلرده قریش هسکرلو ینه باشلق اینه، او زی باش بولغان صوهشلرده نیچوک گنه بولسده ده غالب بولو بولن زابا ایدی، اهد و اعنه منه بر مرتبه مخلوب بولغان قرب بش هسکری، خالد بن ولید زاد بر حبل و همارتی آرفاصنده، باشکی دن هجوم اینه بوب سلامانلر خه بایتاق ضرر اینه کانلر ایدی.

حضره خالد هجرت پنج ینجی یان مشهور هسکر باشقلرندن بولغان همر و بن العاص ایل بو ابر مدینه گه هجرت اینه بوب اسلام ایله مشرف بولیدی. مسلمان بولدقلنده، رسول الله اصحابه قاراب: «مکه: سرگه بوره ک گبسه کلرن (ایش فدر لی کمبیلرن) آندی» دیهش ایدی.

اسلام ایله مشرف بولدقلنده صوکه اهل اسلام خدده غایت بیوک خدمتلر اینه. هجرت پنج ینجی یلد، شام طرفنده رومار ایل صوهش

بولند، خالد بن ولید حضرتیاری اوچ ملک فدر اسلام هسکری ایله او زاری
 فدر اوین الوش دن ده آرنق بولغان روم هسکری ایله صوفیانی، همول
 وقت صوفیانی هملرینه ماهر لگی، گوزه ندبیری سایه همنه هسکرنی
 با ائم ترقیب که فویوب صوفیانی که شکاچ؛ روم هسکری، مسلمانلرده
 باردم کبلدی دیوب او بلاب فور فوب، صوفیانی مبد آنده فور الارینی
 و باشقة چه هسکر اشیاسی فالدیر و ب کین کانلر (چیگان، گانار)، او شبو
 ره و شده اسلام هسکری هلاکتندیغ قونقار لغان ایدی. بو اشر بولغان
 وقتند، رسول اکرم حضرتیارینه وحی ایله معلوم بولغان و شول وقت
 رسول الله: «حسکر باشلغی بولغان زید بن حارثه، جعفر بن ابوطالب،
 عبد الله بن رواحة ههندیانلری، صوتله رئیس اسکنی الله که نلمجارتند
 بر حی آلدی. آناث صبیلی فتح بولندی» (۱) دیمشن، شوندن صوکره خالد بن
 ولید، حضرتیاری «عیف الله» اقبی ایله معروف بولمش ایدی. حضرت
 خالد فولنده همول مهار بدهه تو قوز فاج صندیغی منقولدر.

بوندن صوکره، رسول الله طرفندن، بسر نیجه، سر یهده هسکرگه رئیس
 آیدوب بیاولدی. هر وقت خدمتی یربنده یتسکور و بحالب بولوب فایتدی.
 مکه فتح ایدل دکده، بو فرنه هسکوناٹ ریاضتی، حضرت خالد اداره همنه
 ایدی. جنین مهار بدهمنه هسکوناٹ مقدمه همنه (آل الدنده) بولوب، شول
 وقت مجر وح بولندنه، رسول الله او زینی هبادت اینکان، جراحتینه مبارک
 غوکر و گن سورت کان، شوندن حضرت خالد ملامتله نگان ایدی.

رسول الله هر باروناک بعض صنملو (پوتلر) واطوب بور رگده
 آناث بیور فان ایدی، حضرت خالد او شبو اشارنی یربنده هسکور دی، آناث
 دهوت واجهه اهادی ایله بایتاق قبیله لر اسلام ایله مشرف بولندی.

رسول الله که وفاتینه ندر او شبو ره و همه اسلامه یاردم، دشمنان رهن
 مدانعه ایدوب، بیک کوب خدمتلری ایله رسول اکرم هضرتلو بینی
 ممنونه و راضی ایدی.

رسول الله وفاندنین صوئرہ، حضرت ابو بکر خلیفہ بولندن، مرتدارگه
فارشی بیاراگان هسکرگه رئیس بولوب تعبین ایتولدی. هول وقت
پیغمبر لک دهوا ایتوچی طبیعت الاحدی ایله مسیله الکذاب لرنک اومنلر بنه
باروب، هسکولر بینی نارمار ایندی. مسیله الکذاب فی اولزوردى. طبیعت
خالد بیتللے توبه ایتوب، صوئرہ دن اسلام فه زور خدمتلر ایندی.

صوئرہ فارس بولو بنه و فام طرفانلر بنه هومی هسکرلک باش
قوندانی بولوب کبلوب، آنک اهللکلی لبکی، بهادرلگی، صوفش علملر بنه
مهارقی حابه مندہ بیک کوب بیلر اسلام مملکتینه فوشبلدی. شولوقت
حضرت ابو بکر، آنک الوغ خدمتلر نقدیر ایتوب: «غانونلر، خالد
کیم بور ایور طوغلر مقدن هاجزر» دیمیش ایدی.

حضرت ابو بکر وفاندنه بتوون هام اطرافی ناک هسکری آنک قولنک
ایدی، حضرت هم خلیفہ بولندن، آنک اورنینه ابو عبیده بن الجراح
حضرتلر ن شام هسکری ناک باش قوندانی ایتوب تعبین ایندی، حضرت
خالد نک بو اهدن اصلا کیفی بوزلامادی. بلکه ابو عبیده حضرتلر بنه
اطاعت ایتوب، همان اولگیچ، طرهوب، اهل اسلام فه زور خدمتلر
ایندی، ابو عبیده حضرتلر ناک مشور تچیسی و صوفش پلانلری حاضر لودجی
بولداشی بولوب یورهی، کوب بیلر بونچی رئیس دن زیا آنک تدبیری
مهارقی آرقاصلدہ فتح اینولدی.

آنک تدبیری، صوفش هامار بنه مهارقی، بتوون اهلنی تیکشوروب
تورو ووی، هر اشنده اوپاو بولو وی اوقا مندہ، اول بولفان صوفشارلک
بیچ بولندہ مسلمانلار مغلوب بولامادی. آنک تدبیرندن، فیرت وشدندن
بسنون دشمنانلری فور فوب در لدھب، همه مسلمانلار مینون بولوب
توردی. بر ون ت حضرت هم، آنک الوغ خدمتلر ن توشوروب:
«ابو بکر، اللہ نک رحمتندہ، بولسوی. کشیلر فی میندن آرنوغراف تانی
ایدی» دیمیش ایدی.

حضرت خالد اوشبو اهلی برادر فایت طوهری، قول آمدنی بولغان گشیلو گه بیک شفقتلی، همه مسینه موبکلی، همه می آنکند بیولندن راضی ایدیلو، اوزی بیک قناعانی، چومرد بولوب، هرافق طوفن فتح ایدوب، اوزینه کوب مدیله لو کیلد کده، هدیله لردن هیچ برسن اوزینه آلمای، خلیفه گه (حضرت ابو پکرگه) بیمارگان ایدی، اوزی نک بتون آط وفوراک وجهاز لرن، مدینه ده بولغان بور طان الله بولینه توتواسون دیوب وصیت اینه کان، وصیتنی بیر بنا بتکور ونی حضرت همرگه نابشرهان، اوشبو روشنی، بتون مالر ندن آبرلوب وفات بولغان ایدی.

حضرت خالد هجر تین ۲۱ زیبی یارده ۶۰ پاشنه همچ فالاحده وفات بولدی مرض هوننه اوشبو وزلنی موبیله گان: «عمر من یه ز قدر صوفش فه حاضر بولدم. بدنه اوف، فلنج با که مومنگو اثری بواهان برو فارش یه بوق، شولای بولوب ده توشا گمده نولم. فورقافلر کوزینه بوقو کرمه مون (نورقافلر بوقودن محروم بولسون). ایه آنه دن (لا اله الا الله دن) صوکره ایک امینی هملام بونولرم فالدیر وب، کچه لر دده دشمالر غمه جویم ایدوب، اسلام فاگر همسینه طرشقان و قتلر مدر»، حضرت خالد بتون همنون صوفشلار، هسکر قند بیرونی و همومنی خدمتلر ایله او سکار دیگدن آنکه واسطه مبله بالمکر ۱۸ حدیث شربیف روایت آیه ولگان. بو وقت اوزی ده «صوفش لرده بوروب، کوب فرآن او گرهنه آلمادم» دیه نامف اینه کان روشنده موبیله گان ایدی.

عبدالله بن عہو (رضی اللہ عنہ)

اصحاب گرام ناٹ الوفع عالم لرندن بولوب، هر بن خطاب حضرنلاری ذکر و فلیدر، حضرت عہر ناٹ توفز اوغلی ایچنلن فقط اوھبو عبد الله آناسینه سبنت ایله (ابن عہر) دیوب معرف در.

نبوئتند اوچونچی بلده دنباغه کبلوب، صبی و قتلندہ آناسی ایله بر ابر اسلام نبول اینسکان. اوین باشندہ مدینہ گه هجرت اینوب، بدر و احمدن باشقه هم، واقعه اوره رسول اکرم حضرنلاریله بر ابر بولغان. هر وقت مسلمانلوفه فائده کیترورگه اخلاص ایله طرشقان، آناٹ اخلاقنلن بخشی خدمتلرندن رسول اکرم حضرنلاری ده راضی بواوب، بر وقت: «کبھے لردہ نمازده اوقوچه عبد الله بیک بخشی کشی» دبب اینسکان، بونی ایشند کدن صوکر، ابن عہر حضرنلاری کبھلار ده عبادت ایلوگه بیک اهمیت بیره باشلاهان ابدی (۱).

ابن عہر حضرنلاری، رسول الله ناٹ منتظر بنه ایک اخلاقی صحابه لردن ابدی. هر وقت آناٹ مجلسلرینه ملازمت اینوب، مویله گانه موزلر بنه، اهلہ گانه اهلرینه دلت اینه، اویزی حاضر بولمانهان مجلسلر ده نهار سویله گانن هر وقت تیکشوروب صوراشوب نزو، هر کم ناٹ موزنلن آناٹ موزن آلدہ نونه، آناٹ مختاری ایله همل اینه رگه طرش، عبادت و معامله اور ندہ آناٹ نوسلى بولوفه اجتواد اینه، دینی بدھنلار دن خاپت صافلانه، صحابه اور آراشد ده دیوبنی ایک بخشی بیلوجی، صنت و بدھننی ایک بخشی آکلاؤ بار دن صانلا ابدی.

رسول الله ناٹ، اشرلرینه بیک اهمیت بیر دیکنلن، مفرلر ندہ وجج بوللر ندہ اول اینسکان بار لو گه اینه، اول نماز او قوفهان بار لردہ توقناب فماز اوفی، اول او لنو وفهان اورنلوفه او لنو روب استوارحت اینه ابدی، بر آفاج نوبینه، بر وقت رسول الله او لنو رفهانن کورد کده، ابن عہر حضرنلاری: «رسول الله او لنو رفهان آفاج صوغه معناج بولوب نور مامون» دیوب، اویزی صو آلووب باروب شول آفاج فه هو صبیه ابدی.

(۱) صحیح بخاری ج ۲ ص ۱۸۷

رسول اکرم حضرت‌لر بنی صوبله دکده کوزار ندیه باش کیل، آنکه قبری یانندیه او ندیگنده قبرینی ده تعظیم اینووب، کوزینی تو بان صالح، انصاف ایل اونووب کینه ایدی.

ابن همر حضرت‌لری دین گه، رسول‌الله‌ناث صنتلر بنه بیک اخلاص قوبوب اوگر انورگه طرش بخندن بیک کوب معلومات عاصل اینسکان ایدی. ایک گوب حدیث رایت اینوچی صحابه‌لر دن بولوب، آنکه واسطه میله ایکی ماث آنی بوز او تو ز حدیث هر بف روایت اینوکانه. بیک کوب علم نارانقان. اصحاب و تابعوین دن بیک کوب کشیلر آذک مجلس‌سازینه ملازمت اینووب علم فر آن حدیث اوگر انسکانار.

ابن همر حدیث روایت اینووده بیک احتیاطی بولوب، هر سوزنی بر گلمه‌من و بر حرفن ده اوزگارنماهی رسول‌الله‌دن ایشتن‌کانجه روایت اپنارگه طرمه ایدی.

ابن همر حضرت‌لری گوب جهتلر دن آناسینه او خشافاهان، تد بیرلی، عقللی، هایت طوفری کشی ایدی. آناسی خلیفه وقتنه هام، مهر فتوهاننده حاضر بولوب، اهل اسلامه گوب خدمتلر ایندی. آناهندن صوڭره مسلمانانار آواصدنه بولغا اخنلافلو، ها اصلاحانداشما دی. حکومت خدمتلر ده بولونی ده تلە دی. بر وقت حضرت هنمیان او زینی قاضی اینووب قو پارغه او بیلادیخنده: «ای امیر المؤمنین! مینی او خدمتلرین هفو اینوگز» دیوب قاضیلیقى ده قبول اینمه دی بئون و قتلرینی هام اوگر اننك، دین نارانق، کسب و تجارت قېلەق، هبادت اینمك ایل مشغول بولوب اونكاردی. حتی او وقت اوزى خابىغه قو پارغه، قبول اینمه دی.

ام همر تجارت گەدە اخلاصی صحابه‌لر دن بولوب، بعض وقت بالگزى، بعض وقت باشقەلر ایل شر بیک بولوب صانو اینه ایدی. حتی صوفشنه بورگان بىر لرن ده آرزاڭ مال طوفری كېلىسە، صانوب آلا، مدینە گە كېتۈر ووب فائىدە اینووب صانا ایدی. او زى بیک جومارد بولوب، قۇناني صىلاونى، فقير مسىكىن او گە ياردىم اینوونى، قللار آزاد اینوول بیک مو ایدی. بىر وقت بىر مجلس ده يكىرىمى مىدىن آرتق، اپكىنچى وقت او تو ز مىدىن آرتق مال نارانمش، هەرنەن، مىدىن آرتق قىل آزاد ايندش ايدى، مەپىنەن

بانندۀ، رسول‌الله‌هه، باقین بولغان بورانی ایلک قدری بولاردن صانی، ملینه‌ده بولغان زور بور طور لرن فقیر فارنداشان ینه وقف این‌سکان ایدی. اوزی عمارت اهلر ینه‌ده ماهر بولوب، رسول‌الله سلامت وقتله، بروقت اوزی تورر اوچون اوز نولی ایله بور طور بنا این‌سکان ایدی.

صدقه‌بیر ئانندۀ این‌عمر حضر نلری لک خشی بور هادتی بار ایدی. باشقة کرب بایلر ناجار راف ارجه‌لرني صدقه این‌هورگه طرشد نلری‌حالده، این‌عمر ایلک بخنی نرم‌لرني صدقه این‌ترتب بیرون: «بخشی‌بنلار ایلک سویکلی مائللر ندن صدقه بیر رار، دیب‌الله تعالی خبر بیرون، مین‌دیغشی بنلار توسلی اووره طرشی‌بیم» دیوب ایلک «وبگان نرم‌لرینی صدقه این‌ترتب بیرون ایدی».

ابن‌عمر حضر نلری تک‌لفسر، ریاحز، فناهتلی، طوفری‌موزلی، موزنی و فکر نی آناسی کمی قطعی و آفق این‌نوب موبلی، اشلرده تردد و شبیه برهه اوت‌کارمی ایدی. او زنده بور شرعی مسئله صوراً‌القدّره آفق جواب بیرون، باکه بور مسئله بلماهنه دیوب آفق اینه ایدی. وعظلری‌کو برهه کفر آن حدیث دن بولوب، بور ونخی نصهار و امر قیلیات سویل و چیلر نی بیک آچولانه: «خلفنک اعتمادارن صانادره‌لار، روح‌لردن بوزهار» دیوب آنلو نی مسجدار دن چیغارنه ایدی.

او زی بیک تقوی، هبادندن اذت آلغان، کچه‌لار ده کرب و ات او پایغ تور و بیغلى بخلي هبادت اینه، جماعت نمازلر ندن هیچ وقتله فامی ایدی، بروقت پسیع نمازندن ئالدېخنده سرل کچه‌نی بتولنلی هبادت ایله اوت‌کارگان ایدی.

ابن‌عمر حضر نلری هج‌نین ۷۳نجی بیلد، ۸۴یاشنده مکده وفات بولدى، پیش اوفلی و قزلری قالدی. سالم اصلی اوفلی تابعونه ایلک مشهور هالملونلار.

حکمقلی سوزلوجی: «چن فضیلت بای بواهنده تو گل، وجودانلى انصافلی بولمنده در» «وعله‌مذرا طوفری بولماغان کشی‌لک دینى ده نافض بولهدور». «او زنده بوقاری لر شه‌حسن این‌وجی، او زنده تو به نلری چەمبئتوچن ذات، اهل علمدن صانالمازار». «اھلافی آدم‌لر نلک سوزلاری

اذنی، او زلزه افتالی بولور لر». «ا لوغلق، بخشی معاملاتی بولوب چومرد
بولامق ایله، مرؤت (کشبلک) بعیشتنی اصلاح ایدوب هر نسوزی
بوز و قفلردن پاک بواهق ایله بولور». «بخشیلار باشقدار غه آچیق بوز،
تالی نالی بولو ایله در». «ایمانی کامل بواهان کشی، او زینه او بات
کیباورلک، قیامنده مسؤول بواهق اشاردن صانلانور». «صفرگه بخشی
آز بقار آلوپ چیخوب بولداشلر نی ده، صبلامق جومردانه ناک بر علامتی در»،
«عدهای، هالی فکرلی آدمدر، بذرن دنباغه وجباته او سندن فاراب
محاکمه اینه، و شوئا فاراب اش قیلور لر».

**

بر وقت کعبه حضور زده عبد الله بن عمر، عبد الله بن زبیر، «صعب
بن زبیر، عبد الملک بن مروان چبولشلار ایدی. نماز او قودقلر نهان
صوکره، آزادن بربی: «کبلوگز، او زمز ناک هاجتلرمن هنده دعا قبلوب
الله تعالی دن صورایق کعبه شر بفه حضور زده دعا الرمز مقبول بولور» دیمش.
شول وقت باشلاپ عبد الله بن زبیر تزویب، رکن یهانی گه فوان
فویوب: «ای عظمه و ندرت صاعبی اللہ ام بناجهاز بور طینه خلیفه بولاهقی نصب
قبل، میگا خلیفه عنوان بوله سلام بیرونلار ایدی» دیدی.
صوکره، صعب بن زبیر تزویب، رکن یهانی گه فولن فویوب: «ای
بدون هالم ناک ربیسی! مین عرافه والی بواهای، مکبنه بنت حسبین فی
نسکاح اینه اینجه مینی دنباده چغارمه» دیدی.
صوکره عبد الملک بن مروان تزویب، رکن یهانی گه فولن فویوب:
«ای بزار و کوکلوناک ربیسی! شرق و هرب گه پادشاه بولغان ایک کوچلی
پادشاه لردن اینه اینجه مینی دنباده چغارمه» دیدی.
ایک صوکره عبد الله بن عمر تزویب، رکن یهانی گه فولن فویوب:
«ای آچیغنه رحمتی غائب بولغان اللہ جنت ایله حکم اینه ای مینی
دنباده چغارمه» دیدی.

امام شعیی آیه: «بـ وـ اـ زـ اـ اوـ سـ نـهـ حـاضـرـ اـ هـ اـ دـمـ اـ اوـ لـ کـ اـ دـجـ
کـشـیـ نـاـکـ مـقـصـوـدـ لـرـیـ هـاـمـلـ بـواـهـانـ حـوزـمـ اـیـلـهـ بـعـرـودـمـ اـنـشـاـ اللـهـ اـبـنـ
هـمـرـ نـاـکـدـهـ دـهـاـسـیـ قـبـولـ بـولـغـانـدـرـ».

عبدالله بن عباس (رضي الله عنه)

اصحابنک زور هالم و مجنون لرندن بولوب، نسبی عبد الله بن عباس
بن عبد المطلب در. حضرت عباس نک اون اوغلی ایچنده بالسگز اوشهبو
محترم ذات آنامینه نسبت ابله (ابن عباس) دیوب معروف در.
آناسی ام الفضل (لبابة) بنت العارث الهمالیه بولوب حضرت خدیجه دن
صوکره ابلک تلک اسلام قبول ایدوچی خانو ندر. هم از ازواج مطهرات دن
حضرت مبدونه نک بر طوفمه قرنداشیدر.

ابن عباس حضرتلوی، هجرتدن اوچ با که بش منه مقدم دنیاوه
کبلگان. طوفدیغندن صوکره، رسول اکرم حضرتلوی، مبارکه نوکرگینی
آهزینه فابدرفان و برنچی نعمتی اوشهبو بولغانی ایدی.

رسول الله (صلی الله علیه وسلم) وفاتنده، ابن عباس اوچ اوچ با که
اوچ بش باشنده ایدی. ابن عباس حضرتلوی پاش بولسنه ده علم و هبادتکه
اخلاصی، کوب و قتلرده رسول الله نک مجلسله ينه ملا زمت آینه، مسجد گه
بوری، بعض کیچه لرد، رسول الله نک هبادتلرینی کورمک ایچون، آذک
حضورنده کیچه لی، آکا بیاروب عبادت قبله ایدی.

بر کیچه رسول الله نمازه کرشد کده، ابن عباس ده آنک آرتینه کبلوب
او بوب نماز او قورده کر هگان. نماز دن صوکره رسول الله: «بیچونه بنم
پانیمه کبلوب او قومادک؟» دید کنده، ابن عباس: «رسول الله ابله برابر
بواوب نماز او قرمی ادب سر لک بواور دیو او بلادم» دیپ جواب بیرگان.
پاش بالانک اوشهبو جوانندی، رسول اکرم حضرتلوی منون بولوب:
«الله تعالی علمگنی آر ندر سون» دیده دعا اینسکان ایدی (۱).

ایکنچی وقت ابن عباس، رسول الله کبره ک بولور، دیوب طهارت

صوی حاضر لب فویغان. بونی رهول اکرم حضرتاری بیلد کده: «بسا
الله! هبدالله بن عباس فه دین آنکه دین، فرآن بیلوانی نصب ایت»
دیه دها فبلغان ایدی (۱).

اوشهبو اشلر همسی ابن عباس حضرتارینه نصب بولدی ابن عباس
باش وقتندن اوی فرآنه عدیث، ادبیات عربی، و تاریخ علمدارینه بیک
اخلاصلی بولدی، رسول الله نک و فاندن صوکره، الوجه صحابه لرنک مجلس سلمینه،
ایولرینه یوروب حدیث شریف اوگرانه، رسول الله نک هادتارینه،
سویله گان سوزارینی، اشله گان اشلرینی و افلاب صوراشه، وقتلری بولنامه
ایشک تو بلزنده اوزاف و قتلر کوتوب اولنوره، بعض وقت پانده،
کانبه ده بولوب ایشنه کان حدیثلرینی شول کانبدن بازدره ایدی.
ابن عباس نک ذهنی، قوه حافظه، می ده غایت نوتنای بولوب اوزون
حدیثلری بر ایشنه ک ایله حفظ اینه ایدی. حتی فریش شاهری بولفان
هر بن ایشنه ک سکسان شعردن هبارت اولان اوزون فصله سون
بر ایشنه ک ایله حفظ ایندیکی منقولدر.

ابن عباس حضرتاری اوشهبو اجتهادی واستعدادی صبلی، بیک کوب
علومات عاصل اینمش، آنک وامطه می ایله ایسکی مک آنکی بوز
آلدمش حدیث شریف روایت ایدلمش، اصحاب و تابعوون بیک
کوب ذاتلار آنلن هبر نورلی هلمار اوگرانمشلدر. تفسیر علمینه
باشلاق امیت ویروچیلردن بولوب «ترجمان القرآن» «رئیس
المفسرین» لقبلریله آنالغان، او زندن تفسیر علمینه، بیک کوب معلومات
روایت اینولگان (۱).

ابن عباس حضرتاری فرآن وعدیث هلموزنده، خلفاً واشدین نک

(۱) صحیح بخاری ج ۱ ص ۲۶

(۲) بعض متاخرین طرفندن، ابن عباسدن منقول بولغان تفسیرلر نی جمع ایدلوب
«تفسیر ابن عباس» اسی ایله بر تفسیر یازدهش ایسده، بوده اولان روایتارنک بایتاباغی
ابن عباس دن ثابت توگله دیورلر،

حکم امرینی بیلوده، اشعار و ناریخده ایش معلوماندی صحابه‌لردن ایدی. کوپروک و قلمی فرآن و حدیث اوگرانوگه، هام و معرفت نازانوره صرف ایهه ایدی. هفته‌نکه بر کوننکه فرآن کربم تقسیمند، بر کوننکه کوننکه فقه و حدیث دن، بر کوننکه سیر و صوفش احوال‌الذن، بر کوننکه شهر و هرب ادب‌داندن، بر کوننکه هرب لونک تاریخ‌داندن و توری شهر و ائمه‌لرندن معلومات و هر ایدی. معلومانی بیک کیاک او لدیغندن «البحر»، «بر الامة» لقب‌لری ایله‌یاد ایدیمشدر. دیگر، امت‌نکز و رهالی دیمکدر. ابن عباس حضرت‌لری شول فدر معلومانی ایله برابر بیک عقلی، طوفری فــکر لی ایدی. شونلقدن هــر الفاروق حضرت‌لری دــه او زینه مخصوص رعایه و التفات کورسنه، الوغ صحابه‌لو ایله اولان کیکاش مجلس‌لرینه دعوت اینه، بعض مشکل ســنــه لــوــدــه مراجعت ایدوب فــکــرــینــه صوری ایدی.

ابن عباس هــایــتــ هــالــمــ، خــلــقــیــ، الفــتــلــیــ بــولــیــغــنــدــنــ حــضــوــرــینــهــ بــیــکــ گــوــبــ کــشــیــ جــیــوــلــهــ اــیــدــیــ بــجــلــســیــ خــلــیــفــهــ لــرــ بــجــلــســیــ کــیــ اــولــوبــ، زــیــارتــ اــبــدــوــ چــیــاــرــنــهــ، کــیــکــاــشــکــهــ کــیــلــوــ چــیــلــرــنــیــ، نــوــبــتــ اــیــلــهــ قــبــوــلــ اــیــتــمــکــ اــیــچــوــنــ، مــخــصــوــصــ خــادــمــ تــعــیــنــ اــیــتــوــلــگــانــ اــیــدــیــ. فــرــآنــ حدــیــثــ، هــنــرــ، تــارــیــخــ حــلــمــلــرــنــهــ شــبــهــهــ لــوــیــ بــوــلــغــانــ ذــانــلــرــ، آــذــکــ حــضــوــرــ بــنــهــ کــیــلــهــ لــرــ، هــدــکــ مــجــلــســنــدــنــ وــجــوــلــمــرــنــدــنــ رــاضــیــ بــوــلــوبــ کــیــنــهــ لــوــ اــیــدــیــ. کــوــنــنــلــرــ بــنــیــ هــامــ اوــگــرــانــمــکــ، اــهــالــیــ اــنــکــ وــاطــرــافــنــهــ بــوــلــغــانــارــنــکــ حاجــنــلــرــ بــنــیــ اوــتــهــمــکــ اــیــلــهــ مــشــغــولــ بــوــلــوبــ گــیــجهــلــوــدــ، عــبــادــتــکــهــ اــخــلــاــصــیــ، خــشــوــعــیــ بــوــلــاــیــ اــیــدــیــ. نــجــمــهــ کــوــگــلــلــیــ، صــافــقــلــلــیــ، عــبــادــتــکــهــ اــخــلــاــصــیــ، خــشــوــعــیــ بــوــلــدــیــغــنــدــنــ، کــوــبــ وقت کــوــزــلــزــنــهــ بــغــلــاغــانــ هــلــامــنــیــ ســبــزــلــوبــ تــورــهــ اــیــدــیــ. رسول اــکــرمــ حــضــرــتــلــرــ بــنــهــ غــاثــ اــخــلــاــصــیــ اــوــلــوبــ، آــنــکــ آــوــرــ وــبــوــلــوبــ وــفــانــ اــیــتــوــوــیــنــیــ، وــشــوــلــ وــقــنــهــیــ وــافــهــ لــرــنــیــ ســوــبــلــیــ باــهــلامــهــ، اــشــلــنــزــبــ کــوــزــلــنــدــنــ بــوــرــتــوــکــ بــوــرــتــوــکــ یــاــشــلــرــ آــفــارــهــ باــشــایــ اــیــدــیــ. مــهــابــتــ توــصــلــیــ، الــوغــ گــوــدــلــیــ، اــچــیــقــ بــوــرــلــیــ، حــاضــرــ جــوــاــلــیــ، وــیــظــ وــخطــیــهــ ســوــپــلــرــ کــهــ ماــهــیــ، ســوــزــلــرــیــ هــایــتــ اــثــرــلــیــ اــیــدــیــ. جــوــرــدــ، هــایــتــ کــیــکــ

خلافی بولوب، حضور ینه کبلگان هر بر گشتنی او زندن راضی اینه رگه طرشه ایدی. بر وقت: «ا گرده حضور ینه فرهون کبلوب پخشی سوز باشلاشه، آ ٹاده بخشیلوق ایله معامله ایدر ایدم، ا گرده او ز بهه بر پخشیلوق اینسنه رحمت او فور، تشکر ایدر ایدم» دیمشدر

مانور قبیلی ڪیومار کیوب یوری، پا گلک گه بیک رهایه ایدی، بد نند و گیوملرند، بوغان خوشبوی ایسن اطرافینه طارالوب توره، مجلسنهن هر تور لی نعمتلر و یمشلر حاضر بولوب، آشاو ایچو و گیومدنا یخشی یو لمقدنه بر ضر و کور مهز ایدی. مک درهم لک (بر و ایدهه اک آنوناق) کیوملری بار ایدی، بر وقت الار ینه همت طوبی ایده کده، او بونچیلر ڪیتو توب او بیانقان همه آنارغه آنچه و بر گان ایدی (۲).

او زی جو مرد بولوب بر و مت بصره ده آنمهش مک درهم نارا تفان، مدینه ده یو بخشی آدم نک معحتاج اق غه فالدھیلی کور دگده بر دن ایکی یوز آنون هدیه ایدوب بیر گان ایدی.

حضرت هلی خایفه و قلنده، این عباس آذنک وز بوری او رفند، بولوب، گوب صوہ شلرده همسکر گه رئیسلک، تو ماند اذنی اینه ایدی، بر وقت بصره ده والی بولوب ده بایتاق خدمتلر کوره، تکان ایدی.

حضرت هلی ده مملکت تسبیلر نه آذنک موزلر ینه اهنجار اینه ایدی. یو وقت آذنک ملوفری فکر لر ینی تقدیم ایدوب: «این عباس هائینی بلگانه کدن، او بلاهان فکر لوی، سویله گان سوز لاری درست بولوب چینه» دیدیکی، آذنک کیٹاسی ایله همل اینتمد بکی بر اشنک او کند بکی منقولدر. اغیر همند این عباس هضرنلر بذنک کوزلر ینه ضعیف لک کبلوب صوفر ایغان، بتا کھی ایله بوری ایدی. صوفر بولسده، دین و هلم نارانمی، خاق مصالحتلو ینی فایخور نمی ایله مشغول ایدی کوز لاری صوفر بولدنن

۱) احتیاج ۳ ص ۱۰۰، المقدالفرید ج ۱ ص ۷۴.

۲) تامویله مختلف الحدیث ص ۳۷۸.

صبر ایدوب، هبیج بر وقت صوفرا فدین شکایت ایندیگی منقولدر.
ابن هباس حضرتاری هجرتین ۶۸ نجی بله، پتمش باشندی او زوب،
طائف شهر نده وفات بولدی. آلنی او هلی ایکی فرزی فالدی، خلفاء هبایه
بونک نسلند در.

حکمهای سوز لری او جو ابلوی: «عقبت، اشنی الله نا بشروب،
طوفر بلقی او بلاب اهلا گان گشبلرد بولور». «عقلی آدم سو بلیه چک
مرز لر بی او بلاغاندن اولجا گازدنن صو اشنه موبلا». «بغشی کشی
با شهدار خه او لان بار دلاری ایله ما قنانه ازان، احسانلار بی خلق خه بیلدیر و ب
شهرت چهار رخه طر هماز». ایکه شملر گنی او زکد راضی ایند رگه طرشق،
ایک بخشی خلق لر دندر». «الله حضور نده بر مسلمانه فرزند اهند حرمی
کعبه هر خه حرمه ندی آرتوفر اندر». «اسراف، فرور بر ملامه حلالدین
نبند این کبوم کبسالک، نبند ایون نعمت آشاصاده ضرر یوق». «خانونم
بنم ایچون نه ندر زینتلی و رهابه لی بولسه، بن ده خاتونم ایچون مول
قدر زینتلی و رهابه لی بولور خه طرشه من». «گامل آدم چیتو نلک و قتلزنه
چه اهلی کو صدرر». «کبجه لرنی هلم و تحصیل ایله او تکار مک، هبادت ایله
او تکار مکن بخشی رادر». «ایمانی ملامت آدم، بر مسلمانه فرند اشینه
بلا کبکد کده قایغیر، آثار بار دم ایدر گه طر هور». «آلدون کوش
آنچه لر آثاره ایچار گه پاراما سه لرد، کبره ک و قنک هر بر حاجتلر گنی
او زاد بکلر ندی، آنار ندی قدر بینی بیلوو گه نیو هدر».

«بو فدر هلمنی نیچوک نتحصیل ایند که؟» دیگلر نده: «کوب
او بلادم، کوب صور اشدم» دیوب جواب دیرمشدر. بر آدم ابن هباس
حضور بنه کبلوپ، آچولانور غه موگنور گره باشلا دیغنه، خدمت چیسبینه:
«بو آدم ندی بزده بر حاجنی بولسه او نارمز. بوخسه سو بلاد کلر بنه ذارشی
چوا بیز بولماز» دیمشدر.

بر آدم ابن هباس «ضرر بنه کبلوپ، اهنی لر چه کوب خطاه و زار

سوپلادی-سکنده: «الحمد لله، جناب حق حضرتlerی شول آدم کین اهدق، اولها و مر اینمه گان» دیوب الله‌فه نشکر ایدوب صدقه ویر گانه ویر قل آزاد ایاسکان. بر وقت این هباس آلدندن بروش اوچوب اوند کده، پانزده‌هی برا آدم: «بخشیبلق هلامنی» دیمش. بو شا فارشی این هباس: «بخشیبلق هلامنی ده، پمانلئی هلامنی ده تو گل» دیمش در.

بر آدم این هباس حضرت‌لار ندن: «تندن آبول‌سقده جانلار قاپدله کېندهل؟» دیو صورا‌دقده: «مای بذوب اوت سوند کده اوتنی نایله کېد، سلامت کشی آورو بولوب آرفلاصه اینی قاپدله کېلە، جانلار ده شوناڭ كېبىدلر» دیوب جواب بير گان. بر سفردە وقىللە بالاصېنڭ وفات خېرىپنى اېشىد کده (انا الله وانا البه راجعون) اوغوب: «اوسبوب تربىيە مىز بولسىه بىزلى هېبلى بولور ايدىك، تربىيەلەب كشى ايندو مشقىنلىنى فوتولدى. اوصلەزدىن زور بىر بولوك توشدى. آذڭ اوستىيەن ئوابلى ده بولدى» دیمشدر.

بىزىدە والى وقىللە، بىر كشى این هباس حضرت‌لار يەن بخشى كور يىزور اېچۈن، باشقەلر لارنى هېبلىپ بىنلىكلىپ سوپلادى-سکنە، این هباس: «نۇل ساڭ بۇنلارنى تېكشۈرمەن. اكىرەد بالغانى سوپلە گان ھولساڭ جزا ويرلورىمن. طوغىرى سوپلاغان بولساڭ، باشقەلر لارنى هېبلىپ بىنلىكلىپ تېكشۈرۈپ بوردى-سکنە اېچۈن، بۇ شەھەردىن نى ايدىلورىمن. مەگر كىشىلەر لارنى تېكشۈرۈدىن تو بە ايدوب، او زېڭە حاجت نىزىھەلرنى گەنە تېكشۈرۈپ سوز ويرەڭەنەو اىلەم» دیمش. تى كور كشى ده: «صوڭ غېسىنى قبول اينىم» دىبە تو بە اينىشدر.

زید بن ثابت (رضی الله عنه)

اصحاب رثیک الوج هالم و مفاتیل رئین بولوب، هجرتین اون چند مقدم
مدینه ده طوفان، آلنی باشنده آنستنی بیتیم فالغان، ۸ - ۹ باشار نده
فرآن او گرمه نور گه باشلاهان، رسول اکرم حضرتیاری مدینه گه هجرت اینوب
کبیلد کده، زید اون بر باشنده بولوب، نرآنین اون بدی موره او گروزگان
ابدی، بونی رسول الله ایشند کده، زیدن فرآن او قوتوب امتعان اینوب
کور دی، آشنا تحسین او قودی، بوندن صوکر فرآن او قوره دغی اخلاصی
آرتوب، همه اینگان سوره ارنی حفظ اینه بار دی. رسول الله ملامت وقتنه
بنونه فرآنی حفظ ایندی.

زید بدر صو خشنده حاضر بولسد، رسول الله آنی باشسینوب
فاینار ووب بیار دی. خندق فاز بعانده باشه، صحابه لر ابل برابر، زید ده
بیک طریقو ب خدمت ایندی. شول وقت رسول الله آنی مویوب: «نعم الغلام»
دیوب اینکان ایدی، بو بو بخشی بالا دیمکنر.

خندق فی ناز بفانده زید کوب خدمت اینوب آروب یوقلى
باشلاجاج، اصحابین بوسی آنک فورالن آروب فویغان ایدی، شول وقت
رسول الله: «بر بر پیکری اویناب بولسد» نور قوتما گز، نرمه وون
آلما گز» دیوب ایندی (۱).

تبونک صو خشنده رسول اکرم حضرتیاری بر بایران (فلانکی)
هماره اهلی صحابه دن آلرب زید بن ثابت که ناپسردی، هماره:
«بو خس» بندن بر خطاصادر بولدی می؟» دیدگد، رسول الله: «زید رثیک
حلمنی، فرآن بیلو دی کوبه رک، شونلقدن آشنا ناپسردم» دیوب جواب
بیرگان ایدی.

(۱) الاماء، ج ۳ ص ۲۲

رسول الله، عباری چه بازگان مکنوبالر کبل، بایه ف و قتلرده، یهودار ایل، همچنانه اینوار که طوفری کبل ایدی. شونلرن او قومن ایچون زید بن ثابت که یهودار باز و بن او گرانورگ ببوردی، آمده دادی، علمگه اخلاصی بازگان زید، تیز و قنده بونی او گزندی. صوڭره رسول الله ابله یهودار آرامنک بازگان معاهده لرنی باز و ب، آنلودن کیاگان مکنوبالر نی او قوب توردی. بو واقعه دن صوڭره زید بن ثابت حضرتلىرى ئىڭ تلار او گرانور گه اخلاصی آرتوب، هر بارگا، قانداحه نورغان خالقىرهن فارس، روم، جدش، قبط تلار بىنى او گرانگان روابت اپەملر (۱).

زید بن ثابت حضرتلىرى اصحاب ئىڭ مفتى لوندن صانا لا. اول قرآننى يخشى بيلو چياردن، هر يعىت واسرار بىنى يخشى آڭلاو چيلردن، تيرەن معلومانلى، هقللى، وفارلى، غابىت جدى، اشاكلى كشىلردن ايدی. رسول الله وئىنده آنڭ كاتبى بولوب، اينگان فرآن آبنلىرى، هم باشقا بازولرى باز و ب توردی. شونلقدن بو ذات «كائب ومى» دىوب ده معروفدر.

رسول الله دن صوڭره حضرة ابو بكر گه، آنلن دن صوڭره حضرة هر گه كابىدالك اپىندى. حضرة هر اىكى مرقبه حج گه، بور مرتبه شام طرفالر بىنه مغۇر اپىندى بىكىنە، اوز اورىننده زید بن ثابتنى فالدرغان ايدی. شام دن آڭا مخصوص مكتوب بازگان، وسفرلىرى قاپىدې يغىندا، آنڭ يخشى خەمنلىرىن تىدىر اپەلوب بور خورما باپچەسى بىرگان ايدی. بىر وقت آنى فاضن ذوبوب، قاضيلاق ایچون آڭا خصوص و ظبفەدە تعبيين اينگان ايدی.

حضره هئمان وقتىنده بېتالمال ناظرى بولوب توردی. هەمدە حج گه مغۇر اپىندى بىكىنە هر وقت اوز اورىننده زېدىن ثابت حضرتلىرىن فالدرە ايدی. زېدىن ثابت حضرتلىرى ئىڭ بىنچە اهل الامەت اپىتكان اپىڭ زور خەمتى، قيامتى كە قدر اونتو لامىلىق المى فرآت كىرم حقىدە بولدى. حضرة ابو بكر وەھر (رضي الله عنه) انىڭ، صالحنى اپىلەر وەول الله دضور ئىگ بازگان فرآن نظەء، او بىنى

بر پر گه جیوب، شونارف، ده فاراب، برنهی موتبه او لارف ہنون فرآنی ترتیب
ایله بر پر گه جمع اینووب بازدی. حضرت عثمان، مول فرآن گریدن
نسخه لر کو چرتوجه، تورلی شهrlar گه ناراتوره او بلادبغنده، اوشبو زبد
بن ثابت حضرتار بنک ذول آستینه بر نیجه کشی تعیین اینووب، فرآن
نسخه لری بازدر توب، مشهور شهrlar گه ناراندی.

زید بن ثابت (رضی اللہ عنہ) فرآن کریمنی برنهی و ایکنهی مرتبه
بازوولدہ، رسم خطلی بندہ، املا فاعده لرینه، تورلی فراٹت لرگه بیوک
هفت اینووب، غایت کوب خدمت و فکر صرف اینووب بازدی.
آنک اوشبو خدمتلری، رسم مصاحف علمای طرفندن بو کوندده
نقابیر اینووله، همه زنک فولنده بولغان فرآن کریملر، بو کونیگه فدر آنک
رسم خطی او زرینه بازیلا در.

زید بن ثابت حضرتاری مفتی لردن بولدبیغی ڪبی، وقتندہ هلم
نارانوچبلزنک ده ایک زور اوندن ایدی. بونک شا گرددلری «اصحاب زید»
دیو معروفدر. نابوون وقتنده «فقها مبعده» دیوب مشهو بولغان پدی
ذاندن اوچبسی («عبد بن المسبیب»، قاسم بن محمد بن ابی مکر، صلیمان
بن بسار) آنک شا گرددی، بر من، (خارجه بن زید) آنک اوغلیدر.
زید حضرتاری غایت جدی، اهل کلی بولوب، کبود کنی گنه مولیار گه،
کبود کنی گنه اهلر گه پاراند بگندن، کبرو کمگانه وانع بولماهان مسٹلار
صور اوچبلرخه جواب بپرمای: «باشقه تو سکانی اهلرنو، کبرو گلارنی بیگرده ک
فایغور توره گبیره که» دیوب آبده ایدی.

زید حضرتاری نک بایلگی ده باغشی بولوب، مدینه ده زور مرایباری،
گوزل بور طلاری بار ایدی. مدینه باقینندہ زور خورمه باقیه من بولوب،
باچه نی اوزی فاراب تربیه ایندره، بیمشلری او سوب پدو هدکندن
صوگره اوزی صانه ایدی:

زید بن ثابت (رضی اللہ عنہ) هجرتدن ۴۵ نچی بالارد ۵۶ پامنده
مدینه ده وفات بولدی.

أنس بن مالك (رضي الله عنه)

انصار آر امندن ایک گوب حدیث روایت ایدوچی صحابی بولوب، هجر تدین تو فوز منه ملک مدینه ده طوفان. آنامی مالک بن نضر جاھلیت و قندھ وفات بولغان ایدی.

رسول الله مجرت ایدوب مدینه گه کبلد کند، حضرت انس نک آناسی ام سليم بیلوب: «با رسول الله انصار نک اپرلری، خانو ناری سرگبوله کلر بیرلر، بنم بولک اپنرلک هیچ نردم یوق، اگرده فبول اپنسا گز شوھی بالام انس خدمتگز ده بولسوھ. او زی باز وده بیل، او نکون بالادر» دبدی، رسول اکرم حضرتاری اخلاصی فارچق نک خاطر مسینی رهابه ایدوب، اوھلن قبول ایندی. بو وقندھ انس اوون یاھندھ ایدی.

او غبوب و تدین صوکره رسول نک مجلسلر پنه و غدمتلر پنه ملازمت ایدوب، و فاتینه قدر اوون بل خدمت اپنکان. رسول الله نک هو زارینی اخلاص اپله طڭلاغان، اغلىر پنه دقت اپنکان، آنکی وامط، سبله ایکی ملک ایکی بوز مکسان آلی عدد حدیث پر بف روایت اپنولکان. اصحاب و تابعون دن بیک گوب الوع کشیلر، او زندھ حدیث نقل اپنکانلر، امام ابوحنیفه حضرتاری ده او شبو انس بن مالک حضرتار پنه بولوفغان، فقط حدیث روایت اپنوروی گنه آچق ڈایت تو گلدر.

حضرت انس او زی او نکون بولوب، اپنکان موز لرینی اخلاص اپله حفظ اپنلکن، ایکی فولافی اپله ده طڭلا دېغندى، بعض وقت رسول اکرم حضرتاری التفات و مطابیه ایدوب: «باداً لاذْنَبِنْ» دېھ خطاب اپنے ایدی، ای ایکی فولافلی دېمکلر.

بر وقت آناسی ام سليم: «با رسول الله انس که دھا اپسی اٹا ایدی؟» دید کله، رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) «با الله انس نک مالک، بالا لر کوب ایت آٹا بیر کان نرسه لر کله بورگت بیر، او زوھ هر بیروپ

گـنـاـهـلـرـنـ هـفـوـ اـبـتـ» دـبـهـ دـعـاـ فـيـلـاـشـ اـبـدـیـ(۱)ـ،ـ حـضـرـتـ اـنـسـ،ـ مـكـمـانـدـنـ آـرـنـقـ بـالـالـرـ بـنـیـ وـبـالـالـلـرـ بـنـیـ بـالـالـرـ بـنـیـ خـورـدـیـ،ـ اـنـصـارـنـیـ اـیـکـ زـورـ بـاـیـلـرـ نـدـنـ بـوـلـوبـ،ـ تـورـلـیـ شـهـوـرـ دـبـهـ بـوـرـطـلـرـیـ،ـ بـرـلـارـیـ وـبـاـفـهـ،ـ لـرـیـ بـارـ اـبـدـیـ،ـ اوـزـیـ کـوـبـ وـقـتـ بـاـنـچـهـ رـیـمـهـشـ تـرـیـهـسـیـ اـیـلـهـ مـشـغـولـ بـوـلـوبـ بـاـقـهـ،ـ هـنـدـنـ هـرـ بـلـ اـیـکـ هـرـتـبـهـ بـیـمـهـشـ اوـلـگـورـ،ـ بـنـونـ اـطـرـافـنـیـ خـوـشـلـانـدـرـهـ طـورـفـانـ خـوـشـ اـیـسـلـیـ سـاـچـکـلـرـ پـتوـشـهـ اـبـدـیـ،ـ بـصـرـ بـاـنـنـدـهـ فـصـرـانـسـ (ـاـنـسـ سـرـایـ) دـبـوـبـ مـعـرـوـفـ زـوـرـ بـوـرـ طـلـرـیـ بـوـلـوبـ،ـ اوـزـیـ شـوـنـدـهـ تـوـرـهـ اـبـدـیـ مـدـبـنـدـهـ اوـلـاـنـ زـوـرـ بـوـرـ طـنـ مـسـافـرـلـرـ،ـ مـعـقاـجـلـرـ اـبـجـونـ وـقـفـ اـبـنـکـانـ اـبـدـیـ.

حضرـتـ اـنـسـ،ـ رـسـوـلـ اللـهـ گـانـیـ فـرـبـانـ اـبـدـرـ درـ جـمـدـهـ اـخـلاـصـیـ بـوـلـوبـ،ـ سـفتـ وـهـادـتـارـ بـنـیـ بـیـلـوبـ هـمـلـ اـبـنـارـ گـهـ،ـ آـنـلـاـنـ کـیـ هـبـادـتـ اـبـنـارـ گـهـ طـرـشـهـ اـبـدـیـ،ـ اـغـلاـصـ شـوـلـ درـ جـهـدـهـ اـبـدـیـ کـهـ بـصـرـوـدـهـ توـسـ جـهـنـدـنـ رـسـوـلـ اـکـرمـ حـضـرـتـ نـلـرـ بـنـهـ اوـخـشـاـهـاـنـ کـامـنـ بـنـیـ زـیـعـهـ اـحـمـلـیـ بـوـکـشـیـ بـارـ اـبـدـیـ،ـ حـضـرـتـ اـنـسـ شـوـلـ گـشـبـنـیـ گـورـمـهـ،ـ گـوـڭـلـیـ یـوـمـشـابـ کـوـزـلـرـ نـدـنـ بـاشـ کـبـیـلـهـ،ـ بـفـلـیـ بـاـمـلـیـ اـبـدـیـ،ـ اوـزـنـدـهـ رـسـوـلـ اـکـرمـ حـضـرـتـلـرـ بـنـهـ بـرـ باـشـمـاـغـیـ،ـ صـوـاـبـجـهـ تـوـرـفـانـ بـرـ صـاوـنـیـ بـوـلـوبـ،ـ یـوـنـلـرـنـیـ هـرـ وـقـتـ صـاـفـلـاـبـ اـعـنـرـامـ اـبـدـوـبـ توـنـهـ،ـ بـعـضـ کـشـبـلـوـ گـهـ تـبـیـرـ کـاـشـوـلـ صـاـوـتـدـنـ اـیـچـرـهـ اـبـدـیـ(۲)ـ.ـ کـوـرـ کـامـ خـلـقـاـیـ،ـ بـخـشـیـ کـوـڭـلـیـ،ـ طـوـھـرـیـ مـوـزـلـیـ بـوـلـوبـ هـرـ کـمـگـهـ بـاـخـشـبـلـاقـ وـبـارـدـمـ لـبـنـارـ گـهـ سـوـهـ،ـ اـخـلـافـ وـنـزـاـهـنـیـ هـرـیـهـ،ـ خـلـقـ آـرـاسـنـدـهـ بـوـلـاعـنـ اـخـتـلـافـلـرـنـیـ بـتـوـرـرـ گـهـ بـیـکـ طـرـشـهـ،ـ نـزـاعـلـیـ کـشـبـلـوـدـهـ آـنـلـ حـضـوـرـ بـنـهـ گـلـوبـ،ـ کـبـلـوـشـوـبـ،ـ بـرـ بـوـنـدـنـ رـاضـنـ بـوـلـوبـ کـبـتـهـارـ اـبـدـیـ.

فـقـبـرـ،ـ بـتـیـمـ لـوـ گـهـ شـفـقـتـلـیـ،ـ فـوـنـاقـ صـبـلـاـوـنـیـ سـوـهـ،ـ فـوـنـاقـ کـبـلـدـکـهـ کـوـبـ وـقـتـ اوـزـیـ خـدـمـتـ اـبـدـهـ،ـ فـوـنـاقـ کـرـمـهـ گـانـ اـبـودـهـ بـرـگـتـ بـوـلـاـبـدـرـ دـبـهـ اـبـدـیـ.

(۱) صحـيـعـ بـخـارـيـ جـ ۴ـ منـ ۶۹ـ؛ـ کـنـزـ العـمـلـ جـ ۷ـ منـ ۹ـ.

(۲) اوـشـبـوـ صـاـوـغـهـ بـالـالـلـرـ بـنـیـ مـیرـاـنـدـنـ سـکـزـ یـوـزـ مـاـڭـ درـهـمـ گـهـ صـائـنـدـيـغـيـ،ـ اـمامـ بـخـارـيـ حـضـرـتـلـرـ بـنـیـ شـوـلـ هـاـوـتـنـیـ کـوـرـوـبـ،ـ تـبـیـرـ کـاـشـوـنـدـنـ اـیـچـدـیـکـیـ مـنـقـوـلـرـ،ـ قـسـطـلـاـنـیـ

اوزی بای بولسنه محبشت: آهـ اوـهـ شـکـلـفـسـزـ بـولـوبـ بـعـضـ وـفـتـ
مـجـلسـبـینـهـ فـانـقـانـ اـبـکـمـ،ـ کـیـبـکـاـنـ خـورـمـهـ لـرـ کـلـتـورـهـ لـرـ هـونـثـ اـبـلـقـناـهـتـ لـهـ اـبـدـیـ.
اوـقـ آـنـارـخـ بـیـكـ ماـهـ بـولـوبـ،ـ بـالـالـرـ بـنـیـ دـهـ اوـقـ آـنـارـخـ اوـگـرـانـهـ،ـ
اوـزـیـ دـهـ آـنـلـرـ اـبـلـهـ بـرـاـبـرـ اوـقـ آـنـاـ اـبـدـیـ،ـ بـیـلـ نـچـهـ کـیـوـمـلـرـ اـسـتـعـمـالـ
ابـلـهـ،ـ بـوـنـ اـبـلـهـ بـفـاـکـ دـنـ توـنـوـغـانـ کـیـوـمـلـرـ کـیـبـهـ وـشـوـنـدـنـ جـاـلـهـ اـسـتـعـمـالـ
ابـنـهـ،ـ صـنـغـانـ وـضـعـیـفـ لـنـگـانـ تـشـلـرـ بـنـیـ آـلـوـنـ اـبـلـهـ نـغـوـنـهـ (ـیـاـمـانـهـ)ـ اـبـدـیـ(ـ۱ـ).ـ
سـاجـنـ بـیـكـ اوـزـوـنـ بـولـوبـ:ـ «ـرـمـوـلـ اللـهـ (ـصـلـیـ اللـهـ عـلـیـ وـسـلـمـ)ـ قـوـلـ اـبـلـهـ
نـوـقـانـ سـاجـنـ کـیـسـمـیـهـ چـکـهـنـ»ـ دـیـوـبـ اوـزـوـنـ کـیـوـنـچـهـ بـوـرـ وـنـهـ اـبـدـیـ.
بلـهـ گـنـهـ،ـ آـلـانـ (ـآـزـرـافـ آـفـ بـرـیـ)ـ بـولـوبـ،ـ شـوـنـ صـارـیـ توـمـلـیـ خـوشـ
ایـسـلـیـ نـرـمـ،ـ اـبـلـهـ بـوـبـاـبـ یـوـزـیـ اـبـدـیـ.

حضرـتـ اـبـوـ بـکـرـ «ـبـحـرـ بـنـ»ـ طـرـفـینـهـ هـاـمـلـ زـکـاتـ اـبـدـوـبـ اـنـسـ فـ
بـیـارـوـگـهـ اوـبـلـادـبـغـنـهـ،ـ حـضـرـتـ هـمـرـ:ـ «ـاـنـسـ هـقـالـیـ،ـ بـازـوـفـهـ مـاـهـ بـحـکـتـ،ـ
آـنـ بـیـارـصـهـ گـزـ بـخـشـنـ بـولـورـ»ـ دـیـشـ اـبـدـیـ.

اـنـسـ حـضـرـتـ هـمـرـ خـلـیـفـهـ وـقـلـذـهـ،ـ خـلـفـهـ دـیـنـ اوـگـرـنـمـ،ـ رـسـوـلـ اللـهـ اـنـثـ
صـنـلـوـنـ بـیـلـدـرـمـکـ اـبـجـوـنـ بـصـرـوـفـهـ بـارـوـبـ،ـ تـوـرـلـبـچـهـ حـکـوـمـتـ خـدـمـتـلـرـنـدـهـ
بـوـلـوبـ آـخـبـرـ هـمـرـبـنـهـ قـدـرـ بـصـرـهـ دـهـ تـوـرـدـیـ.ـ بـیـكـ فـارـتـاـبـلـبـغـنـدـنـ اـخـبـرـ
هـرـنـدـهـ بـرـ اـبـکـ بـلـ قـدـرـ رـوـزـهـ تـوـنـهـ آـلـمـاـیـ فـدـیـهـ بـیـرـوـبـ تـوـرـدـیـ(ـ۲ـ).

بـرـ وـقـتـ بـصـرـوـدـهـ بـغـمـوـرـ (ـوـاـمـاـدـقـدـهـ)،ـ حـضـرـتـ اـنـسـ طـهـارـتـلـاـنـوـبـ
صـحـراـفـهـ چـبـغـوـبـ،ـ اـبـکـیـ رـکـعـتـ اـمـاـزـ اوـقـوـبـ دـهـ قـیـلـبـغـنـهـ قـوـتـلـیـ بـغـمـوـرـ
بـاـوـدـبـغـیـ مـنـقـولـدـرـ(ـ۳ـ).

حضرـتـ اـنـسـ،ـ رـسـوـلـ اـکـرمـ حـضـرـتـلـرـ بـنـهـ هـاـبـتـ اـخـلاـصـدـنـ،ـ آـنـکـ
بـرـ لـبـچـهـ بـوـرـتـوـکـ سـاجـنـ صـاـفـلـاـفـانـ،ـ وـفـاتـ بـوـلـدـبـغـنـهـ شـوـلـ سـاجـنـیـ آـفـزـیـنـهـ
قـوـبـارـهـ،ـ هـمـدـهـ رـسـوـلـ اللـهـدـنـ قـالـغـانـ بـرـ کـچـکـهـ تـاـپـاـقـنـیـ کـفـنـیـ اـجـبـنـهـ تـوـرـوـبـ
دـفـنـ اـبـنـارـگـهـ وـصـبـتـ اـبـدـکـانـ اـبـدـیـ.

(۱) اـسـ الـفـایـهـ جـ ۱ـ صـ ۱۲۸ـ ۲ـ)ـ صـحـیـحـ بـخارـیـ جـ ۳ـ صـ ۶۵ـ ۳ـ)ـ الـاصـابـةـ

(اصـحـابـ کـرامـ ۲ـ)ـ ۶ـ

۷۲ـ صـ ۲ـ

حضرت انس اپنے صوفی وفات بولغان صحابہ لردن بولوب،
 مجرتدین سو زنگ باندہ بوز یا شنیدن او نوب وفات بولمشدر امداد
 ایوندہ آندین صوفی وفات بولغان ذات فقط ابو الطفیل (رضی اللہ عنہ) در که
 مجرتدہ بوزنی مسندہ ده وفات بولمشدر

بالمعصرت انس اپنے آنامی ام حلیم فیروزی، ڈھالی، صبلی، ایزگوہ
 خانوں لردن بولوب، اهل چشت دن بولاوی خقتده رسول الحرم حضرت تری
 مار غلبانی المقار (والولمه شیر) (۱). ایشیا: بولغانی ایشیا

نام حلیم احمد صوفی شیخ جایہ لرگه صو ناشوب بیرگان، بخواهدونی،
 قربیہ ایشیا کانی چنین صوفی شیخ ایشیا نسبه اوزینه مخصوص پن خیزی
 اصلہ نوب صوفی شیخ حاضر بولغان ایشی

حلیم بیت کنایا بونیه او همیو واقعه می ونگوره: بر وقیت، لم سلیم نک
 ایکنچی ایشی بولغان ابو طاحه ابوود یون، ونندہ، بر آورد بالاسی
 وفات بولغان. گیج ایشی ڈاینکنده ایشی فایغور ناماں ایچوہ، آجیق
 بون ایله فارسی آغان. «بلا نیجوک» دبو صورا شد بعذنه: «بلا مانچ
 یانا، راحتندہ بولسے کبرہ ک» دبوب جواب بیرگان. صوکره براں بیاتوب
 ایرنہ توردقارنده، ام حلیم صوزگه گریوب: «ای ابو طاحه اگرده بر
 کشی ده بر هار بیت نرمہ بولوب، بر ونیت ایشی کیلو ب شول هار بتنی
 اوزینه فاینان روب آلو ره، نلہس، بیر ماینجه افریمنوب تور رفه، باکه
 او پکالار گه بار ارمی؟» دیگانی خابو مالحه: «بر ق بار امار، آلو ره کیلک کدہ
 هار بتنی، ایکنچنہ فاینان روب بیرگه اکبرہ ک» دید کدہ، ام حلیم: «الله
 تعالیٰ بزرگه بر هار بیت بیرگان ابدی، ہو کون «وله هار بغلی بزرگه
 آللہ بالامن وفات بولنی» دیگانی واقعه می لیول اللہ غمہ مولیہ دکلنہ
 ام سلیم نک بیو معاملہ مدنی مدنی ونوب: «للہ تعالیٰ بیو کچھ گزگه بیکت
 بیرسون» دیہ دھا اینکان ابدی، او شہد واقعه دن صوکر ام نک عبد اللہ
 اصلی بر بالاسی دنیاغه کیلو ب او سوب قربیہ لہوش هالم ناضل او امشدر،
 آنک ده آون بالاسی بولوب، هدہ می زمانہ مدن، عالم، فاضل ذات بولمشادر

بایضاً (لطف) معرفه میکنند علاوه بر اینه کیا همینه بایضاً
ایو هر بیو ة (رضی الله عنہ) . ایضاً (عیین همینه)
 اصحاب ایضاً (کیمینه) ایک گوب حدیث روایت ایتو چی ذات بولوب ایمل
 ایضاً (عبد الرحمن بن صفر در) معرفتمن بدنی پادشاه خبر فتح ایدلبو
 اسلام ایله مشرف بولغان (الانسانیات) مسلمان شد .
 ایو هر بیو ة چی ازینه ایک چو، آنلی بر لاراد بینی ایدی، هر کونه یکلوری،
 اجنبیک، کچکنه، میچی آلوب پارادیغند، رسول الله او جرابه «بونفرمه» دهوب،
 صوراها، ابوه بروه خبر بپردیگرده، رخول الله (افت ابو عمر بیرون) دیگانه،
 ایدی، چن کوکنه میچی آناجی دیگنکار لاروشبو وانقدادیه، صوکره ابو
 هر بیو دیوب مشهو بولوب کیمکان، رسول الله طرفندن خطاب ایلوکان
 هول اصم او ریتنه دیک مرهوب حکور بذوب هو نک ایله پاد ایهوار بینی
 چو، امین صور او چبارفده، ایو هر بروه دیوب جواب بیوه ایدی، صوکره
 او هنبو اصم مول نذر شایع بولوب کیمکنکر که چن اصل احمدیه بکرمی دن
 زباده اهتلان بولمشدر، ۱ کلری عبد الرحمن بن صخر دیورار .
 ایو هر بیو اسلامیه کیمکن صوکره مدینه گه کیلوب، دورت چن
 قدر، رهول الله ذات مسجد ذله، بیشت ایدی، او لمبو مسجد ده تو روچی
 صحابه لار اصحاب عفه دیوب معرفه فادر، و و فتلرده ایو هر بیو نک کسینه میبا
 و ساده مشغول اینکاره بوق ایدی، بیزنه و فتلرنه رسول الله محیسله بینه بایا
 ملازمت ایذوب، علم او گراندوب او تکاره ایدی، اوزی سنوز گه و صورا ایو رفه بایا
 باطن، هلم گه بیک اغلاصی، حافظه من و دفتری بیک قوتلی جنول بعثتیه بیک
 گوب حدیث ایشونه و حفظ اینه ایدی، چیغمیزه زمین بام جمله بیله «ملا یامن» همینه
 ایدیکان باشه، صحابه لار دنده هروقت صورا ایذوب، او جهراها، ویکشی عاله
 ایله عالمی مذا کروار ایذوب، آنلار و امطه میله ده ایدی، گوب حدیث حفظته
 ایدیکان، ایشو نمگاه نرسه فی فالرمازه، طوش فانه طوش فانه ایدی، او رونده:
 «رسول الله ذات ملبدنده همیله گان همیله گان میگاردن میگان میگاردن بولالر»

دیوب اینه ایکان، آئک حقدله امام شافعی حضرتاری ده (احفظ الاصحاب
ابوهربره) دیهشدتر، اصحاب ذکر ایک کرب حفظ اینه و چیسی ابو هربره
دیهکنکر.

ابوهر بیره اصحاب ایچنده ایک کوب حدیث روایت ایتو ھی ذات
بولوب، آنکا اسمی حدیث، ففسیر، ادبیات، ادلاف کتابلارندہ بیک کوب
اوچریدر، آنک وامطہ مبله روایت ایتو لیگان حدیث (۵۳۷۴) بش مک
اوچ بوز بدمش دورت عدد بولوب، او زندن اصحاب و تابعون دن مکن
بوز دن آرتوفراف کشی حدیث روایت این کان. آنک حدیثلاری ایچنده
اویزی گنه ملفرد حدیثلار ده کوب در

ابو هریزه رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) دن صوڭىرە كۆپۈرەك ھەرن تورلۇ اوونلار ده حدېت اوگىزانوب، علم نازانوب او سكارغان. ھۇرسىدەن زىبادە حلم گە و تعلیم گە اھىم بىر گان. شۇنىڭدىن انىڭ واسطە مىلە بىك كۆب حدېت روایت اینۋالىغان.

حدیث کوب روایت اینتووی حقنده او زندین او شبو موزلر منقول:
ابو هریره کوب حدیث روایت اینه، انصار مهاجرلر روایت اینه، گان
حدیثلوانی روایت اینه دیوب موبیلر، فران کریمده، دینن فی هامنی
تازانوره امر اینسان بولماشه هیچ نرسه سوپله مس ایدم، مهاجرلر
تجارت، بازارلرده آش و پرش ایله، انصار ایسه زراعت و خرمالقلری
ایله مشغول ایدی، مبن ناماهم تو قلخینه رسول الله مجلسسلرینه ملازمت
اینوب بالمقصر حاضر بولماغان مجلسلرگه عاضر بولا، بالمقصر حفظ
اینه گان نرسه لرنی حفظ اینه ایدم» دیمش (۱).

اینکه میگویند: این و قدره همانظیر نیست ضعیف است که میگویند کار اول الله خدا شکایت نکر
اینکه بگمده: «الدیگه گبومگنی جهی ا» دیدی. جایدیم. شوندیه بر فرجه
صالغان گی بولندی ده «اینلی یوم» دیدی. آینه کمنی یومایم. شول
و قتلندی صوکره هیچ فرجه او نزد تماش (۲):

۱) صحیح بخاری ج ۱ ص ۰۲۲

۲) اصابه ج ۷ من ۲۰۳، استیعاب ج ۲ من ۷۱۹ مجمع بخاری ج ۱ من ۲۲

ابوهر بره هقلی، او تکون ذهنی بولدی گندی باشدین کسبت گه، مال
تاپاره طرشفان بولسد، بخشی فنه بایلق حاصل اینوار ابدی. لکن اول
هر نرسه دین ڈلک دین و هام عاصل اینار گه طرشدی. آچلی توفی بولوب فنه
معبشت ایندی. کوب وقت ٹللہ نیجه کرین آج فالغان و قتلری بولا، بعض وقت
آچلدن اجنبه ناش بایله بیوی ایدی. فقط اوزی هالی همنلو، هچ
وقت مخاجلعن باشة لارهه بیلدر گه، ڪشن هن بیر نرسه صوراره،
تذل ایندهی: «باشه لردن صورامق هاده ز یوف. بیر گانی آلامز» دبه
ایدی. آناره، ایلک کبره کلی نرسه علم ایدی. حتی بر وقت رحول الله:
«ای ابوهر بروه او شبوه فنیت هالردن صورامیستمی؟» دید کنله ابوهر بره
و میثا مال کبره که علم کبره لک، میثا علم او گر تونی صوریم» دیوب
جواب بیر گان ایدی (۱).

ابوهر بره اینه: «بیک کون بیک معناج بولوب، آچلدن حالم کبته،
حوز آدم فاراغو لانه باهلاדי. همر بن خطابه او جراب، آندن
بر فر آئی حقنده صورا شدم. ایوینه، آلوب کروب شول آیت حقنده
سو پلادي. فقط میلم چن مقصودمنی آگلادهای. هوندن چبقدند، آچلدن
بنونلای حالم کبتو بولدی بغلدم. کوزم آچلند رمول اگرم حضر تار بیش
باش او چو مده گوردم. اول کورو ایله مینم عالمی آگلاب، قولمده
تو توب تو غوز دی، خانه مینه آلوب باروب قصناب قصناب بر طباق
سوت ایجور دی صوگره همر بن خطاب او شبو وانه نی ایشند کده، مینم
حالمی آگلامیچه آشانهای چغار دیغنه ناسف این توب، زور نعمت دن محروم
بولوب فالغان کبی بیک قایغور و بـ ـ و بله گان ایدی »

ابوهر بره حضرت همر و قتلنده مکه مکرمه ده، بحرین ده والی بولوب توردی. حضرت
هذا، ان و قتلنده مکه مکرمه ده، فاضی بولوب توردی. آندن صوگره حضرت
معاویه و قتلنده مکه ده، منوره ده والی بولوب توردی. والی بولوب تورهان
و قتلنده ده حلم تار اتوره بیک اهمیت بیو ایدی. شونلدن هر بردہ حکم

دستی اینها هر روز از آن و های بالا در دنیا برو لوب، کیچلاری نکش او جدن هر چند نهاد
لو قلوب مذاکره و اتساقیج ابله مشغول بر لوبکا اون تکاره طبلی بحال و سه
درینه ایوهار بیرون خضران تاری هجرت میان ۵۸ نجی یالیمه ۷۸ یا خذنه و لجه نهه مثمر رده
و فایت بولبی، وفات خیری حضرت همایه ایشان کرد، آنکه پخششی خانه میان رن،
حضرت شیخان غم پارادیمی های ایسکه تو شور و بی، ولر ایلر ینی اعزامه این واب،
این، ملک در مزم مهدیه پیار نگاه ایندی، ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ ماهه های ایلی
نے ابله بائمه
و پنه دسته سلطنتیها را داشتند و پنهانه ایلیه رفته و مده فرموده رفت، همانات سه
۲۰۱۲ بیانده ایلیه رفته و پنهانه ایلیه رفته و مده فرموده رفت، همانات سه
« رعایا ای املی، سعی بیداره شاییم و لعله سعیم »

فَيَقُولُونَ لِلرَّبِّ يَاهُوَهُ مَنْ يَعْلَمُ مَنْ يَعْلَمُ مَنْ يَعْلَمُ
تَعْلَمَنَا وَلَمْ يَعْلَمْنَا فَلَمْ يَعْلَمْنَا وَلَمْ يَعْلَمْنَا
وَلَمْ يَعْلَمْنَا بِعِلْمِنَا لَكَ يَاهُوَهُ مَنْ يَعْلَمُ مَنْ يَعْلَمُ
وَلَمْ يَعْلَمْنَا بِعِلْمِنَا لَكَ يَاهُوَهُ مَنْ يَعْلَمُ مَنْ يَعْلَمُ

خاتمة *بـ مـ بـ سـ بـ هـ بـ مـ بـ حـ بـ لـ بـ حـ*

وَاصْحَابُ كِرَامٍ «كُنَانِيَّاتُكَ مُقْدَمَةً سَلَةً أَوْ شِبُوْهُ مُوزَلَنِي بَازْغَانَ اِيدِنِكَ: «رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اِنْسَانُكُنَانِي اِيكَ كَامِلٌ، اِصْحَابُ كِرَامٍ حَضُورُكُنَانِي دَه، اِنسَانُ كَامِلٌكَ نَهُونَدَه وَهُدَالِلَّهِي دَه، اِنْلَامُ اِجْلَامٌ تَلَانِ بِخَنَّاخَه نَهْ نُوكَل، بِلَكَه حَيَاَتٌ وَادِسَانِيَّاتٌ تَارِيْخِيَّاتٌ دَه بِرَنْجِي اُورَنَنِي اِمْغَالٌ اِيدِنِلَهِي، اِنْلَرِنِي طَبِيعَتَلَرِي هَالِي، قَلْبَلَرِي صَافِي، اَخْلَافَلَرِي گُورَزِل، اِنسَانِنَنِلَرِي كَامِل اِيدِي.»

کامل ابدی.» صحابه اوت او همبو کذابین باز لفانلر بینی هنده او قوهادن ده، شول موز لرنلک درست ابکانن هر کم تصدیق اینوار: «افق حوز» اولارف، آنلرناک هموئی گبید شاری، اخلاق راعتفاقدلری حقنک دهی بونیجه گند، حوز بازارمز، اصحاب کرام اک اللهعه و قیامت که اینمانلری بیک کامل ابدی. آنلر هر وقت الله تعالیٰ حقنکلار عن عاطره نتویوب، آنک رضامونه ثابارقه طرشدار! هر اهلرندکه الله حضرت زینه بازوی، قیامت ده مسیح ولیت کیاونی او بیلاس عرکت اینه لر، فقط الله احضور زنه هبیلی او اوبانلی بولمکن غصه قورقه لر لیدی، و ملقدر آنلر ظاهرای و باتله بوز و قللاردن پاک اوصاف بدارو زده اجنباد اینه لر ایندی ادل، معشه بایلقارن، بایلقارن، اصحاب کرام شریعتن مقدس دیوبن، اعتفاد اینملو، راوز اهلرکان شریعت ناک فلی بیلوی، قرآن علیین اوزار بینه، علا کم اینه لر، هنر بعلته حکملردن بیکل گه حساب امبلر، تا اول و توجهه لر اینلوب، هنر بعلته حیلهار ایله(۱) اش فیله بیار ایندی، پر نرمه قرآنکه، هما کله، حلبیشده ثابت بولسه، آنی شبهه بیز چون عذیقت دیوب اعتماد اینلوب، هموزنک ایله همیل اینلرلر، آقف دارت و ماغان اهلره، مصلحت که فازلیک اش اینلرلرلا ایله، شونلوق بی آنلرناک احلا و بینلری صاف، فلیلری ایله کن هامللری ایله بورکلی، دینی تر بیمه لری و تباختاری کامل، گبیداشتری بخشش اینکن کلام

(١) بعض کشیارانک تعبیر نجه حمله شریعی دینه داشت، زید اول سونه ای رای درست توکل:

شروعت حیله لرین پاک و مقدس در شریعت ایله حیله پوپوگه حیولاً الْمِيلَه،

اصحاب کرام فرآن ف، رسول الله ناٹ منتلرینى بىلوب ھەل قىلوغە بىك
اھمېت بىرەلر، دىن و عبادت اھلىرىدە ھەر نزىھەدىن زىيادە رەمول
اکرم حضرنلۇرىنىڭ ناتىت بولۇپ بولماوين اھتىار اپتەلار، فاطىط آندىن
آجىق ئاپتۇت بولغان نزىھەلرگە پابوشلار ايدى.

اصحاب کرام فرآن كىرىمنى بىك كوب اوقيلىر، فرآن دە بولغان مالى
ومەلس خلقاول اپلە خلقلانورقە طرشهلار؛ فرآن دە لەنۋەن (تەجۇپىدىن
وەقاماندىن) بىگەرگە معنانىمۇن آڭلارقە، فرآن دە بولغان مەكتەلەرن
فائىدەلەنورگە، قىصەلۇدىن غۇر تىلانوركە، فرآن واسطەسىلە اخـلاقلارنى
قىلىلۇن تىرىپە اپتارگە توزەنورگە طرشهلار ايدى.

اصحاب کرام ھبادتىن لىدت آلغانلىر، نمازلىرىن اخلاقىن و خشوع
بىرلە اوقيلىر، كوڭلۇرىنىدە اللهنى حاضر اپتۇپ، اللهنى كۈرگان كېنى عبادت
اپتارگە طرشهلار ايدى. نمازلىرى آغىرىپىنۇپ خەنە توگل، بلەك الله ناٹالىغى
نەمىي بىلوب، آذىت بىرگان نەمەتلىرىنە تىشكىر اپتۇپ اوقيلىر ايدى.
شۇنلۇدىن آنلار دە نمازلىرى روھلىرىنە لىدت، كوڭلۇرلە راحەتكەلەنەن
انسكسار (نەچەلەك و يۈمىشاو) بىرە ايدى. نماز اوقوۋۇدىن صوڭرە ھەر
تۈرلى بوز و قىلىقلىرى مىرىدە كۈرە باشلاپ ھەر تۈرلى يېخىنى اقلىرىن
اخلاقىرى آرتىپ ايدى. كوڭلۇدە يېخىشىلىق روھى آرتىدرماغان نمازلارنى،
ھبادت دىپ آزابلاغا ئاقىق قورى ھادتارنى، چىن ھبادتىن حسابلامىلر ايدى.
اصحاب کرام دە ئايەتلىرى مقصودلۇرى يۇر ايدى. آنلار ھەممى چىن
مسلمان بولۇرغە، فرآن روھى بىرلە روھلۇرگە، خلق آرا سەندە رسول
الله منتلىرىن تۈرىپەج اپتارگە طرشهلار، مسلمانلىق و طوفۇر باق دە ئەن
الدە بولۇپ ئاپلە ئالى مقصود اپتۇپ تونەلار ايدى. شۇنلۇدىن آنلار دە
اعتقادلىرى فىكىلەر ئىپتەلەنەن ئەنۋەنلىق ئۆتىلى، دېنى خېير قاتىرى كامال،
اسلام فائىدە سەبىنە كەيلە كەدە ھەممى بۇ سۈزە اپدىلار.

اصحاب کرام مسلمانلار دە كېلىدە كەدە ھەممى بۇ سۈزە اپدىلار،
اپلىپ كەيلە كەدە ھەممى بۇ سۈزە اپدىلار،

اللهناك چون مسلمانان رفه پاردم ايند و بنه كامل ايندان غانهار، اللهناك عالي ناث (وكان
حقاً علينا نصر المؤمنين) وزى هر وقت آنارنڭ خاطرلرندە ايدى. درست
املام بولى بولە مركت ايند كلوندە اشلىرى هر جولان آلدە بولاچپىنه،
دنبا آخرت مسعود بولوار بنه كامل اهتماد ايند كارندىھ، مسلماقللر بنه زور
اميد بيرلە فاريلار، اللاغە توكلارى يۇنى، اوزلر بنه اهتمادارى بىرنىدە ايدى.
اصحاب گرام خلق فە خدمت اينونى، اسلام و مسلمانان فائده مىبنى
طرشونى ايڭى ثوابلى اشلاردىن صانيلار ايدى. صحابىلار اوزىزلى يخشى
كشى اىر بولغانى كىنى، باشقە كىشىلار ايجوزى دە يخشى و فائەتلى ايدى اور.
ايپولو و خاتونلاردىن جىنت ايپلە سوبېچ بېرلە كان صحابىلار مىدە مسلمانانلو
أراشدىدە اعىسى مىشهر بولغان الوع صحابىلار هەمەسى اسلام فە ايڭى كوب
خدمت ايندكىان كىشىلار ايدى. (بونلۇ تۈرجمە حاللىرىنى تەقصىلما مند كور بولدى)،
اصحاب گرام «حضرتلىرى»، اسلام دېنىيە قوت بېرمىك، مسلمانلىقى
خەمايدە ايندك قىصدى تولە، میامت و تىدىپەر مەاكت اھلار بىندە اهمىت
بىرەلر ايدى. آنلارڭ اجتىهادى ايپلە، اوپلە و قىنە ندر مەلى كورالە گان
روۋىشىدە عىدالىت، مساوات، حرپت اماملىرىنە رەبابىلى، اسلام روخيلىنە
موافق بىولك بو حکومت اسلامىھە تشکىپل اينولىمى. حاضر گە قدر (مڭ)
اوج يوز بلدى آرقى) دوام ايندكىان اسلام حکومتى ناك بىگوزى توزىمى.
مسلمانانلار، بىتون ئاطرافارنىزدە فى پادشاھلىق اردىن اوستۇن بولوب، هەم سەينە
حاكم روۋىشىدە توردىلەر. اوپلە و قىنە ايڭى مۇھۇر بىرلاردىن بولغان شام،
مىصر يېرلەرى، فارس مەلسەتكى صحابىلار طرفاندا ضبط و فەچ اينولدى.
صحابىلارنىڭ اوشىبو الوع مەامىكتارنى ضبط اينلوب، آنلارنى يخشى تىدىپەر
اينلارنىڭ مسلمانلارنىڭ تۈگىل، بىشكە بىتون اجىتى مىلداردە راضى بولوب،
اوز اخچىدارلىرى ايپلە مسلمان پادشاھلىرى تۈلەندە معىشىت اينتونى تلايدىلار.
اصحاب گرام دنبا و آخرت معادنلار بىنى جبارىفە طرىپەلر ايدى.
آنلۇ رسول الله (صلى الله عليه وسلم) راڭ: «سازىلدىن دنبا دېپ آخرىنى
ئاشلاغاڭىز، ھم آخرت دېپ دنباى ئاشلاغاڭىز خېرىلى تۈگىل، بىشكە
ايڭى خېرىلە ئىزىدەن ھم آخرت دن اوشلۇ بىنى آلغان كىشىلار (۱)» دېگان
مبارىك حدېشى ايپلە ھەمل اينەلر ايدى.

(۱) الباعيظ الصغير ورواه الحاكم.

ن آنکه از بشارچه می افلاطی سعادت و دیانت جهانگردان ایشان آنکه بولو رفته
 سظر هند فلری مکین، میان جهانگردان ده ایشان آنکه بولو رینه طرفه لر آیدی.
 آنکه زور باشندار حاصل اینکانه هم ایشان شوکلی، ایشان هدالی
 بیش حکومت نشکنیل اینکانه لر آیدی. (بو اشن افران لر کی صوفیانی
 وزاده هیلک لر پنهان خلاف توکل آیدی آنکه اسلامی صافلامق لجهون بو
 اینکه نی لایام اکو راعی ایندی، بکار اینکه بولو رینه شاهد
 باید اینکه بکار اینکه زاده ایشان اینکه ترا مدلیگی، اینکه نی بتوانی
 ناشایاب، مخلوق اوسنیمه بولو رینه بجایت بولو رینه گفته اینکه مکتب عبارت
 بتوکل طلبی ده بلکه متفاق دن مامعن کیساوی، اخلاقی و زندگی ایسلیت، الله
 (تعالی) بیش گذاشت دنایت آیندوب، دنایی ایشان زور مقصره اینکه اینجا هروانه
 الله حضورینه و قیامت که بارون اویلاج و معیشت آینه مکدهن عبارت آیدی.
 ن اینکه اصحاب اکرام حبیبت و طوغریانی فللوی، اینکه آنلر لر طبیعتلری
 صلیف، ماکو اینکه هر آندره دن آردن تکووه لر، اطوفری دیب اویلاجان
 طرفه لر بینی آجیق سو بلیلر، و بایش متفاق کشیل ایشان زور دنکه اثاری
 آیدی، رسول اکرم حضرتاری ده اخلاصی هم دن اینکه بولو رینه دن اینکه بولو رینه
 کشبلو رینه مدح اینکه، میادت و پاشهه اهلزاده ثوابی بولو رینه ده اخلاص فه
 قارل بعد بولو دیب کو خود و قتلرده طویل، متفاق نهانی هر و قیامت اینکه، قیاما متفاق
 اینکه فانی هندا اینکه بولو چفلرین خبر بیرون اینکه، و خواسته اینکه
 ب ما اصحاب اکرام علم لر تدریجی و عالم نار اتورفه نهاده زور اهمیت پیره اینکه
 آیدی، آنلر نیز اینکه شیخ جهانگه فرقانی او خدیث که آذن صوکره او زلمی نک
 ادبیات و ازار بخار بنه آهدیت بپرسی ایدی، رسول الله (صلی الله علیه وسلم)
 و خانه بوز مکده آتوفه ای صحاایه بولو، شو لرد ده اونه ایک چامانه زان
 امهمی پی تقسیم، حدیث، زاریخ و ادبیات کتاب اینکه کور بینه شو گارفه فاراغه اینکه
 آنلر لر ۱۰ پا که ۱۵ اذن بری هام نار اتور غیره اینکه و ۲۰ پیش او گولنیه اینکه
 خلقه خدمت اینکه طردیغی آنلر لر اینکه اصحاب اکرامی عضوی ای

دین و علم فارانوفه زوار اهیهت پیر دیگن، خلق فده روح کراو با، برنهجی
ایکنون لاصر مسلمانلری او فـ اـهـ دـ تـیـزـ لـكـ اـیـلـهـ تـرـقـیـ اـیـنـکـانـلـارـ لـهـنـهـیـ.
کـ اـصـحـابـ کـوـ اـمـ بـوـرـیـهـ، وـاعـهـ وـماـ هـرـ دـینـ اـخـلـقـیـهـ الـفـنـیـ اـمـ رـجـمـ الـلـیـ
یـغـشـیـ اـعـمـالـهـ الـبـنـهـلـرـ آـنـلـرـ کـ اـنـصـافـلـرـ وـجـدـاـنـلـرـ اـیـكـ قـوـلـیـهـ
انـسـانـلـهـلـرـیـ بـیـکـ کـامـلـ اـبـدـیـ رـقـمـاـنـ رـمـجـمـ مـنـعـ اـنـدـانـهـ
رـقـمـهـ اـصـحـابـ کـرـامـ بـرـیـزـمـونـ فـرـنـدـاشـ وـدـوـسـتـ بـیـلـوـبـ هـمـهـ اـمـنـهـ بـرـ
برـیـهـ پـارـدـمـ اـبـلـوـهـورـگـهـ، اـوـالـرـیـنـ اـصـلـاـحـ اـبـنـارـگـهـ اـجـهـادـ اـبـدـلـرـ، اـنـقـاـمـیـ
وـبـرـ بـرـیـلـهـ مـحـیـلـهـ خـابـتـ هـوـنـیـ اـیـدـیـ اـلـوـلـنـهـ مـحـیـتـ وـالـفـتـ آـنـدـرـمـقـ
اـبـوـرـونـ، رـسـوـلـ اللـهـ طـرـفـانـ، آـنـرـنـلـکـ فـرـنـدـاشـ بـوـلـوـبـ دـهـ قـوـلـعـاـفـاـلـرـ اـبـدـیـ.
اـنـصـافـوـرـهـاـیـهـلـرـیـ طـوـهـرـ بـلـقـهـ طـرـسـوـلـرـیـ، نـزـاهـتـنـ صـاـفـلـانـوـلـرـیـ شـوـلـ
دـرـجـ، گـهـ اـبـرـشـگـانـ اـیـدـیـ کـ، حـضـرـتـ اـبـوـبـکـرـ خـلـیـفـهـ بـوـلـدـفـهـ فـاضـیـ حـضـرـیـهـ
بـهـ پـلـغـهـ قـدـرـ اـبـکـیـ اـدـمـ دـهـ نـزـاعـلـاـمـوـبـ کـیـامـهـ گـانـ اـیـدـیـ (۱) مـدـلـیـلـاتـ
لـهـ اـصـحـابـ کـرـامـ مـعـیـشـتـ اـشـلـرـ بـنـهـهـ اـهـمـهـتـ بـیـرـیـبـ کـامـیـشـنـلـهـلـرـنـ تـأـمـیـلـنـ
اـیـدـیـهـ کـهـ طـرـفـهـلـرـ، کـلـیـدـلـرـ اـنـوـنـ، بـاـلـهـهـ لـوـهـاـبـوـکـ بـلـوـنـیـ اـزـوـرـ کـبـیـچـبـلـکـ
لـوـدـجـاـهـ اـبـلـهـلـرـ اـیـدـیـ، اـنـلـرـ گـوـبـوـهـکـ کـمـبـوـلـهـلـوـتـ بـاـکـهـ خـیـزـ اـنـلـارـ وـیـمـهـشـ
بـاـنـجـهـلـرـیـ قـلـیـلـهـ بـیـهـ اـبـنـوـتـ مـشـغـولـ بـوـلـاـرـ، اـوـالـرـنـ تـوـرـنـیـ هـنـرـاـهـلـرـیـ،
حـکـمـتـ خـارـمـلـرـیـ اـیـلـهـ مـشـغـولـ کـشـبـارـدـهـ کـوـبـ اـیـدـیـ (۲) صـحـابـلـرـ گـوـبـوـهـ
ذـوـلـ گـوـلـجـلـرـیـ اـیـلـهـ مـعـیـشـتـ اـیـلـدـکـلـرـ ذـدـنـ بـعـضـ وـقـنـلـرـ دـهـ شـوـنـلـرـ اـیـلـهـ مـشـغـولـ
بـوـلـوـبـ رـمـوـلـ اللـهـ جـلـسـمـارـ بـنـهـهـ جـاـضـرـ بـوـلـاـلـمـبـلـرـ اـیـدـیـ (۳) اوـشـیـوـ رـهـوـمـهـ
مـالـ نـاـبـارـهـ اـجـهـادـ اـبـنـوـتـ، بـیـکـ کـوـبـ مـالـ حـاـصـلـ اـبـنـکـانـ، بـوـزـ مـکـلـرـ، بـاـیـکـهـ
مـیـلـیـوـنـارـخـوـجـهـ بـوـاـهـاـنـ زـوـرـ صـحـابـهـلـوـ بـاـتـافـ اـیـدـیـ (بـوـنـلـرـ اوـنـکـانـ دـهـ بـیـارـ اـیـدـیـ)

(۱) تاریخ ابن الأثیر ج ۲ ص ۱۶۱.

(۲) اسلام هـرـ اـکـمـ گـهـ کـیـسـنـیـ فـرـاسـ اـبـنـرـمـکـنـدـنـ اـصـحـابـ اـیـقـنـدـ بـوـلـدـلـیـ کـیـسـنـوـ

کـشـیـ هـیـجـ بـوـلـمـادـخـنـ روـایـتـ اـیـتـهـلـرـ فـتـحـ الـبـارـیـ جـ ۱۱ صـ ۲۳۱

(۳) صحیع بخاری ج ۲ ص ۲۲.

(۱) ۷۵۰ هـ ۷۹۱ قـ ۱۷۷

اصحاب کرام طریفه کسب اینتوب، مال زایاره، طریفه مسکن ده لکن مالگه حریص نوگل ایدیلار، آذار مال ذک اوزینه نوگل، بلکه مال ذک فائمه لرینه (حلال کسبده جماعتلهن طوپدر ره)، اهل اسلام فائمه صبنه باردم اینهار گه، فقیر ویتم لر گه تار اتوره، اهل اسلامی مال ذک اوزینه حریص بولمق ماقتناولی بولمهاده لکن مال حبیلی کبلمهچک فائمه وثوابلر ره اخلاص فویهق و شول نبت ابله مال جیهق شرعا ماقتناولی وثوابلی اهدیز قرآن کربم ده مالدین بیگره کانفانی، انعام احسانی باد اینونک ده بوسیدن اوشهبور.

اصحاب کرام دن حاللى کشبلرنک هموم اهل اسلام فائمه صبنه، فقیر ویتم لر گه انعام احسانلری خایت کوب ایدی. صحابه لر، ماللری نک الوغ بور الیشن باشنه لر فائمه صبنه صرف اینهار، زگانلر ره واجب صدقه لر ره فنه بیروت بار و قی بابلر نی صارانلر دن مساببلار ایدی(۱). آنلر بنون اهل اسلامی اوزلرینه چن فرنداش بلوب آنلر ابعده ده فایغور نهار، فوللر ندن کبلگان قدر باردم اینهار گه طریفه لر، تیوهلى اورنلر ره باردم اینونی ایک الوغ عبادتلر دن هساب اینهار ایدی. شونلقدن آر لر نده بنون مالن اهل اسلام فائمه صبنه صرف اینوچیلر بولا بارطی مالن با که ثلث مالن صرف اینوچیلر، مسلمانلار فائمه صبنه زور وقف لر فالبر و چیلر، بردن ابللبشار، بوزهر ملک بیروجیلر بیک کوب ولا ایدی. آنلر بالار ره فنه فایغرتوب، بنون ماللر ره بالارینه هم وارثلرینه گنه قالدر ره طریمانلر ایدی. بلکه باشنه مسلمانلر نی ده فایغرتوب، آنلر ره ده الوش چغار ره، قبامت و منگولک بور ط ایچون ده اوزلرینه آزی-ق حاضر لو گه طریفه لر ایدی. حتی بعض فقیر صحابه لر، بالمهقه لر ره مال ابله باردم ابلو ثوابنده ده الوشی بولواری ایچون او رهانه بار ووب اوطن جیهوب آر فاصبنه گوتار ووب بازار ره کبار ووب صنانلار، شونلر آفجه سون اهل اسلام فائمه صبنه و فقیر لو گه صرف اینهار ایدی(۱).

(۱) احیاء المفاز الی ج ۳ ص ۱۱۸

(۲) صحیح بخاری ج ۱ ص ۱۵۷ ج ۲ ص ۲۳

(اون-کاند)، هر فایسی مشهور صحابه‌لر زک نبچک مال تابوب نبچوک
صرف این-کانلر (بازدید).

اصحاب کرام حضرت‌لاری نک اکثری محیشتلوند، بوروش تور و هملزنه
تکلفسز وقتانه‌ی ایدیلار، گوب پایلر فقیرلر بوله بر تو می کبونه‌لر،
فقیرلر تو سلی تکلفسز آهلر آهاب معیشت اینه‌لر ایدی. آنلر آشاد
ایچوگه، کیوم بورط وجه‌از‌لوغه کوب آچه‌لر صرف این‌نوی زور همت
دیب حسان‌ایلر ایدی. اما اهل اسلام فائیده‌میله، فقیر و مسکین‌لوگه
و بوندن باشند بتوشی اور نارفه باردم اینه‌لر بولشه، شول وقتده اهل
اسلام فائیده‌میله چنلاپ طرشولری، چن مسلمان‌لئه اوری هم هم‌تلری
کورونه ایدی.

اصحاب کرام حضرت‌لاری فر آن کریم تربیه‌سی هم رسول‌الله‌نک گوزمه
صحبت‌لاری و موزلری صایه‌منده قلب‌لاری صاف، انسان‌بنت‌لاری کامل بولوب،
بر بر بنه‌جانلارن فربان اینه‌لار در جمده‌غیر خواه و محبت‌لی ایدیلار. بر بوندن
راضی بولوب، هایات راحم و طیچ معیشت اینه‌لر ایدی. آنلر زک بر بر بنه
درجه‌د خبر خواه‌لار، نه‌تدر فایغر تو هووارن مدح این‌نوب، اللئاعلی فر آن‌هه
(و بُؤثُرُونَ هَلِيَ النَّفْسُهُمْ وَأَوْكَانُهُمْ خَصَاصَةً) (اوزلری محتاج و لسه‌ارد)،
هاجرلر فر راهیه این‌نوب باردم اینه‌لار، آنلار ف اوزلرندن آرنوک کووه‌لار)
دیوب اینه‌در.

اصحاب کرام نک بر بر بنه محبت‌لاری هایات نوئلی، نملری فولاری
ماللری ایله بر بر بنه پاردماری هایات کوبدر. (اون-کاند) کوب مثاللر
بازدید). بو اورنده دخی بر نیجه و اونه‌لارنی پازامن:

بر بر بورط بیلر نئن و ماللرندن ایبر لوب مدینه گه کبلنگ کلننگ،
انصار کرام آنلر ف طوفان فارند اهل‌لوندن آرنی رهایه این‌نوب، ابولر بنه
اور فلانه‌در دیلار. اوز ماللرندن آنلر فه بولبیت بیو دیلار. وهر بل بتوشکان
خورمه‌لر ندن آنلار فه بیو دیلار. هنی بر وقت رسول‌الله‌انصاره بیو
گبسووب بیو رگه اویلا دیغذه: «بای رسول‌الله! ا گر»، هاجرلر گه‌ده گبسووب
بیو صالح آلامز، بونسیه آلار ف الوهمسز فالدیبر ووب اوزمزگه گنه بیو
المایه‌ز» (۱) دیب جواب فابنار دیلار.

(لئن نتالوا البر حلت تدفعوا امهات جهون) آیتی ایسکاچ ابو طلحه الانصاری
 حضرتاری، رسول الله‌جه کباوب: «با رسول الله! الله تعالیٰ حضرتاری او زنگ
 مویکان، مالتین انعام اعسان ایثارگه بیوره، مینم ایک مویکی مام،
 مسجد بیانله بولمان باقیه مدن، وین اللهدن ثواب امید اینوب رسول
 باقیه‌منی الله بولیته صدفه اینتم، هم بیشتر مه، تله‌گان رو و مجه
 اش بیطروسی» دیدی، رسول الله ابوماجه‌نک بو اشنده ممنون بواوب
 رحمت او قویی، صوکره‌شول باقیه‌نی ابوماجه‌نک فرنگ‌اشلرینه بولیبت بیر دی.
 ناه ابر و قش ره‌اوی اکرم حضرتاری احضورینه بر محتاج مسافر کیساچ
 مانوچلری: «ابومزده صودن باشمه بر فرمه‌ده بوق» دیب ایت‌کانلر، شمول
 وقت بانشه او لانله فارابی: «بو آدمی کم قوانی اینه؟ دیده؟» دیده،
 انصاره‌نی بزی: «با رسول الله! او زم قوانی اینه؟ دلو به قوانانی ابوبده
 آلو بکه‌ویله خادونبینه: «رسول الله! قوانین بخشی خرمت اینه» دیگان.
 خانوی: «فواه‌زده بکوکن کجع بالا لر آشاراق‌هه نعمت بار» دیده،
 ایری: «او ایه قابز و ب، بالا لر هه اورن حاضر لب بونلات؛ رکونگه‌مول
 کوینجه بیو لار لار» دیگان، صوکره خانوی ماعام حاضر لب، او مه قابز و ب،
 بالا رف بیونلازوری، فوناق ایله آشاره‌هه او لدور دفلانه، او طنه تو زنوب مانه‌فان
 بولوب مویکان، و بارجه نعمتلوی قوانی الدینه فویوب، او زلری
 ابری بر لاهه رایکیسی فاران‌غوده آشافان تو سلی کورمه‌زوب آغازلن ملکینوب
 (چاپل اینوب) هیچ فرمۀ آشامای او لدوره‌هانلر. بار نعمتی قوانافاری
 آشافان، ایزنه بره مذکور انصاری رسول الله‌جه بار دینه: «الله تعالیٰ
 بو کجه کزده گی اهل‌کردن راض بولدی» دیب بی اشلرین مدح اینه

هن، وقت بر محتاج فقیر صحابی گه پیشور ایگان فوی باهی هدیه‌ای بدو بله
 کیبور را کجاچ «فلان آدم میندن ده محتاجرا ف ایدی» دیب باشند شول آدمگه
 بیارتکان، اول آدم ده «فلا» کشی نک جه اعتباری بزدن محتاجرا ف ایدی»
 دیب او چنچی کشی گه بیارتکان، اول دو و نیچی گه بیارتوب، اخیر ده
 بنه‌دن «اول محتاجرا ف ایدی» دیب او لگی صحابی گه فایتاره‌هانلر. و هر

قايوسى اوز جماهيرى كېنى، بىزىكە اوز جماهيرىن آرتق باشقە فقىئرلار
حالىرن قايغۇر توب آنلار فە ياردىم ايناركە آشۇغا ئانلار (۱).

بۇڭا اوغشاشلى بىر واقعە شام مخارىيە صولودە بولغان
اصحاب كرامىن حارىث بىن هىشام، هىكىرمە بىن اىلى چەل، هىباش بىن

اىرى رېيىھە - «بىرمۇك» مخارىيەندە قاتى مېرىخ و لوب، قۇلەركە درجەدە
حاللارى أخېرى بولغان. شۇل وقت بولاداشلىرىن بىرسى خارتىگە سوگىنگان.
حارىث، يانىندا بولغان هىكىرمە نىڭ بېيك قاتى صولاپ ياندىغىنى وصوقە طوفۇرى
فارادىغىنى كوروب، صونى باشلاپ هىكىرمە كە بىزىرگە الشاره اېتىڭىزى، هىكىرمە كە
كېتىدە كىلەندە، يانىندا بولغان هىباش نىڭ بېيك اڭلىرى الحالدىن آفتقى صولۇدە
بولوبن كوروب آڭا بىزىرگە اشارە اېتىكىان، اھىباش كە كېتىرە كىلەندە
صونى اېچە آلماي وفات بولغان. صوڭىرە صونى هىكىرمە و حارىث خضرىتلىرىنە
كېتىرە كىلەندە، آنلار نىڭ دەجان نىسلەم اېتىكانلارن چۈرۈڭانلار (۲) ھېچ
بىر سىنە صونى اېچو نصبىپ بولماھان. بودانلار ايڭى آفتقى صولۇرۇقىدە
فرندىھەل يىنى قايغۇر توب، آفتقى لەقەلرەن آنلار فە بولاب بىزىكىلەر،
آفتقى صولۇدە باشقەلر فە ياردىم اينىو نىصلە بولغانلار.

او شەپو درجەدە بىزىرگە شەفتالى، "مالى طېيىتلى، گۈزەل خاقلى،
كامل انسان بولغان ذانلار نىڭ بىسائىھە، اھىلرى دەھابىت مالىي وەر كەم
اېچوون ايڭى گۈزەل نىمونە (اورىز كە) لىردو، الله تىعاليٰ بەھىزىنلىرى دە بارقە
مسلمانلارغا آنلار يولي اىلە يارىفە، آنلار كېنى بىخىشى، كىلاڭىلى، دەبىا
و آغىر معاوەتلرى اېچوون اچىھادلى مىسلمان بولولۇر فە نىسبىتلىپسىز.

الحمد لله والاصوات والسلام على نبيه وآلته وصحابته ومحببته
(۱) اھىا، للنزالى ج ۱ ص ۱۷۷ (۲) الفتوحات الإسلامية ع ۱ من ۲۳

فُهْرُ سَتٍ.

صَبِيْفَةٌ

طلحة بن عبيد الله (رضي الله عنه).	٣
زبير بن العوام " "	٧
عبد الرحمن بن عوف " "	١١
معدل بن أبي وفاص " "	١٥
عبديل بن زيد " "	٢١
أبو عبد الله بن الجراح " "	٢٤
عمر بن عبد المطلب " "	٢٩
عباس بن عبد المطلب " "	٣٢
حسن بن علي " "	٣٧
حسين بن علي " "	٤١
خديجة بنت خيرى " "	٤٥
فاطمة زهراء " "	٤٨
هاشمة صبيفة " "	٥٢
عبد الله بن مسعود " "	٥٧
خالد بن وليد " "	٦٢
عبد الله بن هندر " "	٦٦
عبد الله بن هباس " "	٧٠
زيد بن ثابت " "	٧٦
أنس بن مالك " "	٧٩
أبو هريرة " "	٨٣

خاتمه: اصحاب کرام ناٹھهومی کپیکشلری حملہ آجہا لی معلومات.

٨٧